

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

10.5.11.5

12. 6. N. 6

AGATHIÆ
SCHOLASTICI
DE IMPERIO ET REBUS GESTIS
IVSTINIANI
IMPERATORIS
LIBRI QVINQVE.

Α Γ Α Θ Ι Ο Υ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΒΙΒΛΟΙ ΠΕΝΤΕ.

AGATHIÆ SCHOLASTICI

DE IMPERIO ET REBUS GESTIS

IUSTINIANI IMPERATORIS.

LIBRI QVINQUE.

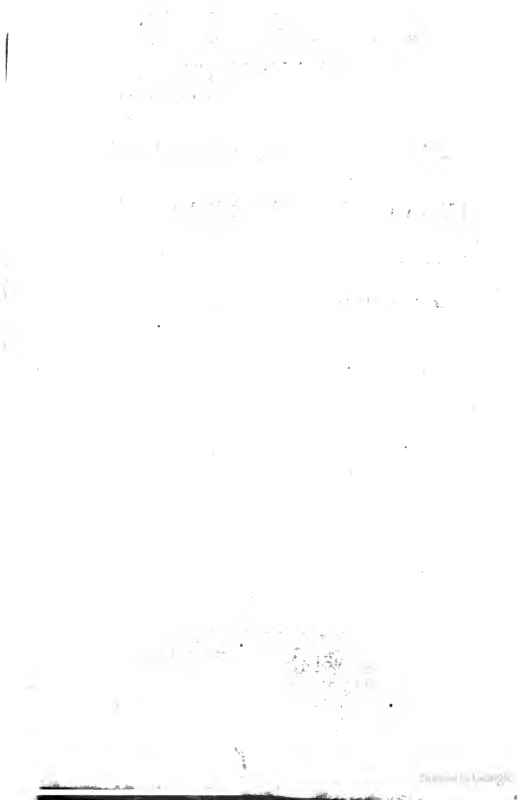
Ex Bibliotheca & interpretatione BONAVENTURÆ VULCANII,
cum NOTIS eiusdem.

Accesserunt eiusdem AGATHIÆ Epigrammata, cum Versione Latina.

PARISIIS.
E TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DC. LX.

POSTERITATI.
GALLIA ET HISPANIA
FVNESTISSIMIS BELLIS
ANNOS SVpra VIGINTI
DISTRaHEBANTVR:
IVLIVS
MAZARINVS
DEPLORATAM PACEM
EXCITAVIT VNVS;
ET BEATAM TRANQVILLITATEM,
QVA' QVA' PATENT LATISSIMA DVO REGNA,
FELICITER IMPARTITVS EST.

INGENS FACINVS
ADVMBRARE CERTATIM CONTENDIT
ORATORVM ET POETARVM
INFINITA NATIO:
VANVS VTRORVMQVE. LABOR:
HOC NVDO ET CONTRACTO
PANEGRICO
ASSERIT
EMINENTISSIMO PRINCIPI
IMMORTALITATEM
IMMORTALITATIS . PARENS
TYPOGRAPHIA REGIA.

Scribebat ad Prælum,
EMINENTIÆ SVÆ ADDICTISSIMVS
SEBASTIANVS MABRE,
Ex filia Nepos SEBASTIANI CRAMOISY,
Typographiæ Regiæ Curatoris.

IN AGATHIÆ HISTORIAM

A CL. V. BONAVENTURA VVLCANIO

GRÆCE ET LATINE EDITAM

HIEREMIAS BASTINGIVS S. T. D.

ET COLLEGII THEOLOGICI REGENS.

ÆNEAS debet vitam post fata MARONI:
INDUPERATOR onas Historico AGATHIA.

Gloria nam maior tanto est tibi: ficta Poësis

A vera quanto vincitur Historia.

Macte sed o virtute tua dilecte Camænis

Qui clarus volitas docta per ora virum

VVLCANI, quem non ullos subiisse labores

Tæduit, æternum ut viveret AGATHIAS.

AGATHIAS inquam, Graiis ut cognitus olim

Nunc Graiis pariter cognitus & Latini.

Sic quondam de te est meritum doctissime Rhetor

Romanæque decus QVINTILIANE togæ.

POGGIVS; hunc quaquam superas hoc nomine, cultu

Quod per te gemino splendeat AGATHIAS.

I nunc MOME crepa, & male carpere desine qui te est

Passibus innumeris doctior & melior.

Vos autem PROCERES quibus hæc monumenta dicantur,

Vt vestro maneant tuta sub Imperio,

Hunc redamate virum, tuque o BATTAVIA gaude

Lucem ex te AGATHIAS quod rediuium habet.

PAVLLVS G. F. P. N.

M E R V L A.

QUID hic recens Scriptoris orti contuor?

Proles cluor Agathi. Ominis nomen boni

Adnosco. Nam qui audit bonus, plerum bonus est,

Quique a bono natus, bonus ille plurimum.

Lares mihi Smyrnæ paterni, quæ suum

Ciuem esse Homerum, principem vatum omnium,

Princeps probauit olim & ante tætarum,

Quæ iniuerant certamen, vrbis Græcia.

Fere est, ut adim ab infera ripa flegi.
 Quae Moris te prestat sicut is cirites
 Mili: ampliusque obliuiscis? plaxeno
 Quae Fere Ciris, Idem fatus, te obliuiscis?
 Incommendo malique maxime omnium,
 Corda quidem curaque gesta quae retro.
 Inmanitas Gethorum & Hamorum fera
 Med anteros manipulat carceri;
 Ut, quicquid a fati mihi vix super,
 Jugiterum huius atque squalis sordidum.
 At unde tantum sanitatis? Luctum,
 Quoniam nec unquam finis est nec modus,
 Cogit me in certi unum monerat fore
 Effata ratum, quae adrauit, didis.
 Tunc enim crudele mororum mare,
 Et tunc, quae non semel passi, ingam;
 Quae nunciant perituri, me natus,
 Quae natus docente debeant traxim
 Clades anorum, laniati corporum
 Artus, peritum rante cadaverum,
 Ardentemque caputates fuerim:
 Quae natus docente perituri, ducum
 Iulianus Principis victoria,
 Et fixa de vix Triphaea phalangibus,
 Atque superbius Triumphi nobilis.
 Hinc natus cum lacrimarum fons mihi.
 At fatis, fero licet, Vulcanus,
 Misertus infertur nuper mei,
 Multa inualatus, audit miserum, prece,
 Spiritus, quoniam claudibar, altis perituri,
 Me duxit endo primas oras luminis,
 Et fuit, ut me totum orbis perlegat:
 Sine hoc voluntas, sine voluntas suat,
 Quorum cetera mente dera mi dies,
 Plura agnitionumque saepe luxerunt.
 Nec me modo artis licetavit vincula;
 Sed & perituri arte, quod fuit potius,
 Deffa, & quod inlar muneris magni mihi,
 Fuit bilinguem, quae natus exiam.
 Felix tui adfuerit iuris ter quater,

Felix

Felix viri polite tanti dextera:
Linguis fruare & luce, parva quæ tibi,
Ducente & auspicante summo vindice.
Vicem refer, tuique nomen vindica
Ducis Auspiciisque ab Luce temporaria,
Linguasque perde virulentas, qui mali
Male tibi tuoque vindici volunt.
Ast Gotthus, Hunnus, Francus immensum fremant
Quantum, cruenti cæde nupera manus;
Redhostiendum, quæ patrare hostilia.
Gotthus Pattumque & dissipator Pignorum,
Hunnus senum & saevus nefrendum carnis ex,
Et Francus haustum faucibus sanguinem vomens,
Fremant frequente strage se paucier,
Fremant sibi tam crebra fligi vulnera,
Crebras suorum audirier mortes fremant.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΤΥΧΕΑ ΗΘΑΙΣΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑ
 τὴν ΑΓΑΘΙΑΝ τῷ χρόνῳ χροὸν ἀφανίζοντα.

ΠΕΙΘΟΥΣ δι' ἑνὸς προσηλατῆ διδάλα τμήβω
 (Φῆς κηρὸς φθονερὸς) καὶ τῷ λυσιδόνῳ
 Σύλλαβῃ ΗΦαετος, πυρὸν παλινάχρητον ἀΐας,
 Ορφίλωπ σκιδάσας αἰς πρῶτος ιδμοσυλῆς.
 Δὸς ῥαπὶδ' ΗΦαετω πτερόεις διεγερτὸν Ερμῆ
 Λείπειαι, ἵστα φέρον ἐκ αἰῶνι τι πύλαις.
 Σὺ φθιμὸν ζῶντος ἑπικήμερον αὐδῆς ἵσταν
 Ος δὲ νεοχμῖται ἀγρυπνῶ, γομφοπαγῶ.

ΜΟΛΙΝΕΟΣ.

AD CLARISSIMUM VIRVM
 D. BONAVENTVRAM VVLCANIVM.

CONIVNCTAM Marti Venerem quondam indice Phæbo
 Vulcanus testis ut sensit adulterio,
 Extemplo exarsit; laqueosque & dædala nesciens
 Retia, in amplexu detinuit medio,
 Admisitque Deos. Dudum latuere repositi
 Augusti Annales, Persicæque historia,
 Agathia.

Pluræque, Musæ quæ dudum emblemate struxit
Indelibatus flos populi AGATHIVS,
Nec spes ulla fuit, posse unquam lumen apisci
Extracta ex atris Invidiæ tenebris,
Quum tu illa in dias producti luminis auras
VULCANI, plures pectore habens genios.
Felicem o Sortem! Vix te duo numina possunt
Vnum, cum Phæbo Lemnina exprimere.
Vidisti abstrusum: Phæbus videt omnia primus.
Per te alij: nempe id Multiciberis proprium est.
At tu dum tenebris alta & caligine mersum
Extemplo virga protrahis in medium,
Dumque idem interpres Latio facis ore loquentem,
Vnum sis gemino nomine MERCVRIVS.

PETRVS BERTIVS.

RICHARDVS THOMSON.

QVO me CALLIOPE vocas
Intermissa diu? parce precor, precor.
Non sum qui bene nervitas
Gubernem, artificij aut barbiton harmoge.
Defunctam paries chelyn
Jam pridem, & citharam servat inutilem.
Quin si MVL CIBEREM paras
Clarare egregiæ landis adorea,
Et cælo inferere arduo
Vestium perpetui carminis alite.
Ecquis CALLIMACHO prior?
Qui lauru Latia implicitus comæ
Vates, Elysii iugis,
MVSÆO potior, carmina diuidit.
Cuius si citharæ tamen
Aptari nequeat MVL CIBER: indytum
Quamuis illa DIESPITREM
DIANAM, & teneras aurea, VIRGINES
Et PHOEBVM celebret patrem.
O diuum, o hominum CALLIOPE quies

In Collem hinc HELICONIVM,
NIVSARVMQVE choros transfer amabiles.
Vt mistus DEA, GRATIIS
Ad dextrum sedeat clarus APOLLINEM.
Mox lauru POLVHYMNIA
Vescentem resonet præpete barbitō.

IDEM.

AGATHIAM ut vidit cælo BELISARIVS alto,
Qua sacra IVNONIS lacte respersa via est;
Iam tersum prodire, & docto pumice rasum,
Atque adeo amissæ iam reducem patriæ;
Quas, inquit, referam grates tibi magne virorum
VVLCANI, cuius munere, & ingenio
Nunc vivit bonus AGATHIAS: EGO denique factus
Clarior, ereptos non querar hinc oculos?

IN AGATHIAM

A BONAVENTVRA VVLCANIO,
INTER DOCTOS NOSTRÆ ÆTATIS PRINCIPES

Viro Clarissimo, editum & restitutum.

CARMINE Pierio VVLCANI fundere laudes
Est operæ precium; mea stant præcordia Phæbo.
Ardua molimur: rerum sapientia Pallas,
Quæ sacra doctarum prudentia fontigenarum,
Et rationis apex, sine qua tentata labascunt
Deprecor ad suctum dignata illabere munus.

Feralémne canam cladem, qua cuncta Pelasgum
Occumbunt monumenta virum, præclara reperta
Ausonidum; Agathiam truditque ad pallida templa
Lethi barbaries, quem FELIX illa deorum
Progenies, acie genus insuperabile mentis,
Flos virtusque virum, profundo gurgite mersum
Protrahit obliui, diasque in luminis oras
Iam properat, Ciceronis dulcia mella sonantem.
& tenebris tantis tam clarum exculpere lumen,
Agathias.

Divinae rationis opus, quod tu potuisti
 Primus, nec me animi fallit, nunc vivis in oris
 Caelorum fama, propter divina reperta.
 Aeternaque tuo capiti dare frunde coronam
 Turba Camenarum gestit, sic iussit Apollo.
 Quin nos ingenij minamur acumina tanta
 VULCANI, potuit qui vulnera mente sagaci
 Tollere doctus Japix; dic quis dicere digno
 Hoc potis eloquio? mortali corpore cretus
 Nemo, ut opinor, erit, pollenti pectore carmen
 Condere qui possit, rerum iubet ut maiestas.
 Nec modo si redeat, qui saxa sequacia ductans
 Cantibus auritos exstruxit carmine muros.
 Jamnunc Aonia crinem circumdate ferta
 Salve, Te veneror, vestigia semper adorans.

Idque æternum, ita iubet virtus & eruditio
 tua eximia, sic testor & voueo licet im-
 polito hoc carmine

IANVS A WOVVEREN.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

B I B Λ. Ε΄.

AGATHIÆ SCHOLASTICI

DE IMPERIO ET REBUS GESTIS

IUSTINIANI IMPERATORIS

LIBRI V.

P R Æ F A T I O.

ΚΑΛΟΝ μὲν ἔστι ζήτημα καὶ
διδασκόν, νίκαι πολέμων καὶ
ζήτεια, πόλιν τὴν αὐτοκράτορα, καὶ
ἀγλαΐσματα, καὶ ἅπαντα ὅποια μα-
γεία τὴν καὶ ἀξιώματα ἔργα. Ταῦτα
δὲ καὶ τὰ βασιλεῖς δοῦναι μὲν ἵνα καὶ
ἡδονῇ τοῖς κατασβεσμένοις ἐπὶ τῇ, δότι-
σίουσι ὅτι αὐτοῖς καὶ ἐκείνοι οὐχ ὁμοῖοι,
οὐτὶ μάλα ἐξελθόντων ἐπὶ αὐτῶν καὶ
λατρεῖν παρεμπιπτόσιν ὅτι καὶ λυτῶν καὶ
Agathias.

PRÆCLARA quædam & bea-
ta possessio censeri potest, vi-
ctoriæ bellorum & trophæa, vi-
bes conditæ atque instauratæ;
omnes denique magnæ admiran-
dæque res gestæ. Atque hæc qui-
dem, aliaque eiusmodi ut ma-
xime gloriam aliquam volupta-
temque suis possessoribus adfe-
rant; ægre tamen eos e viuis ex-
cedentes comitantur. sed & obli-
vio interueniens offuscat atque

subuerit veros rerum gestarum
euentus; & cum ij ipsi qui eos no-
runt viuere desierunt, epioritur
etiam atque euanesceat vna cum
ipsis hominibus earum rerum no-
titia. Quo fit vt nuda memoria
fluxum quiddam parumque fir-
mum sit, neque temporis diutur-
nitatem ferat. Neque vero puta-
rim quosdam aut pericula pro pa-
tria adituros, aut alios labores suf-
cepturos fuisse, cum scirent quan-
tumuis maximas res gessissent, pe-
rituram vna cum ipsis atque emori-
entur omnem earum gloriam,
sola ipsorum vita circumscriptam;
nisi quædam, vti apparet, diuina
providentia naturæ humanæ flu-
xibilitatem fulciens, Historiæ bo-
num, quæque ex ea affulget spes,
esset elargita. Neque enim, arbi-
tror, oleastri aut apij causa Olym-
pioniz in arenam nudi descende-
bant, neque rursus strenui bella-
tores spoliatorum tantum & præ-
fensis lucri cupiditate accensi in
aperta manifestaue pericula se
coniiciebant: sed vtrique solidæ
atque adeo immortalis gloriæ con-
sequendæ studio inflammati; quam
quidem aliter adipisci non potuif-
sent, nisi Historia eos ab interitu
vindicante, atque immortales ef-
ficiente, non vt Zamolxidis in-
stituta, & Getica deliramenta;
sed vere, & modo quodam diui-
no atque immortalis quoque solo
mortalia hæc perpetuari possunt.
Haudquaquam igitur facile fue-
rit oratione persequi atque enu-
merare omnia quibus Historia hu-
manam vitam explet bona. Vt ve-
ro summatim dicam, equidem
Ciuiili Philosophia eam non infe-
riorem censuerim; nisi etiam plus
forte vtilitatis conferat. Hæc enim
veluti seuera quædam minimeque

ἀφραγείσθαι τὰς ἀληθείας τῆς παρο-
ξισίας ἀποβάσκει· ἥδη δὲ καὶ τῶν ὀπί-
σμων ἀποβιουμένων, οὐχ ὅτι καὶ
διαδιδράσκει ἡ γένεσις αὐτῶν
σβεστικῶν, ὥς αὖ μὴτις γυναικῶν,
ἀνδρῶν τε καὶ ὁ μὴτις, ὡς δὲ τῶ μα-
κρῶ συνεκτινῶν πέφυκε χεῖρον. καὶ
ὥς δὲ οἶμαι ἡ καὶ πατρὸς ἀποβιου-
διωθέντων ἐννοῶται, ἡ ἄλλης διὰ
δύναμις πόνους, ὡς ἐδόθη, ὡς καὶ
σφῶδ' ἐξ ἐμῆς ἀράσκειν, συναπο-
λῆται τὸ καὶ αὐτοῖς καὶ διαρρησι-
ται, μὴ τῶ βίῳ αὐτῶν ἐκμμενη-
μῶν· εἰ μὴτις, ὡς ἐοικε, διὰ παρο-
μῆτις τὸ ἀδυνάτῃ τῆς φύσεως ἀναρ-
ρῶνται, πῶς δ' ἰσορίας ἐπιση-
ται ἀγαθὰ, καὶ τὰς ἐξελθὲς ἐλπίδας.
οὐ γὰρ οἶμαι κοῖτης γὰρ ἔτι καὶ ἐπὶ
τοῖς οἰαυμένῃς ἐν ταῖς κοῖταις
ἐπαπύοντο, οὐδ' αὖ οἱ ἀγαθῶν τῶν
πλήθους ἀγονιστῶν λαφύοντες με-
τὰ τῶν ἀγαθῶν καρδάλιν ἐφί-
μῃ, ἐς ἀποβίον τῶν καὶ διαφῶν
κινδυνῶν σφῶς αὐτοῖς ἀφῆσαν· ἀλλὰ
δύναμις ἀμφοτέρων ἕνα βιβάσας καὶ
ἀκροαται, ὡς ὅτι τῶν ἄλλων καρ-
πύσασθαι, ἡ δ' ἰσορίας αὐτοῖς ἀπα-
θανατίζουσι, ὡς οἶα τὰ Ζαμολξί-
δων νόμιμα, καὶ ἡ Γετικὰ ἀφρο-
σύνῃ, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς τῶν τοῦ
ἀγαθῶν καὶ ἀθανάτων, καὶ ὅτι μόνον
διωκαται τὰ ἀγαθὰ ἐς αἰὶν διαβι-
σκεν. ῥάδιον μὲν οὐκ ἦν αὐτοῖς
ἀπαντα διεξίεναι καὶ ἀπαρβιμεῖναι
ὅπου ἀγαθῶν ἡ ἰσορία τῶ βίῳ ἐμ-
πλήτοις ἀμφοτέρων. ὡς δ' οὐκ
ἀλλ' ὡς ἐπὶ, οἶμαι καὶ αὐτῶν φιλο-
σοφίας τῶ πολιτικῆς ὡς μάλα μεινεκ-
τινῶν, εἰ μὴ καὶ ὡς μάλλον ὀνίσκον. ἡ
μὲν γὰρ, οἶα τις ἀνεμῶν διαπο-

Historia di-
nam decon.

Historia con-
Cuius Philo-
sophia con-
parat.

INGENS FACINVS
ADVMBRARE CERTATIM CONTENDIT
ORATORVM ET POETARVM
INFINITA NATIO:
VANVS VTRORVMQVE. LABOR
HOC NVDO ET CONTRACTO
PANEGRICO
ASSERIT
EMINENTISSIMO PRINCIPI
IMMORTALITATEM
IMMORTALITATIS . PARENS
TYPOGRAPHIA REGIA.

Scriebat ad Prælum,
EMINENTIÆ SVÆ ADDICTISSIMVS
SEBASTIANVS MABRE,
Ex filia Nepos SEBASTIANI CRAMOISY,
Typographiæ Regiæ Curatoris.

IN AGATHIÆ HISTORIAM

A CL. V. BONAVENTVRA VVLCANIO

GRÆCE ET LATINE EDITAM

HIEREMIAS BASTINGIVS S. T. D.
ET COLLEGII THEOLOGICI REGENS.

ÆNEAS debet vitam post fata MARONI:
INDVPERATOR onas Historico AGATHIA.

Gloria nam maior tanto est tibi : fida Poësis

A vera quanto vincitur Historia.

Matte sed o virtute tua dilecte Camænis

Qui clarus volitas docta per ora virum

VVLCANI, quem non illos subiisse labores

Tæduit , æternum ut viveret AGATHIAS.

AGATHIAS inquam, Graiis ut cognitus olim

Nunc Graiis pariter cognitus & Latini.

Sic quondam de te est meritis doctissime Rhetor

Romanæque decus QVINTILIANE togæ.

POGGIVS; hunc quanquam superas hoc nomine, cultu

Quod per te gemino splendeat AGATHIAS.

I nunc MOME crepa, & male carpere desine qui te est

Passibus innumeris doctior & melior.

Vos autem PROCERES quibus hæc monumenta dicantur,

Vt vestro maneant tuta sub Imperio,

Hunc redamate virum, tuque o BATTAVIA gaude

Lucem ex te AGATHIAS quod redituius habet.

PAVLLVS G. F. P. N.

M E R V L A.

QVID hic recens Scriptoris orti contuor?

Proles cluor Agathi. Ominis nomen boni

Adnosco. Nam qui audis bonus , plerum bonus est,

Quique a bono natus, bonus ille plurimum.

Lares mihi Smyrnæ paterni, quæ suum

Ciuem esse Homerum, principem vatium omnium,

Princeps probavit olim & ante tætaras,

Quæ iniuerant certamen, urbis Græciæ.

Fere est, ut adsim ab inferæ ripa stygis.

Quæ Morta te pressit sauiſſis circites
Mille ampliusque obliuioſis ? ploxeno

Quæ Fors ſilente, docte ſætus, te obruit?

Incommodo maloque maximo omnium,

Cordi quibus curæque geſta quæ retro.

Immanitas Gothorum & Hunnorum ſera

Med æterno manciparat carceri;

Vt, quidquid a ſatis mihi vitæ ſuper,

Inglorium eſſet atque ſquale ſordidum.

At vnde tantum ſeuitatis ? Luſtum,

Quibus nec unquam finis eſſet nec modus,

Cauſam me eis certiffimum monerat fore

Eſcata vatum, quos adirant, diſſio.

Immerſi enim crudele mærorum mare,

Et conſcij, quæ non ſemel paſſi, iugum;

Non neſciebant perciti, me naſcier,

Quo noſcier docente debebant trucum

Clades auorum, lancinati corporum

Artus, potitum nænix cadauerum,

Atrociūque vaſtitates ſunerum:

Quo noſcier docente poſteros, ducum

Juſtiniani Principis victoriæ,

Et fixa de viſtu Trophæa phalangibus,

Alique ſuperbiter Triumpho nobiles.

Hinc natus olim lacrumarum ſons mihi.

At ſerio, ſero licet, Vulcanius,

Miſertus infortunij nuper mei,

Multa incalatus, audiit miſerum, prece,

Specus, quibus clauder, altos pertudit,

Me duxit endo primus oras luminis,

Et fecit, vt me totus orbis perlegat:

Sine hoc voluntas, ſue noluntas ſuat,

Quorum eſſerata mente diræ mi dies,

Plenæ ægritudinumque ſæpe luxerunt.

Nec me modo artis liberauit vinculis;

Sed & poliuit arte, quod fuit potu,

Doſta, &, quod inſtar muneris magni mihi,

Fecit bilinguem, quæ vnilingui vix eram.

Felix tui adſertore iuris ter quater,

Felix

Felix viri polite tanti dextera:
Linguis fruare & luce, parva quæ tibi,
Ducente & auspicante summo vindice.
Vicem refer, tuique nomen vindica
Ducis Auspiciisque ab Luce temporaria,
Linguasque perde virulentas, qui mali
Male tibi tuoque vindici volunt.
Ast Gotthus, Hunnus, Francus immensum fremant
Quantum, cruenti cæde nupera manna;
Redhostiendum, quæ patrare hostilia.
Gotthus Pattumque & dissipator Pignerum,
Hunnus senum & sævus nefrendum carnusæx,
Et Francus haustum saucibus sanguen vomens,
Fremant frequente strage se paupirier,
Fremant sibi tam crebra fligi volnera,
Crebrai suorum audirier mortes fremant.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΤΥΧΕΑ ΗΦΑΙΣΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑ

ἢ ΑΓΑΘΙΑΝ τῷ χρόνῳ χρόνῳ ἀφανισμένη.

ΠΕΙΘΟΥΣ διελθόντος πρεσβυτέρου δαίδαλα πύμω
 (ὅς κ' ἡρὸς φθονοῦ) κενεῖται λαδιδόν
 Σύλλαβ' Ἡφαίστος, πυρὸν παλινάχρειον ἄλ' ας,
 Ορφνύων σκιδάσας ὡς περὶ μέγας ἰδμοσύνης.
 Δὸς ῥα πᾶσι Ἡφαίστω πλεῖστος δευτέρων ἔργων
 Λαίπ' ας, ἵστα φέρει ἐκ αὐτῶν τι πᾶσι.
 Σὺ φθιμὸν ζῶντος ἰππικέων αὐδὸς ἔοικας.
 Ὅς δὲ νιόχμειται ἀγρυπνῶ, γαμφοπαγῶ.

ΜΟΛΙΝΕΟΣ.

AD CLARISSIMUM VIRVM

D. BONAVENTVRAM VVLCANIVM.

CONIVNCTAM Marti Venerem quondam indice Phabo
Vulcanus tecto ut sensit adulterio,
Extemplo exarsit; laqueosque & dædala nesciens
Retia, in amplexu demittit medio,
Admisitque Deos. Dndum latuere reposti
Augusti Annales, Persuacque historia,
Agathia.

*Pluræque, Musæo quæ dudum emblemate struxit
 Indelibatus flos populi AGATHIVS,
 Nec spes ulla fuit, posse unquam lumen apisci
 Extracta ex atris Inuidiæ tenebris,
 Quum tu illa in dias producti luminis auras
 VULCANI, plures pectore habens genios.
 Felicem o Sortem! Vix te duo numina possunt
 Vnum, cum Phæbo Lemnius exprimere.
 Vidisti abstrusum: Phæbus videt omnia primus.
 Per te alij: nempe id Mulciberis proprium est.
 At tu dum tenebris alta & caligine mersum
 Extemplo virga protrahis in medium,
 Dumque idem interpres Latio facis ore loquentem,
 Vnus sis gemino nomine Mercurium.*

PETRVS BERTIVS.

RICHARDVS THOMSON.

*QVO me CALLIOPE vocas
 Intermissa diu? parce precor, precor.
 Non sum qui bene nervian
 Gubernem, artificij aut barbiton harmoge.
 Defunctam paries chelyn
 Jam pridem, & citharam servat inutilem.
 Quin si MYLCIBEREM paras
 Clarare egregiæ laudis adorea,
 Et calo inferere arduo
 Vestum perpetui carminis alite.
 Ecquis CALLIMACHO prior?
 Qui lauru Latia implicitus comas
 Vates, Elysiis iugis,
 MUSÆO potior, carmina diuidit.
 Quum si citharæ tamen
 Aptari nequeat MYLCIBER: indytum
 Quamvis illa DIESPITREM
 DIANAM, & teneras aurea, VIRGINES
 Et PHOEBVM celebret patrem.
 O diuum, o hominum CALLIOPE quies*

In Collem hinc HELICONIUM,
MYSARVMQVE choros transfer amabiles.
Vt missus DEA, GRATIIS
Ad dextrum sedeat clarns APOLLINEM.
Mox lauru POLVHYMNIA
Vfcentem refonet præpete barbito.

IDEM.

AGATHIAM ut vidit cælo BELISARIUS alto,
Qua sacra IVNONIS lacte respersa via est;
Iam tersum prodire, & docto pumice rasum,
Atque adeo amiffæ iam reducem patriæ;
Quas, inquit, referam grates tibi magne virorum
VULCANI, cuius munere, & ingenio
Nunc vivit bonus AGATHIAS: EGO denique factus
Clarior, ereptos non querar hinc oculos?

IN AGATHIAM A BONAVENTURA VULCANIO, INTER DOCTOS NOSTRÆ ÆTATIS PRINCIPES Viro Clarissimo, editum & restitutum.

CARMINE Pierio VULCANI fundere laudes
Est operæ precium; mea fiant præcordia Phœbo.
Ardua molimur: rerum sapientia Pallas,
Quæ sacra doctarum prudentia fontigenarum,
Et rationis apex, sine qua tentata labascunt
Deprecor ad fuetum dignata illabere munus.

Feralémne canam cladem, qua cuncta Pelasgum
Occumbunt monumenta virum, præclara reperta
Ausonidum; Agathiam truditque ad pallida templa
Lethi barbaries, quem FELIX illa deorum
Progenies, acie genus insuperabile mentis,
Flos virtusque virum, profundo gurgite mersum
Protrahit obliui, diasque in luminis oras
Iam properat, Ciceronis dulcia mella sonantem.
& tenebris tantis tam clarum exculpere lumen,
Agathias.

Diuinæ rationis opus , quod tū potuisti
 Primus , nec me animi fallit , nunc vivis in oris
 Cælorum fama , propter diuina reperta.
 Æternaque tuo capiti dare frunde coronam
 Turba Camænarum gessit , sic iussit Apollo.
 Quin nos ingenij miramur acumina tanta
 VULCANI , potuit qui vulnera mente sagaci
 Tollere doctus Japix ; dic quæ dicere digno
 Hoc potis eloquio ? mortali corpore cretus
 Nemo , ut opinor , erit , pollenti pectore carmen
 Condere qui possit , rerum iubet ut maiestas.
 Nec modo si redeat , qui saxa sequacia dultans
 Cantibus auritos exstruxit carmine muros.
 Jamnunc Aonia crinem circumdate fersa
 Salve , Te veneror , vestigia semper adorans.

Idque æternum , ita iubet virtus & eruditio
 tua eximis , sic testor & voueo licet im-
 polito hoc carmine

IANVS A WOVVEREN.

ΑΓΑΘΙΟΥ

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

B I B Λ. Ε΄.

AGATHIÆ SCHOLASTICI

DE IMPERIO ET REBUS GESTIS

IUSTINIANI IMPERATORIS

LIBRI V.

P R Æ F A T I O.

ΚΑΛΟΝ μὲν τὸ χρῆμα καὶ ἡ ἐξουσία, νίκαι πολέμων καὶ ὅπλα, πόλειών τε αἰουλισμοὶ, καὶ ἀγλαΐσματα, καὶ ἅπαντα ὅπου μαζαλα καὶ ἐξίσταται ἔργα. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα διδόναι μὲν ἵνα καὶ ἡδονῇ τοῖς κτιστέμοις ἐπὶ τῇ, δοῦναι δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκείνοι οἰχομένοις, οὐκ μάλιστ' ἐξουσίαν ἔπιδειξαι. Ἀλλὰ καὶ λῆξαι παρεμπιπτόντα ὅτι καὶ λῆξις καὶ Ἀγαθίου.

PRÆCLARA quædam & beatissima possessio censeripotest, victoriæ bellorum & trophæa, vrbes conditæ atque instauratæ; omnes denique magnæ admirandæque res gestæ. Atque hæc quidem, aliæque eiusmodi vt maxime gloriam aliquam voluptatemque suis possessoribus adferant; ægre tamen eos e viuis excedentes comitantur. sed & obliuio interueniens offuscat atque

subuertit veros rerum gestarum
cuentus; & cum ij ipsi qui eos no-
runt viuere desierunt, emoritur
etiam atque euanesceit vna cum
ipfis hominibus earum rerum no-
ticia. Quo fit vt nuda memoria
fluxum quiddam parumque fir-
mum sit, neque temporis diu-
nitatem ferat. Neque vero puta-
rim quosdam aut pericula pro pa-
tria adituros, aut alios labores sus-
cepturos fuisse, cum scirent quan-
tumuis maximas res gessissent, pe-
ricuram vna cum ipsis atque emorituram omnem earum gloriam,
sola ipsorum vita circumscriptam;
nisi quædam, vt apparet, diuina
providentia nature humane fluxi-
bilitate auscultans, Historiarum bonum,
quæque ex ea affulget spem,
esset elargita. Neque enim, arbi-
tror, oleastri aut apij causa Olym-
pionice in arenam nudi descendebant,
neque rursus strenui bellatores
spoliorum tantum & præ-
sentis lucri cupiditate accensi in
aperta manifestaque pericula se
coniciebant: sed vtrique solidæ
atque adeo immortalis gloriæ con-
sequendæ studio inflammati; quam
quidem aliter adipisci non potuissent,
nisi Historia eos ab interitu
vindicante, atque immortales ef-
ficiente, non vt Zamolxidis in-
stituta, & Gærica deliramenta;
sed vere, & modo quodam diui-
no atque immortalis quoque solo
mortalia hæc perpetuari possunt.
Haudquaquam igitur facile fue-
rit oratione persequi atque enu-
merare omnia quibus Historia hu-
manam vitam explet bona. Vt ve-
ro summatim dicam, equidem
Ciuii Philosophia eam non infe-
riorem censuerim; nisi etiam plus
forte vtilitatis conferat. Hæc enim
veluti seuera quædam minimeque

ἡ ἀποκαταστασις τῆς ἀληθείας ἥτις ἀπο-
 ἔλκει τὸν δούλο σου· ἡ δὲ καὶ ἡ ἐπι-
 στασιμὴν δούλου σου, οὐχ ὅτι καὶ
 διαδιδράσκῃ ἡ γυνὴς σου αὐτοῖς
 σπέννυμι. ὅπως ἀπὸ μνήμη γυνή,
 αὐθιγὴν ἔχει ἡ μένη σου, καὶ τῷ μα-
 κρῷ συνεκτείνῃ πέφυκε χροῶν. καὶ
 ἐκ αὐτοῦ καὶ πατερίδες περὶ κα-
 θύλας ἐσσι ἐγὼ σὺν, ἡ ἀλλὰ ἀνα-
 ἤλκυσται πόνοις, καὶ ἐσθλῶς, ὡς ἐκ
 σφοδρῶς μέγιστα δρώσῃν, σωματι-
 αῖται γὰρ καὶ αὐτοῖς καὶ διαρρήσει-
 ται, μόνον τῷ βίῳ αὐτῶν σωματιμε-
 τήσῃν ἐμὴς, ὡς εἶπες, ὅτι περ-
 μύθηα τὸ ἄνωγες τῆς φύσεως ἀναρ-
 ρώουσιν, τὰ ἐκ τῆς ἐσθλῆς ἐκείνης γε-
 νῆς ἀρσάν, καὶ τὰς ἐκείνης ἐλπίδας.
 οὐ γὰρ εἶμαι κοῦρη γὰρ ἔνεκεν ἐσθλῆ-
 νος οὐ Οὐλομποιήσῃς τῆς κοῦρης
 ἐσθλῶν σου, οὐδ' αὖ οἱ ἀρσάνοι ἥτις
 πολλοὶ ἀνίστανται λαφύσκειν γεμέ-
 ρον καὶ τῆς ἀντήκα καρδίας ἐφί-
 μβροι, ἐς περὶ πῶν καὶ διαφαῖ
 καθύλων σφῆς αὐτοῖς ἀφίστανται ἀλλὰ
 διζῆς ἀμφοτέρω ἐκπν βιβαίας τῆς
 ἀμφοτέρω, καὶ ἔχ' ὅσον τὰς ἄλλας καρ-
 πώσασθαι, ἡ τῆς ἐσθλῆς αὐτοῖς ἀπα-
 στασιάζουσιν, ἐχ' ὅτι τὰ Ζαυθλῆ-
 ἐσθλῶν καὶ ἡ Γενητὴ ἀφρο-
 σίνῃ, ἀλλ' ὅτι Γενητῶς σφῆς σου
 δύνῃ καὶ ἀδυνατῇ, καὶ ὅ μόνον
 δύναται τὰς ἐκείνης ἐς αἰ διαβι-
 σκεν. ῥάδιον μὲν οὐν ἦκεται ἀπὸ ἐπὶ
 ἀπαστασιζέσθαι καὶ ἀπερθεσθῆναι
 ὅπου οὐκ ἀρσάνων ἡ ἐσθλῆ τὴν βίαν ἐμ-
 πίπτοι αὐτῶν, ὡς ἡ συλ-
 λήθῃ σου, εἰμαρτεν αὐτῶν φιλο-
 σφίας τῆς ἐπιπτικῆς ἡ μάλα μειορεκ-
 τήσῃ, ἐμὴ καὶ μὴ ἐκ μάλλον ὀνίστιν.
 ἡ μὲν δὲ. ὅτι ἐκ ἀετιμῆς ἀπαστα-

Hilberta detrita detrita

Hilferichsen
Cecil Philip
Josephina com-
pansio,

πλὼν ἐν πῆς τ βασιλείᾳ ὑπογρα-
φῶσι, & τὰ ἄλλα ἀγαθὰ καὶ ἀνέχοντα
τοῖς παιδῶσι πῶς ἀποχρῶνται ἔχον,
& τὸ φλωρίδιον ἡμῶν ἀρίστον ἰκαλ-
λώμεθα γεγενημένον. οὗτος δὲ οὐδὲ ὁ
δὴρ ἐπὶ τοῦ πλῆθους τὰ μὲν ἐπιση-
παι, καὶ ὡς αὐτοὶ ἀμεινον πῆσαι, δι-
κείας πῆσαι & τῆς ἄλλης ὡφείας
σφῶδρα οἱ ἐπιφρόνῃσι, καὶ αὖτις ἐπι-
γινώσκουσιν, καὶ χρεῖαι ὑποφαινον ἐλπίδας.
δὴν γὰρ ἐκ ἐφασκεν οὕτως χαλεπὸν ἢ.
γαῖαν μοι & δῶντον τὸ ἐλπίσμα, ἢ
δὲ πῶς μὲν ἐς πῆσαι ἐλθεῖν, ὡς περ
ταυπλάν οἱ ἀδελφῶνται, διδόναι.
οἱ δὲ καὶ ἡ μάλλον ἢ πόρρω πῆσαι
ἐσέλαι πῆσαι, καὶ ἀμφοῖν πῆσαι
(ἢ) ἀδελφὰ καὶ ὁμῶς φυλά, & μόνον
ἴσως πῶς μέγας ἔστιν ἀλλήλων δότικα
κρίματα. ὡς δὲ οὐδὲ οἰκοῦν ὁμῶς ὅσος
τὸ μετὰ τῆς διαφύσεως πῆσαι ἐκ-
λάει & ἀνὰ πῆσαι ἔχουσιν ἔργον. καὶ
γὰρ τοιαῦτα ἐπιδόξω, ἢ μοι & αὐτῶν
βυλομένων καπιπλῆσι γὰρ ῥαδίως &
ἐπεισι. & τοῖσι ἐς πῆσαι ἀφίγμαι. κα-
λαί μοι ἀχρὸν πῆσαι τὸ σφῶδρα,
& τῶς μετὰ τῆς ἔργων ὡς ἐπὶ πῆσαι
ἐκείναι. Διλωρίον δὲ ὅστις πῆσαι &
ἔστιν. τῶς δὲ τὸ τῶς ζυγῶς φῶσι ἐ-
πισμῆναι. ἰμοὶ, Ἀγαθίας μὲν ὄνομα,
Μύρωνα ἢ πατρὶς, Μιμόνιος πατὴρ.
πῆσαι τὸ Ρωμαίων ὄνομα, & οἱ τὸ
δικαστῆσαν ἀγῶνις. Μύρωνα δὲ φη-
μι, ἢ τὸ Θεσμὸν πόλισμα, οὐδὲ εἰς
ἐπὶ πῆσαι τῶς Εὐρεπῶν πῆσαι ἢ λι-
γύλιν πῶς δὲ ἐκείναι πῶς ὄνομα.
ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πῆσαι ὑπο-
λείπει ἀπὸ τῆς μὲν, ἀμφοῖν πῆσαι
βολῶς & Γυθικός ποταμῶν, ὅς δὲ ῥίον
ἐκ Λυδίας τῆς χείρας, ἐς τὸν ἔλα-
πον αὐλῶνα τῶς κῆλου τῶς Ἐλαίτου

A regum scriba, vir alioqui & bo-
nus & prudens, & non medio-
criter eruditus, idemque gentis
Floridotum præclarum ornamen-
tum. Hic itaque vir cum res meas
maximi faceret, & de gloria uti-
litateque mea vehementer esset
solicitus, nonquam destitit me
urgere, bonasque spes mihi ob
oculos ponere; asserens, non ita
arduum perfectumque difficile opus
cenferi debere; neque quia in-
tentatum insolensque est, instar
navigationis inexperto maris,
pertimescendum. immo vero ita
statuendum esse, Historiam a
Poëtica non multum distare, sed
hæc duo gemina affiniaque esse;
solumque propemodum rhythmo
inter sese discrepare. Bono itaque
animo, tanquam et patria in pa-
triam migrantem, incedere, om-
nibusque viribus operi instare iu-
bebat. Talia itaque mihi assidue
occinens, libeptem etiam me fa-
cileque delinitum in suam sen-
tentiam adduxit. Contuli itaque
me adscribendam Historiam, spe,
dignum aliquid hoc præclaro stu-
dio institutoque præstandi, & ad
magnitudinem rerum gestarum
quam proxime accedendi. Su-
perest, ut quis & cuius sim, ex
more eorum qui Historiam scri-
bunt, declarem. Nomen itaque
mihi Agathias; Murina patria;
Memnonius pater; Ars vero, Ro-
manorum instituta ac leges, &
forti certamina. Murinam autem
dico, non illam Thracicam ur-
bem, neque si quæ alia per Euro-
pam aut Africam hoc nomine
vocatur; sed quæ est in Asia, ve-
terum Æolentium colonia, ad o-
stia Pythici fluminis sita; qui qui-
dem fluvius, ex Lidia regione
fluens in extremum Elaitidis sinus

Historia cum
Poëtica affini-
ta.

Agathie pa-
tris, gentis, &
Ars.

διασπένδεται, ἢ μόνον ἐπιγινώσκων π
καὶ ἀγαθῶν ἐν ὑπὲρ τοῦ ἀναγ
καίου. τοῖς δὲ πᾶσι πειθόμενος ὅποιοι
ἴνες ἐν ὑπὲρ τοῦ ὅπως, ἢ καὶ
τοῖς ἀποκαλοῦσι, καὶ τὰ κατὰ λυ
μνωμένους, ἢ τὸν αὐτὸν ἔλαττον
δένον, καταλιγυροῦσιν αὐτῶν, ὡς
μὴδὲ μήμης τὸς μεταδίδουσι.
ταῦτα τε οἰονταὶ τὰ ἄριστα εἶναι
δύναται. ἐν τῇ αἰῇ κραταῦν ἐκτερε
πύοντες, ὡφείλειαν σφίσι παρέχει
δου, κακῶς ὁπταζόμενοι ὡς καὶ αὐ
τοῖς δὲ πᾶσι τοῖς ἀπὸ αὐτῶν ἐπαγου
μένοις οὐ μάλα ἔα ἱεράει δόξαται,
λογιζόμενοι ὡς οὐχὶ ἱκανὸν εἶναι τὸ
τῆς κολακίας δόξαν, τὴν περὶ
αὐτῶν εἶξαι βεβαιώσαι. Οὐποὶ μὲν
οὐκ ἐν ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ αὐτῶν ἐκπύον, ἐς
ὃ, καὶ χροῖται. μεμνησμένοι δὲ τῆς ὁ
σα παρεπὶ Ρωμαίων καὶ τῆς βαρβα
ρον τοῖς πλείστοις ἐς τὸν σὺν καιροῦ
ἐπεσφάθη ἀξιαφήνεια, μόνον ὑπὸ
αὐτῶν ἐπὶ βιωσύναν τυγόν, μάλλον
μὲν ἐν τῇ ὁδῇ ἀποτιζομένων, ἐν ἑνὶ
ὃ, καὶ παρῶν τῶν λόγων ἀξίων. Τοι
γὰρ οἱ καὶ μὴ παρῶν ἐς τὸ
ἐν ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ αὐτῶν ἐκπύον, ἢ μόνον ὅ
στις Ἰουστίνος ὁ εἰς τὴν αὐτοκρατορε
μετῴδον δόξαν, Ἰουστινιανοῦ πειθό
μος, ἀλλ' ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ αἰῇ ἀναγινώσκων
χρόνους ἀναδραμόμας καὶ ὅποια οὐ
πω ἐπὶ τῶν ἐκπύοντων, ταῦτα
δὲ οὐκ ἐν τῇ αἰῇ ποιήσεται ἔργον. Ἐμὲ μὲν
γὰρ πλείονα τῆς καὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ
χρόνους γενομένων, ἐπειδὴ Γ' Ἰουστι
νιαν τῶν Ρήτορες Καυσινοῦ ἐς τὸ
ἀκρεβέως ἀναγινώσκοντα, ἄριστα
ἐκείνα ἐμὸν, ἀπὸ δὲ ἀποχρώσεως

gricuum faciunt, nihil aliud ip
sos operam dedisse quam ut lau
de admirationeque quos volunt
prosequantur, ultra quam par
est; eos vero qui iam e viuis ex
cesserunt, quales fuerunt, aut
pessimos vocant, & rerum pub
licarum vastatores; aut, (quod
utrique minus graue est) ita eos
contemnunt ut ne memoria qui
dem vlla dignentur. atque ira se
se rem praelentem optime curasse
existimant, semperque potentiori
bus assentantes priuatis suis com
modis consuluisse; non satis in
telligentes quod ne ipsis tantum
quos laudibus extulerunt hæc ta
lia admodum placeant; reputan
tibus scilicet, manifestam illo
rum adulationem parum firmum
esse gloriæ existimationisque ip
sorum stabilimentum. Scribant
itaque hi pro sua libidine & mo
re. mihi fixum est vetitatem
quoad eius fieri possit sequi. Per
sequat autem quæcunque memo
rabilia tam a Romanis quam Bar
baris plurimis hac tempestate
sunt gesta, non eorum tantum
qui adhuc fortasse viuunt, immo
veto magis etiam eorum qui iam
decefferunt; nihilque ex iis quæ
memoratu digna videbuntur o
mittam. Quocirca tametsi non
prius ad scribendam Historiam
me contuli, quam ex quo tem
pore Iustinus iunior ad imperium
accescit, mortuo Iustiniano: ad
superiora tamen etiam tempora
recurram; & quæcunque a ne
mine adhuc alio sunt elaborata,
mihi vindicabo, propriumque o
pus efficiam. Pleraque enim Iu
stiniani temporibus gesta cum
Procopius Cæsariensis Rhetor ac
curate conscripserit, mihi præ
tereunda iudicaui, ut plene satis

Argumentum
Iulianus Argu
it.

Procopii Hi
storia Argu
mentum.

tractata; quæ vero post illum ac-
ciderunt, pro virili persequenda.
Orsus enim est ille Historiam
suam a morte Arcadij, vtque filio
illius Theodosio Iſdegerdes
curator fuerit institutus, & ab iis
quæ Varanz & Perozæ accide-
runt, & quo pacto Cauades rex
creatus regno exutus fuerit, idem
quæ postea recuperarit. vtque A-
midam ipsi Anastasio Romano-
rum regi eripuerit; quantos rursus
post hunc Iustinus senior huic
operi labores impenderit. Perse-
quitur deinde bella Persica, quot-
quot aduersus Cabadem & Cof-
roem circa Syriam Armeniam-
que & per Lazorum confinia Iu-
stinianus Romanorum Imperator
gessit. Hæc omnia e Procopij scri-
ptis optime cognoueris, & Geli-
mer Vandalum, Carthaginem-
que urbem, atque adeo vniuer-
sam Afforum regionem a Bonifa-
cio & Geferico, multis post defe-
ctionem temporibus, Iustiniano
subiugatam, rursusque Romani
Imperij partem factam. Post ve-
ro deletos Vandalos, quæ quan-
taque mala & intulerit & acce-
perit gens Mauritanica, multis
Libyz locis cum Romanis præli-
ata. vtque Stotzas & Gontharis
à Romanorum partibus stantes,
arrepta tyrannide maximarum
calamitatum seditionumque au-
thores Libyz fuerint. neque prius
cessasse mala, quam duobus his-
ce capiribus e medio sublati. Sed
& hæc fere omnia in Procopij
Historia reperis; quomodo vi-
delicet intestina seditio Byzanti-
j aduersus regem excitata, inque
maximum malum euecta, Rem-
publicam afflixerit: Hunnorum
ειρημνία. ἡ δὲ μετ' ἐκείνην, ὡς αἴτιον
διεξήκον. περὶ τοῦ μὲν γὰρ αὐτοῦ τ'
ἰσχυρίας Ἀρκადίου δυνάστεως ἐποίησεν,
καὶ τῶν ἐκείνου πατρὶς Θεοδοσίου Ἰσδηγέρ-
δης ὁ περὶ τῶν βασιλέων καὶ δυνάμεων γα-
γνημῶν, καὶ τῆς Οὐαράτης ἐπερίβη
Ξωινεχθίοντα. καὶ ὅπως Καβάδης βα-
σιλεὺς καταστὰς, ἀφ' ἧρας τ' ἔδραχεν,
καὶ ὅτι πατρὶον αὐτοῦ ἀνικημένον, ὅ-
πως τῆς Ἀμυδα ἤλω περὶ τοῦ Ἀνα-
στασίου Ῥωμαίων βασιλεύοντος. ὁ δὲ οὖτος
αὐτῆς μετ' ἐκείνου Ἰυστίνος ὁ περὶ τοῦ
πρὶν ἐν τῷ δὲ τῶν ἐργῶν διείδετο πάντα.
ἐξ ἧς ἡ περὶ τοῦ περὶ τοῦ πολέμου ἐποιοῦ
δὴ περὶ τῆς Καβάδου ἐ Χροσίου
ἀμφὶ Συρίας ἐ Ἀρμενίας, ἐ μὲν δὲ
καὶ τῆς Ἀζωῆς ὅληα Ἰουστιανῶ τῶ Ῥω-
μαίων αὐτοκράτορι διαπεπλημύ-
νῃ, τὴν τῆς ἁπλῆς ἐκ τῆς Γροκενίας δὲ
γὰρ ἀρίστα αὐτὸν διαγνώσκει, Γελίμερ τῆς
Βανδίων, ἐ κερχιδόντα τ' ἰόλιν, καὶ τ'
Ξυμπασιανὴν γὰρ ἐκ τ' ἀφ' ἧς δὲ Βο-
νιφάτιος καὶ Γελιέρχης, ἐ τῶν τῶ πό-
τι δὲ περὶ τοῦ, πολλοὺς ὑπερὶ τοῦ
Ἰυστιανῶ δ' ἐλευθερώσας, καὶ πάντων τῶ Ῥω-
μαίων ἐπικρατίας μέρος γαγνημῶ-
ν. καὶ τῆς τῆς Βανδίων κατὰ λυσιν,
καὶ ὅτι οἱ μαυρίοι τὸ ἔθνος ἐ δρεσάν
καὶ περὶ τοῦ πολλὰ χροῦ τῆς Λιβύας
καὶ Ῥωμαίων περὶ τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας. ὅτι τῆς
Σποττίας ἐ Γόνθας Ῥωμαίων μὲν
ἦσαν, περὶ τῶν τῆς κατὰ τῆς, μετὰ τῶν
συμφορῶν τῆς ἐκείνων αἰωνώ τῶ τῆς
Λιβύης γαγνημῶν, ἐ ὡς ἔτι περὶ τοῦ
λαφροῦ τῆς δυνάμεως, περὶ ἐκείνων τῶ δὲ
δρι διαφθερῶναι. διὰ δὲ τῆς ἀμέ-
λει ἀπάρτα ἔσται γὰρ αὐτὸ ἐν ἐκείνους.
ὅπως τῆς ἡμετέρας ἡ ἐμφορῶν ἐν Βυ-
ζαντίῳ καὶ τῆς βασιλείας δρεσίντα, καὶ
ἐπὶ μέγα κακῶ ἀφ' ἧς ἐκείνην τῆς καὶ τῆς Οὐάντων ἐπικρατίας,
οἱ δὲ

que a rege constitutus. Illustria^A etiam bella quæ ille aduersus Totilam præclare confecit ; vtque rursum post illum Teias Phredigerni filius , Gotthorum præfectura accepta , non multo post cæsus fuerit. Hæc vero omnia ad annum vsque sextum & vigesimum regni Iustiniani sunt gesta. Ac Procopius quidem in his , vti arbitrator , finem Historiæ suæ facit. Ego vero his proxima & consequentia , vt initio mihi propositum fuit , persequens , res ipsas aggre-

αὐτοκράτωρ παρὲς τὴν βασιλείαν γα-
νημῶν. πῶς ἡ κλεινοῦς ἐκείνου πα-
λέμους οἱ δὴ αὐτῷ παρὲς τὰ πλεοναρί-
στα διαπεπώνηται. ὅπ τι αὐτῷ μετ'
ἐκείνου πίας ὁ Φριδιγέρνου πλῶτος-
δικλῶ ἡγεμονίας διαδέξαμεν. ἡκ
ἐς μακρὰς ἐ αὐτῷς ἀνέστη. Ταῦτα
ἡ πάντα ἐς ἐκπῶν τι ἐ εὐσεβὸν ἑπὶ τῆς
Ιουστινιανοῦ βασιλείας γαρήνηται. καὶ
Προκοπίου μὲν πρὸς ῥήτορα ἐς τοῦς δι-
οίμαι αὐτῷ ὅς ἔχουσιν αὐτῷς δυν-
ται, ἐξωπλιέσθω. ἐγὼ ἡ ἐς τοῦς ἐξ-
μὲν αὐτῶν , ἐφ' αὐτῶν ἐ ἡ δὲ ἐξελ-
αἰρημένῳ ἵναί, ἐ δὴ ἐπὶ ταῦτα ἔμ. καὶ δὴ ἐξωμα ἡμῶν παρὰ μᾶλλον.

**Bellevue per-
petrated
crime**

na est Poëlis, plena omnis Hyloria bel-
lorum & præliorum, neque quicquam in
his comperias vbenus confcriptum. Cau-
sam vero horum cenſuerim, non, vt mul-
ti ſtatuunt, ſtellarum curſus & fatum, at-
que abſurdas quædam neceſſitates. Si eni-
m ſati neceſſitas omnia permearet, eri-
peretur hominibus arbitria voluntatis
electio, & quidem præcepta omnia &
artes ac diſciplinæ vix inutilitæ eſſe-
rent cenſendæ; cuiusmodi etiam fuerit
frugiferæque eorum qui optime vitam
ſuam inſtituunt ſpes, quod abiſt. Sed nec
Deum, quantum mea fert ſententia, cen-
ſum & conſilium auctorem cenſerem,
omnium. Summam enim illam Bonitatem,
opæque mali proſtrigicantem cadibus
belliquæ gaudere, nec ipſe dixerim, nec
id affirmanti acquieſcerim. Hominum ve-
ro animi in plæ habendi cupiditate &
iniultum probabentes, bellis omnia &
rumulibus miſcere, atque hinc interitus
multaque gentium interitioſos eue-
niunt, incommenſuræ alie calamitates o-
runtur. Eodem modo etiam tam tempo-
ris Gothi idiliſ fordenbus dirempti, non
nulli eorum qui intra Padum fluuium de-
gebant, in Tudeam, & Liguriam, & quo-
cunque libidum erat conceſſerunt, alij ve-
ro trans Padum circa Venetias ſparſi in
caſtellis & oppidis quibus aſſuerant
conſederunt. Cum itaque hoc in ſtatu eſ-
ſent res Gothorum, decebat ipſos pacta
iurata re ipſa faciſſimè confirmare & ſta-
bilire, æres ſuis in tuto continentes, ſe-
le a diurnis periculis vindicare, atque ali-
quando tandem ab ærumnis reſpire. At
vero cum per breuiſſimum tempus ſe-
le continuiſſent, ruſſus res novas molit,
alterius belli ſemina occurrunt. Cumque
ipſi per ſe impares eſſe iudicaret quod
deinceps cum Romanis præliarentur, ſtatu-
it ad Francos ſe conuertere, melius
res ſuas habituras ſati, vilitatemque ſe
inde longe vberitatem perceperunt; ſi
cum finitimis & propinquis ſocietate inſula
bellum facilius inſtaurarent. Sunt enim
Franci Italia accolæ & contermini, olim
didi Germani. quod quidem ſatis con-
ſtat. Nam circa Rhenum fluuium habi-
tant, & continerem ei adiacentem, ma-
ximamque Galliarum partem occupant,
non quidem iam olim ab ipſis poſſeſſam,
ſed poſteriori acquiſitam. Maſſilam quo-
que urbem tenent, ſonum coloniæ.
Hanc enim olim Phœnices ex Aſia a
Medis pulſi incoluerunt, Dario Hylaf-
piſi filio apud Perſas regnante; & nunc ex
Græciana, eſt barbarica. Patria enim
Reipublicæ adminiſtratione abiecta, im-
perantium legibus vitur. Videtur vero
eorum hodie, non admodum priſtina in-
coliarum dignitate inferior. Sunt enim

Franci Italia
concorrenti.
Franci altro
Germania di-
do.

Attilio Iannone

[illegible]

ro abs re facturus mihi videtur, si paulo
 alius repetitur genere, brevissimeque
 narratus is qui antea eos texerunt, in iis
 qui eo tempore imperabant digressionis
 finem fecero. Childebertus quidem &
 Lotharius, præterea vero Theodericus
 & Chlotomerus germani fratres fue-
 runt. Hi mortuo patre Chlotaro in qua-
 tuor partes regnum partiti, secundum
 vrbes & populos, ita vt æquas singuli
 portiones, vt arboriet, accepere. Non
 multo post tempore Chlotomerus ad-
 uersus Burgundiones exercitum ducens (na-
 tio autem hæc Gothica est per se labo-
 riosa & bellica laude clara) in ipso præ-
 lio, pectus iaculo ictus, interit. Quo
 humi iacente Burgundiones promissam il-
 lius laxamque comam, & ad scapulas
 vique pertingentem conficatis, consti-
 tum intellexerunt se ducem hostium in-
 terficisse. Solenne enim est Francorum
 regibus onquam tonderi: sed à pueris
 inonsum manent. cæsaries tota, decen-
 ter eis in humeros propendit. anterior
 coma, & fronte discriminata in verum-
 que latus flexa. Neque verò quema-
 dum Turcis & Barbaris implexa iis &
 squalida forisdaque est coma, vel com-
 plicatio indecenter citrata, sed finig-
 mata varia ipsi hibi adhibent, diligenter
 curant; idque velut insigne quod-
 dam eximiae honoris prerogativa re-
 gio generi apud eos tribuitur. Subditi
 enim, obicualium tondere, neque eis
 prolixiorum comam aliter facile permit-
 titur. Burgundiones itaque præfco Chlo-
 tometi capite, cum illud copius que cir-
 cum eum erant ostentassent, magnam
 statim trepidationem desperationemque
 iniecerant; adeoque eis animi meru cedi-
 derunt, vt in posterum bellum decreta-
 rent: & victores quidem ex animi fide feo-
 tocia, & quibus oportere videbatur con-
 ditionibus & pactis, bello fide exsolue-
 runt. E Fraeco exercitu qui superant,
 libentes in sua se receperunt. Cæso
 itaque Chlotomero, statim fratres ipsius,
 (neque enim viros ad hæc liberos succe-
 perat) regnum illius inter se sunt partiti.
 neque multo post Theodericus mocho
 correptus interit, Theodobertus filio præ-
 ter alia bona etiam principatus dignitate
 relictus. Theodobertus accepto paterno
 regno & Alamannis & aliis nonnullis si-
 militudines gentes subiegit. Erat enim sum-
 mopere & audax & turbulens & pericu-
 lorum præter modum amans. Cum itaque
 Romanis bellum aduersus Totilam
 Gothorum ducem esset ortum, Theodo-
 bertus hoc animo aguit, vt interea dum in
 Italia Narces pariter & exercitus laborante
 occupanteque essent, ipse forensium

[illegible]

For more information, visit www.fda.gov/oc/foia.

Engelhardt
Gothica na-
na.

**Clethrionomys
e. bergianus**
has cap.

Francisco
OCHOA, 1940-1945

Theodore
des Francs-
comtes.

Corvorum
obdita.Ali'genti-
bus.

que animum despondebat, neque a duc-
 te fortunæ idus perimebatur, sed & a
 loci ius & rerum necessitarum affluentia
 eius confidentiam arrogantiamque ita
 augebat, vt facile hostiles insultos se
 repulsum speraret. Statim itaque Nar-
 ses suos adhortatus, exercitum oppido
 admovit. Illi vero cum in edimorem
 collem maximo labore conscendissent,
 & propugnaculo appropinquassent, ia-
 cula in eosque ad pinnas murorum con-
 silebant torquebant, & arcus assidua sa-
 gittarum remissione clangebant, fun-
 dū in altum excutiebantur, & machinæ
 quotquot oppugnationi murorum infer-
 runt omnes admovebantur. Algeri
 vero milites e muris ad intermedia tur-
 rium spatia collecti, nihilo segnius iacu-
 la telaque retorquebant propugnabant,
 fixa ingentia manibus in subeuntes mit-
 tebant, & truncos & fecures & quid-
 quid opportunum visui videbatur; machi-
 nis idem vrebantur instrumentisque
 propulsandæ hostili violentiæ idoneis,
 nihilque omnino emittebatur. Tela ve-
 ro quæ Algeri ipsius manibus emitte-
 bantur, Romani præ aliorum telis facili-
 ter cognoscebant. Magno enim stridore
 & velocitate immans illius sagittæ defe-
 rebantur, adeo vt infaxum aliquod aut
 aliud quiddam durum fractuque difficile
 delatæ, totum illud impetus violentia
 perfringerent. Palladium itaque illum
 (erat autem is non vulgari apud Narse-
 tem loco, sed & Romani exercitus du-
 ctor erat, & præcipuis cohortum præ-
 fectis) illum, inquam, conspicatus Ali-
 gerius ferrea lorica indutum, magna-
 que confidentia muro imminentem, sa-
 gittam in eum ex edito torquebat, qua
 statim totum hominem per seutum & lo-
 ricam traiecit. tantopere viribus alios
 superabat, validæque ei erant ad tor-
 quendum arcum manus. Multis itaque
 demum diebus eiusmodi velitationes
 sunt habitæ, neutrique ex animi
 sententia res procedebant. Nam & Ro-
 manis turpe videbatur si infecta re ne-
 quetudo in potestatem oppido rece-
 derent: & Gothi aperte sans videban-
 tur obsequio ad dedicationem non ventu-
 ri. Narses itaque indigne molestissime-
 que ferebat, si Romanis longius tem-
 pus in perquam exigui oppidi expu-
 gnatione esset terendum. Fluctuante
 itaque ipsi singulaque pendenti, vi-
 sum tandem est propugnaculi expu-
 gnationem hoc pacto tentare. Ad O-
 rientalem collis flexum antrum quod-
 dam suberat omni ex parte tectum val-
 deque casum, adeoque adyta quædam
 natia haberet & sinum ingentem ac profundum instar barathi. In hac aiunt habitasse
 olem magnam Italicam Syllam numine afflatam, diuinam, & sciscitandis futura præ-

C

D

repressuras. Narses itaque deinceps ne-
 quaquam ferendum ratus, Lucenses
 diutissime resistere remissius obsecros,
 nullo interpede appropinquavit, statim-
 que machinæ oppidis capiendis accom-
 modatæ admovebantur, & in pinnas in-
 terioremq; ambitu murorum ignita
 tela emittebantur. quique in tutum
 intervalli comprebant laxis & sigitis
 petebantur: quidam etiam ex parte mor-
 nis iam erant diruta, atque adeo omne
 mali genus urbem premebat. Tum ita-
 que qui antea obides fuerant, obnoxii
 pro Romanis apud suos agebant, neque
 per ipsos stertit quo minus universa civi-
 tas ad dedicationem inclinaret: nunc vero
 Francorum moderatores qui intus erant
 ad præsidium custodiamque urbis con-
 stituti, infelix animus eos ad pugnandum
 conestabant, utque armis obidionem
 propulsarent. Stracim itaque apertis por-
 tis repentinam in Romanos eruptio-
 nem fecerunt, existimantes se hac ra-
 tione fore superiores. Sed re ipsa visi
 sunt hi quam minimum hostibus pro-
 fuisse, immo potius maximo damno eos
 affecisse. Plenque enim Lucenses per-
 fusi iam ab us qui intus eos ad dediti-
 onem sollicitabant, de industria minus
 strenue pugnabant. Postquam vero re-
 frequenter tentata irriti essent conatus,
 sed multis suorum desideratis turpius
 parumque genitose pedem retro ferre
 cogentur, demoque intra muros ce-
 tulit, acris obfiscis clausique teneren-
 tur, perinde ac si iam ipsi omnis exeun-
 di potestas esset adempta: tum vero om-
 nes tamquam nulla alia salutis spe reli-
 qua, ad tranquilliora consilia animum
 adiecerunt, & præfenti rerum statu re-
 cte consulendum statuerunt. Confestim
 itaque fide à Narsete accepta, quod ne-
 quaquam ipsis præteritatem rerum cau-
 si esset infensus, urbem dederunt, e-
 xercentiumque libentes in eam admise-
 runt, imbus iam mensibus in obidione
 confusos, siquæ iterato Lucenses Ro-
 manorum regi paruerunt. Narses vero
 expugnata Luca, quum iam nihil hosti-
 le reliquum esset, longiorem ibi moram
 trahendam minime censuit, & ne tan-
 tum quidem respirandum à laboribus.
 Relicto itaque ibi Bono præfecto ex My-
 sia ad litrum stiumum portecta, viro exi-
 mie prudente, & tam civilium quam bel-
 licarum rerum peritissimo, in insulas co-
 pias ei adiciens, quibus videbatur, si
 forte novis rebus fuderent qui ibi erant
 barbari, facile superior eis evasurus &
 compressurus: hisinquam rebus ita com-
 positis, Ruennam recta contendit, ut
 exercitum illic morantem hybernatum
 mitteret. Vergente enim iam autumno,
 solstitio hyberno imminente, belligerandum

Lucæ & Narsis
 ad deditionem.

Algeria Co.
ma. Narfai
mafi

[illegible]

Northern District
of Canada

rum iactū se tuebantur, quæ patris ipso-
 rum lingua *ἱερὰ* vocantur. Cum itaque
 nihil damni acciperent, Nasires omnia lo-
 cum repertans, barbarum quoddam strati-
 gema & Hunnis magis vilitatū exco-
 gitavit. Iussit enim suos terga vertentes
 scotiorum concitatus fecti, veluti timo-
 re percussos fugamque capessentes: et
 scilicet ea ratione barbari quam remotis-
 sima et sylvia in asperum campum euoca-
 rentur. reliqua enim ibi curæ fore dixit.
 Atqui hi quidem vi mandatum cum erat,
 fugam arripuerunt, Franci vero fuga de-
 ceperunt & verum timorem esse rati, consen-
 sium animis pleni aciem solentem, sylvæ
 que egredi, fugientes acriter insequun-
 tur: de primi quidem evolarunt equites,
 sequabantur vero ex pedibus quotquot
 robore & pedum celebritate maxime va-
 lebant, omnesque acerrime tunc virge-
 bant, etquam Narsetem ipsum iamam
 vinum capturi, & nullo fere negotio opta-
 tum finem tunc bello impulerunt. Atque
 hi quidem ordinis omnis oblii sp̄arim
 nihilque ibi caventes procurrebant, gau-
 dentes, bonaque se sequebant. Roman-
 i vero confusus habentis ad anteriora fe-
 rebantur, dicentes certe eos re ipsa formi-
 dantes fugere, adeo proxime vero pau-
 ment simulabant. Posteaquam vero bar-
 bari iam per nudum campum differri
 quam longissime a sylvâ essent ausili-
 um vero consilium ligno per Narsetem
 dato, Romani coactis equis in aduer-
 sos sese explicantes, persequenibus in
 frostem occurrerunt, & in voveris ino-
 pinato rei percussos & cæsum punctumque
 incumbebat, atque ita fuga ipsi in perfe-
 cutioem vice versa effudit. Equites ita-
 que barbarorum non ignari quo in pe-
 riculo versarentur, quam celerrime ad syl-
 vam reliquias copias refugerunt, sa-
 luent sibi strenua fuga quaesierunt: pe-
 des vero tunc cæci, cum ne manum
 quidem tuendi sui causa mouerent, ino-
 pinata vicissitudine conflatam, & quodam-
 modo mente capti. Omnes itaque
 sp̄arim inebant, veluti suum fere aut
 ovium greges miserandum in modum
 trucidant. Cæcis itaque his fortissimis
 viris, supra neogeros, reliqui consilium
 tergis versis ad suos sese duces recepe-
 runt, et non prius in tuto futuris, quam
 se relique exercitū coniunxissent. Nar-
 ses vero Raucannam reversus, rebusque
 omnibus eo loco rectissime constitutis,
 Romanis se cooculis, ibique hybernauit.

ἵνα δὲ Ραβάρην ἀφελόμενος, καὶ ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς διευγίαιας.

Hydrocarbons.

Almanac-
ron Inqui-
sitor.

Belium pro
patria hope-
flam.

Millican says:
change this
entry.

Sacilegio.
Furto vicio di-
stinto.

copiis, Butilinus quidem cum maiore va-
lidioreque exercitus parte Tyrrenum li-
tus legebat, & totam fere Campaniam
depredabatur, quin & Lucaniam, & Brut-
tos Siciliam infulam, & ad fretum vique
quod Scylliam infulam, & fines Italiz dirim-
m peruenit: Leutharis vero reliquis co-
piis ducens Apuliam & Calabariam infe-
stabat, Hydruntum vique progressus, quae
quidem vrbs in littore Adriatici maris est
sura; vnde Ionius fons initium habet.
Quae quot itaque eorum Franci erant in-
digenae, nullam reuerentiam pietatem-
que circa templa exercebant, vt pote re-
ctam de Deofententiam amplexi, vt supra
dixi, eademque cum Romanis fere co-
lentes. Alemannica vero gens vniuersa
(alter enim ibi circa religionem fuit affe-
ctus) templa irruerunt dissipabant, suis-
que ornamento spoliabant, multas qui-
dem amulas sacras, siue vasa lustralia &
aspergilla ex puro auro, quamplurimos
etiam calices & aeternas, & quaecumque
mysticis caeremoniis peragendis erant con-
secrata, spoliatis, propriis suis possessioni-
bus adscribebant. Sed ne his quidem
rebus contenti, tecta ipsa sacrorum tem-
plorum diruebant, & fundamenta sub-
ueriebant, cruoreque & sanie delubra
circumfuebant, aera etiam fegeteque
polluebantur, cum per eas passim cada-
uera infesta sparsa iacerent. Sed non
multo post, diuina vindicta est subsecuta.
aliquem bello, alij morbo perierunt, C
neque quisquam eorum prius fere positus
est. Infinita enim & Dei contentus, fu-
gienda quidem semper & noxia sunt, pra-
ecipue vero in flagitiis & confidibus. Pa-
triam enim patriaque inficitur propugna-
re, eaque perfundare molientibus obli-
scere, omnibusque eos viribus propulsa-
re, & quom fane fuisse valdeque genero-
sum: qui vero lucri causa, & hostilitate
quae nulla iusta causa nitarum aliena in-
uadunt, eos a quibus nulla iniuria sunt
prouocanti infestantes, hi certe vastum
impique fuerint, neque quid nus ac fas sit
norunt, neque ius curz est an Deus ma-
leficis offendantur. Idcirco aeternae eos
D
poenae manent, refque ipsi in extremas
atque intermediabiles calamitates defi-
nunt, tamen ad breue aliquod tempus
prospere rerum gerere videantur. Ac ita-
lia quidem etiam tunc Leutharum Butil-
numque sedantibus copiis euenerit. Nam
hi rebus fuisse perpetratis, cum iam in-
gentem spoliolum vim coaceruassent, &
iam praelipulo Vtre vigeret assas; alte-
ri quidem ducum, Lenthari videlicet, in
animo erat domum reuerti, & optimis spo-
lis suis frui, nuntiatum ad fratrem suum
missis eum etiam ad dominationem hortabatur
bello & incertis rerum futurarum

[illegible]

Ναρκίσις εν-
τος ad αὐτὸν
ἐν νίκῃ αὐτὸν
ἐν νίκῃ αὐτὸν
ἐν νίκῃ αὐτὸν

consideranti stultitia dementiae vide-
batur, si ademptam sibi deinceps omnem
alios labores subeundi necessitatem pu-
tarent; sed molliori vitæ sese totos de-
derent. Panem enim abscit, ut præ illo-
tiditate feuta & galas amphoris vinarius
& barbitis commutarent. adeo superua-
canea inutilique sibi in posterum foro
arma rebantur. Narkes autem verisimi-
liter colligebat, non defutura nova eum
Francis bella, & crebatur ne, si otiose
& molliori femel deditissent, mal-
culum eorum totum enervaretur; & si
rursus in aciem prodeundum esset, igna-
via victi in præliis animum desponde-
rent. & fortasse non multo post hoc
ipsum evenisset, nisi confestim consu-
catis omnibus copiis, optima oratione
cohortandos & ad temperantiam forti-
tudinemque traducendos ipsorum ani-
mos duxisset, nimiamque arrogantiam
& iactantiam retundendam. Omnis
itaque in vinum congregatis ipse in me-
dium progressus in hunc modum ver-
ba fecit: Qui repente & prater votem
suum morem prospere tueri gerunt, haud
sane diffidentem fuerit si felicitatem
sua moderate non ferant, & novitate
victoriae periculi insollescant, præcipue
si illi quibus inopinata victoria accidit
parum etiam ea digni fuisse videantur.
At vos, o viri, quid excusationis estis
prætexturi, si quis vos huius mutationis
animorum infumet? anne, quod nunc
primum victoriam degustetis, antehac
non assueti? Atqui vos & Totilam &
Tenam & vniuersam Gothicam natio-
nem profligastis. Sed maiorem quam quæ
in vos cadere solet felicitatem experti
estis. quoniam vero felicitatis magnitu-
do potest Romanorum gloriæ acquipa-
rari? Innatum enim vobis & patrium est,
hostes semper vincere. Vincitis itaque,
neque minore victoria digni estis, ne-
que inferiorem vestra dignitate & meri-
tis fortunam estis consecuti. Est vero
quod hæc accepta feratis non ignauiz
& molliori, sed continuis laboribus ac-
que sudoribus prætorumque exercita-
tioni. Quocirca insistentem vobis est et-
iam nunc veteribus insituitis, neque solum
ob præsentem rerum statum laxari,
sed de futuro etiam, ut similis sit, solli-
citos esse oportet. Qui enim ita confi-
lia sua non insistent, is prosperitas fla-
bilis ac diuturna esse non potest, sed in
contrarium plerumque fortuna vertitur.
Cuius quidem rei cuidens argumentum
hæc Francorum clades fuit, ob quam
vos nunc merito gloriamini. Cum enim
res illorum hædæus dono in statu ef-
fuerit, ipsi animis clari atque insollescentes bellum aduersus nos susceperunt, spei lu-
bricitatem non prævidentes. Perierunt itaque omnes, sua potius ipsorum temeritate
quàm

Goshi Nishi:
in Japan.

nd

TECHNICAL
Alexander
Sullivan

Agathian Alex
andrew Log
ben optima
dole.

[illegible]

Myron Epi-
sthe.

Καθ' ὅπως πῶτος πεισθὲν πεπν, Καταβύα Α

ἔς γὰρ

Χαίρειται ἔτι καὶ περὶ τοῦ ἰσχυροῦ.

Καίτοι ἐν τῇ ἐλπίδι τοῦ ἰσχυροῦ, τὸν μα-

καθ' ὅπως

ὁμοῦ τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ποτὶ κακοῦ ἰσχυροῦ

Αἰσθ' ὡς οὐκ ἔστιν εἰ τὸν βρύει, ὅρ' ἔτι

βυμῶ

Ὅλα δὲ ἔστιν τὸν δὲ φέρειν ἰσχυρὸν.

Καὶ τὸν μὲν τὸν Τρόϊαν ποιεῖ, ὡς πῶς ἔστιν πε-

πύρην. πῶς δὲ ἔκ' ἐκείνου τὸν ἰσχυρὸν ὁ ἄλ-

λας πῶς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἰσχυρὸς τὸν Ἀλκίον, ὡς

πῶς πῶς πῶς ἰσχυρὸς. πῶς δὲ ἄλλ' ἰσχυ-

ρα πῶς ἰσχυρὸς ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν, τὸν πῶς τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν

Chetemen petriam ut stremit fecerit Chetemen

terra,

Langueque volat ad littora Centauria.

Et magni gentibus se aduolat Caspici

inde

Cellarum Tralles ex iterum adfuit.

Ergo his pro meritis statua donatur i ut

era

Sua media, ora conditur vi patrie.

Ac Trallianorum quidem res hoc modo

se habere credite sunt. Multa vero et

iam alie per idem illud tempus in Asia

vibes Ionicæ feliciter & Æolicæ simili-

bus malis obnoxie fuerunt. Sed hæc ta-

lia mihi nunc omittenti, & narrationem

supra iocertam continuanti, ad Lazo-

rum regionem & Persicæ bella est eun-

dum, cum & iidem temporibus singula

gesta sint. Romanis enim & Persis gra-

uissimum inter se se tam inde a multo

tempore bellum intercessit, & frequen-

ter munos agros populati sunt & deu-

flarunt, modo citra ullam belli denun-

tiationem irruptionibus infidiosisque in-

subtilibus factis, modo numeroso exerci-

tu apertoque prælio congregentes. Pau-

lo autem antea iudicis fecerant, non

ita quidem ut absolutissimam pacem a-

gerente, neque ut omnibus in partibus

pericula bellica cessaret, sed tamen

genti Oricorum & Armenie finis vetique

genti pax sancita erat, circa Colchicam

vero regionem bellum viebat. Lazi au-

tem olim Colchi dicebantur, & hos il-

los esse constat, neque de hoc quicquam

dubitauerit, qui Phasidem & Caucaſum

& diuinitatem eorum circa hæc loca ha-

bitationem considerat. Dicuntur ve-

ro Colchi Ægyptiorum esse colonia. A-

riunt enim multo tempore ante Heroum

qui Iasonem comitabantur aduentum,

immo ante Alfyriorum impetum, an-

te etiam Nini & Semiramidis tempora,

Sesostriem quendam Ægyptium regem

ingenti indigentium exercitu coadto,

quum vniuersam Asiam inuassisset ac sub-

iugasset, eo etiam loci venisse, & ali-

quam exercitus sui partem ibi reliquis-

se, & arque inde Colchorum gentem de-

ductam, quod ipsum & Diodorus Sica-

lus & alij complures veterum historico-

rum testantur. Hi itaque, siue Lazi, si-

ue Colchi, siue Ægyptij sedibus suis mi-

grantes, variis nobis ætate bellis fue-

rent lacerati, multaque prælia ob ho-

rum regionem sunt commissa. Choro-

enim Persarum rex quum iam multa

valdeque oportuna illius regionis loca

inuasisset atque occupasset, nequaquam

sibi conuictendum duxit, sed & reli-

qua in suam potestatem redigenda. Iu-

stinianus vero Romanorum imperator

Gubazem Lazorum tum temporis res-

ta fecit.

Chetemen
petriam
ut stremit
terra,

Lazi olim
Colchi dicti.

Colchi Æg-
ypiorum co-
lonia.

Lazi a Persis
bellum lacerati.

Lazos belli
impetibus
aduersus Per-
sianorum

Quoerita redeundum sibi Telephum & ad illas locorum difficultates nequaquam censens, tabulis trahebatur & raptibus cum in vifum confectis Phalidis rursus iungens, ac veluti ponte strensus, vniuersum exercitum intrepide nemine obfistente traiecit, ac Perfas quidem quos in Onogori locat, castello quod ipse antea in ditone Archacopolitana ut aduerfus Romanos propugnaculi loco esset struxerat, quum animasset, vaditque perfidio auxilium, omniaque illic quantum poterat communifere, Cotertium denovo & Muchitium se recepit. Repente autem morbo quodam correptus, quum pessime haberet, maxima validissimamque exercitus parte qui sua tuerentur ibi relicta, ipse in Iberiam accitum, ægreque in oppidum Mechitis ita discessit delatus, quum viam morbi ferre non posset, ibi cum vere tandem diem obit Mermeros, vir sane inter Perfas prestantissimus, maximi consilii, relique bellicæ peritissimus, animique vehementer strenuus: qui quidem cum iam grauis annis, & a multo tempore vtroque pede claudus esset, neque equitare posset, laboribus tamen perinde ac roburissimos aliquis iuuenis vacabat, neque villos labores detrahebat, sed leticia gestans in aciem procedebat, exortatione & hostibus terrorem incutiens, & suos animans atque exhortans, quæque facto opus erat recte administrans, multas retulit victorias. Vigæ adeo virtus Imperatoria non corporis robore prius quam prudentiæ est adscribenda. Tunc vixque demerorum Mermeros corpus ipsius familiares elatum, extraque oppidum deportatum solum ite ac nudum pario ritu canibus pariter atque suis obsecans quæque cadaueribus poscuntur deuorandum exposuerunt. Hunc enim sepeliendi morem obseruant Persæ, atque hac ratione absumunt carnis, muda alia sparsim per campos procreta putrescunt. In capis enim aliqua vel loculo condite, vel etiam terete obtumulate neutiquam fas est. Cuiusque more per cadaueri non statim adoluerint aues, vel accurrentes canes non illico dilaniarint, illius hominis impuros fuisse mores credunt, animumque iniustum & barathro dignum, maloque demoni dicatum. Tum porro, & quidem magis, necessarij atque amici incement lugent, lamentisque prosequuntur, vel penitus emortuum, neque melioris sari participem. Qui vero quam ciuissimè deuoratus fuerit, felicissimum predicant, eiusque animam summa admiratione prosequuntur, vt longe præstantissimum & Deo similem, et in beatas felices ciuita-

Δ τὴν ἐλπίδα, ἡ δὲ τὴν γὰρ ἐλπίδα ἰσχυροῦμαι, ἵνα καὶ ἡμεῖς
 αὐτοί, ἐθ' ὅταν ἡμεῖς αὐτοὶ μὴ ᾔπαυται κατε-
 πίηται ὁ ὅρος, ὃ ὁ καιὸς ἐκείνῃ ἀποφύγει· ἀποφύγει
 τὴν ἀποκατάστασιν, ὅταν δὲ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν
 πρὸς βίβαντα γαργήσῃ καὶ εἴπωμεν, οὗ τὸν ψυχρὸν
 αἰῶνα, οὗ βίβαντα, οὗ τὴν ἐκείνην ἀποκατάστασιν
 ἀπὸ τοῦ ὅπου ἡμεῖς τὸν ὅρον αὐτὸν ἐκτελέσωμεν, τὴν
 καὶ τὴν ἀποκατάστασιν, ὡς παλαιότητα τὴν ἐκείνην,
 οὗ τοῦ μετὰ αὐτὴν τῆς ἀποκατάστατος ὁρίωντος, ἡ δὲ
 αὐτὴν ἐκείνην ἀποκατάστασιν, μετὰ τὴν ἐκείνην ἀποκατά-
 στασιν, οὗ τὸν ψυχρὸν ἀποκατάστασιν ὡς ἴσως ἀποκα-
 τιστοῦ τὴν ἀποκατάστασιν, οὗ ὅτι τὴν ἀποκατάστασιν ἀποκα-

Mechanism of
action.

Microgaster
novi.

Memoranda
in use.

Producers 34
Imp. values
point.

Sepelestris
not used
Folia.
Folia not
used in sepe-
lestris.

νο δι τῆς ἀραῆς τι εἶναι καὶ συμπαλάμενος, ἢ
 καὶ πῶς φησὶν ὅτι ὁ Γόργας Σωκράτην, ὅτε
 εἰδὼς ὅτι εἰδὼς αὐτοῦ. οὗτω τι εἶπε
 τὴν βασιλῆα ὁ βίωμας αὐτοῦ καὶ ἔμπροσθεν,
 ὡς χρῆματι τὸ εἰ διαρρηχθῆναι αὐτῷ, καί
 κινῶν μεταβῆναι πρὸς τὸν, καὶ ἀντιβῆναι
 φιλοτιμίας, οὕτω τῆς ἐστὶν ἀλλὰ τῷ γόργα
 μῆτις, ἐπιμνησθῆναι τι παλαιὸν ἢ μὴ οὐκ ἔστι
 τι ἱσθὶν ἀλλὰ ἐμνησθῆναι, καὶ πῶς πρὸς
 τῶντος ὡς ἀλλοτρίως ἐπὶ τῇ φιλοτιμίας, ὅ-
 γον ὡς αὐτὸ ἀφαιρέσειν. οὐ παλαιὸν γὰρ ἔ-
 στωσαν Δαμῶντος ὁ Σόφης καὶ Σιμπαλῆος
 ὁ Κλῆς, Εὐαγόρας ὁ ὁ φρεῖ καὶ Περικλέους
 ὁ Λυδῆς, Βυρμῆας τὴν καὶ Διμήνους εἰς αὐτὸν
 φησὶν, καὶ ἱσθὶν ὁ Γαργῆς. οὕτω δὲ οὐκ ἔ-
 πησεν ὁ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ ὅτι
 τῶν καὶ ἡμῶν χρόνῳ φιλοτιμίας, ἐπὶ
 δὲ αὐτοῖς ὁ φρεῖ Ρωμαῖος κρατῶν. ἔπειτα
 κρήνην διδοὺς ὅτι φρεῖ, οὕτω τι τῶν Περ-
 σέων περὶ τῶν παλαιῶν ἢ ἀμύμονα. ὅπως δὲ
 ἔστι καὶ τῶν παλαιῶν ἀντιβῆναι ἀντιπα-
 ρεῖται, ὡς εἴη καὶ αὐτοῖς ἀντιπαρῆται μὴ ὅτι
 ἀρρεῖ, καὶ ὅπως εἶναι ὁ Πρῶτος βασιλεὺς
 λῆγος, φιλοτιμίας τὴν καὶ βασιλείας ἐς τῶν
 ἑσπερίωντος, πρὸς δὲ ἐς τὴν μέλαινα καὶ ἐ-
 στωσαν ὁ κατῆναι, καὶ οὕτω φρεῖς χρῆματι,
 οὕτω ἀρρεῖας ἀντιπαρῆται, ἀπὸ αὐτοῦ τῶν ἄλ-
 λων μετῶντες ἀλλοτρίως, διὰ καὶ ἐπὶ ἡμῶν
 καταμῆται ἐς ἐπὶ τῶν χρόνῳ ἐμνησθῆναι κρα-
 τῶντος, ἀφαιρέσειν ὅτε αὐτοῖς καὶ ἀντιβῆναι
 τῶν, μῆτις δὲ οὕτω εἰς ἀφαιρέσειν ἢ συζῆσαι
 πρὸς λαοποιεῖν ἢ ἐπὶ ἐπὶ τῶν. ὅπως δὲ οὐκ ὡς
 ἀλλοτρίως φρεῖ, καὶ πρὸς γὰρ ἀντιβῆναι αὐ-
 τῶς ἐπὶ τῶν αὐτοῦ ἀντιβῆναι ἐμνησθῆναι,
 αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιβῆναι, εἰ δὲ αὐτοῖς ἀ-
 ντιβῆναι, ὡς αὐτὸ ἐς ἀλλοτρίως καὶ ἡμῶν ἢ, ὡς
 αὐτοῖς ὁ λαοποιεῖν ἀντιβῆναι. πρὸς μὴ αὐτὸ
 ἐπὶ αὐτοῖς ἀντιβῆναι ἀντιβῆναι ἐς πρὸς τῶν ἀν-
 τῶν ἀντιβῆναι, ἐπὶ αὐτοῖς γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀν-
 τῶν ἀντιβῆναι, ὡς αὐτοῖς ἀντιβῆναι καὶ ἀν-
 τῶν ἀντιβῆναι, οὐ μὴ ἀντιβῆναι, εἰ δὲ καὶ ἀν-
 τῶν ἀντιβῆναι, ἀντιβῆναι ἀντιβῆναι. καὶ γὰρ
 αὐτοῖς ἔστι ἀντιβῆναι ἀντιβῆναι, ὡς αὐτοῖς
 παλαιὸν καὶ ἀντιβῆναι καὶ ἀντιβῆναι.
 καὶ τὸ δὲ παλαιὸν ἀντιβῆναι. (ἐπὶ
 γὰρ ἐπὶ τῶν μῆτις ὅπως ἀντιβῆναι καὶ ἀν-
 τῶν ἀντιβῆναι, ἀλλὰ καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς ἀν-
 τῶν ἀντιβῆναι.) ὅπως δὲ οὐκ ἀντιβῆναι, εἰ
 φιλο-
 τῶν ἀντιβῆναι καὶ πρὸς αὐτοῖς ἀντιβῆναι
 ἀντιβῆναι. ἐπὶ δὲ καὶ τῶν βασιλῆα ἀντιβῆναι
 ἀντιβῆναι τῶν ἀντιβῆναι, ἀντιβῆναι ἀντιβῆναι

A telligebat, sola vero praesidentia & ina-
 ni linguae volubilitate (quemadmodum
 in Gorgia ait Socrates) nihil sciens in-
 ter nihil scientes vincebat. Ita vero
 securus ille stolidus regem cepit, ut &
 ingenti pecuniae summa cum donaret,
 & ad eummodum secum eumdem admi-
 nisteret, & patera praebata ei propinaret,
 quod nulli antea alcei factitaret; fre-
 quenter etiam iuraret se nunquam talem
 virum vidisset, tametsi antea praestao-
 simos reuera philosophos vidisset, qui
 hinc ad eum se contulissent. Paulo enim
 ante Damascius Syrus, & Simplicius Cy-
 lix, & Eulapius Phryx, & Priscianus Ly-
 dius, Hermiasque & Diogenes Phoeni-
 ces, & Isidorus Gazeus, hi inquam om-
 nes hos ipse atque apex, ut poetice lo-
 quar, nostri aui philosophorum, quum
 ipsis opinio de Deo quae apud Romanos
 vigeat non satis probaretur, exstima-
 bant Persicam disciplinam longe esse
 praestantiorē, hisce videlicet rebus quae
 a multis celebrantur persuasae; quod a-
 pud illos principatus sit iustissimus, &
 qualem Plato describit, philosophia &
 regno in unum conspirante; probi vero
 in primis & modesti subditi; & neque fu-
 res ibi nascuntur, neque praedones, sed
 nec alias iniustitiae species perpetrantes,
 adeo ut si quis aliquid ex rebus suis pec-
 ciosis loco quantumvis deferto relin-
 quit, nemo qui in id incidere sit subla-
 turus; manet vero ita, etiam si iniustiti-
 um sit, integrum ei qui reliquit, donec
 redeat. His itaque rebus ut veris exciti,
 & praeerea quum ipsis ineredendum esset
 legibus secure hic degete, quippe qui re-
 ceptis moribus atque institutis sese non
 accommodarent, ad peregrinos nullaque
 morum similitudine coarctatas gentes
 sese contulerunt, tanquam ibi deinceps
 victuri. Primum itaque quum eos qui
 in dignitate aliqua vel magistratu con-
 stituti erant valde fastidiosos animisque
 supra modum elatis esse compersissent,
 detestabantur eos atque improbant; de-
 postea animaduenerunt multos parietum
 perfossos & grassatores ac fures
 partim deprehendi, partim latere, om-
 nemque iniustitiam speciem vigere. Po-
 tentiores enim opprimunt inferiores,
 multamque inter se crudelitatem atque
 inhumanitatem exercent; & quod om-
 nibus est absurdius, quum vnicuique
 permittum sit tot ac velint uxores ducere,
 & iam duxerint, ab adulteris tamen
 non abstinere. His itaque omnibus de
 causis Philosophi summa animi agri-
 tudine affecti scipsos migrationis suae dam-
 nabant. Postquam vero collatis cum
 ipso etiam rege sermonibus spe sua essent
 frustrati, hominemque comperissent Phi-

Philosophi
 non Roma-
 nos in Per-
 sico peregrinos
 omnes.

Persicum in-
 stitutum aliud
 opus.

Philo-
 sophia
 Romana cer-
 tus a quodam
 viator non li-
 cent.

Persicum vi-
 de ac mores con-
 rupti.

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

B I B Λ. Γ'.

AGATHIÆ SCHOLASTICI

DE IMPERIO ET REBUS GESTIS

IUSTINIANI IMPERATORIS

LIBER III.

PERSARVM instituta, variaque ipso-
rum Reipublicæ immutatio, &
quæcumque de Chosroe eiusque genere
mihi dicenda visa sunt, ea vniuersa &
quidam longiore oratione sum perfectu-
tus, & ad præcedentia noo plane perti-
nente. Sed neque superuacanea fortasse
videri possint, neque inutilia. quin po-
tius, meo quidem iudicio, vtile dulci
coniunctum habentia. Cupio enim, si
in me esset, maximique facio, Musis,
quod aiunt, Gracias permiscere: in di-
uersum vero me abripuit curæ, sequor-
que illibenti animo circumagentein me
necessitatem. Historiæ enim scripto,
maximum cum sit augustissimumque o-
pus, omnique occupatione præstantius,
æcessitiorum quoddam, vt Bæonia hya
dixerit, viz simul & vitæ occupatio effi-
citur. Neque enim mihi licet in his quæ
maxime vellem suavissime vitam tradu-

ΤΑ μὲν οὖν πρὸς Γέροντας πέμψω, καὶ ἡ
παλαιὰ τῆς σφῆς πολυτέλεια μεταβλητὴ καὶ
ἐπισημὰ ῥήματα ἀνέωκα πρὸς Χοσροῦ καὶ τῶ κατ'
αὐτὸν γένει εἰρηάζων, ὧντα δὲ οὗ ἀπὸ τῶν αἰ
καὶ μακροτέρῃ ἐξήραρον λόγον, καὶ οὐ λίαν ἐξομα-
λῶς περὶ τῶν, ἀλλ' οὐ ἀπὸ τῶν γὰρ ἴσως ἐξέστη
αἰ, οὐδ' ἄρρητον, μάλλον μὲν οὖν καὶ ὁ φιλο-
γῶν ὡς ἐμὲ ἐκείνου ἔω καὶ ἀφελήν ἀπαλη-
φίτω. ἔβλεψεν γὰρ, εἰ ἴσα' ἔω αἰν, καὶ ἀπὸ τῶν
αὐτοῦ παιδῶν, πῶς μάλιστα φασὶ τὸν χαλεπὸν
καταμνησθῆναι. καὶ ἵνα ἐπὶ τῶν με κατέλαβον
αἱ φροντίδες, καὶ ἐπιμὴν γὰρ αὐτὸν ἐκείνῃ τῇ
ἀσθενείᾳ ἀνάσσειν. ἡ γὰρ μοι ἐξήρατον, πᾶ-
σι δὲ ὁ μάλιστα τὴν καὶ σπουδαίαν ἔργον καὶ πό-
σος ἀγαθὰς ὑποφύωνται εἶπαι αἱ ἡ λίαν ἡ
Βασιλεῖα, εἰδὼς τὴν καὶ βίαν ἀφ' ἧς γένεταί,
καὶ οὐκ ἔστι μοι ὡς ἡ λίαν ἐκείνου τῶν περὶ-
ομένων.

Agathie oc-
casionem scri-
psit.

Martini & Rossi in Colombia achieve sales of 225,000 cases

[illegible]

A uentem esse deprehensum. Ioannes itaque
 quum maxime fieri poterat clam
 ad Imperatoris colloquium quum per-
 uenisset, etimatus est Gubazes, per-
 inde ac si iam defectionem fecisset, et
 Peras introducerus esset, breuiterque
 provinciam totam eis tradidit, nisi
 confectum quocunque modo coercere-
 tur. Imperator vero inopinato hoc nuntio
 percussus, nondum tamen plenam ei
 fidem accommodans, sed mediam quan-
 dam opinionem tenens: Age, inquit,
 curare ut ad nos hic mitarit. Merens
 vero Ioannes, ne quando si ille co-
 perueniret fraus dederetur, Sic ita, inquit,
 domine, quid vero faciendum nobis, si
 id tua sponte facere deditur? et ne
 cogendus? Quinimo, inquit Rex, sub-
 ditus quum fit, maxima cum custodia
 est ablegandus. Sciam itaque sermonem
 regis excipiens Ioannes, Quid si, inquit,
 coactus resistat, quid tum fiet? quid, in-
 quit, aliud, quam quod tyrannus solet,
 ut pessime pereat. Nal ergo, inquit Ioan-
 nes, ei erit metuetundum qui cum inter-
 fecerit? nihil, inquit Rex, si resistens et
 obaudiens ut hostis perierit. Tali itaque
 responso accepto, quum in eandem fe-
 re sententiam Rex ad prefectoris militie
 scripsisset, nihil ultra est percussitatus,
 sed abunde petitioni suae fatis factum esse
 censens, confectum ad Colchos reuertit-
 ur, literas regias perferens, quas cum
 Martinus et Iulianus legissent, cum vi-
 derent actum hunc scite instructum, ad
 audendum facinus sese conulerunt.
 Conuocatis itaque Iuliano et Buse, id
 quod in animo suo agitabant celantes,
 significauerunt ad Gubazem quomodo citissime
 esse contendendum, et cum eo con-
 sultandum quod patro Peras Onogorim
 insidentes collatis viribus aduincerent.
 Hi vero hisce rationibus persuasi vna
 profecti sunt, exiguis quadam et legioni-
 bus manu comitati. Gubazes ubi aduere-
 re se ad prefectoris exercitum cognouit,
 nihil plane sinistri suspicauit, circa Co-
 bum amnem miser est obuium procedit,
 securus plane et nihil metuentis, paucis
 admodum et suis comitatus, atque iis
 quidem inermibus, neque ad pugnam
 instructis. quidni enim ita veniret ad
 amicos et familiares et custodes provincie,
 et nequaquam hostes, immo potius
 amici exterarum gentium populatorum?
 Ita veto equis insidentes omnes, disse-
 rebant inter sese de praefecti rerum flatu
 componendo. Tum Rosticus, Age, in-
 quit, o Gubaze, coniunge te nostris in
 Peras expeditioni, et communem no-
 biscum laborem partem tibi, in illos
 Onogorim insidentes. Turpe enim fue-
 rit si diutius eos in media nostra regio-

*Indivision
desp. calum-
rue filien
impati non
pionant per-
ter.*

K ii

« ut parum honestas nosse ad Perfas tran-
 « sirus videri possit, pisculi participes si-
 « mus, deferentes eum, mortuusque vindic-
 « tum negligentes; magisque ex eo perfici-
 « di censeamur, si vita tantum illius stu-
 « dium amoremque nostrum erga ipsum
 « metuentes, una cum ipso etiam memo-
 « riam abiciamus. Rebus enim prospe-
 « re succedentibus magna dementia fuerit
 « priora instituta immutare: quam vero
 « contrario modo res seruantur, inconsul-
 « tum putari non statim euentibus ac-
 « commodari. De constantia enim ex re-
 « bus rationi consentaneis sit iudicium.
 « Præsentium vero rerum statam constan-
 « ter tolerare, non semper est laudabile,
 « sed quando una adest prudentia. Vbi au-
 « tem contingit quæ curæ esse oportebat
 « negligere, & quæ non decet amplecti;
 « ibi magis culpandus venit qui prioribus
 « adhaerescit atque insistit, quam qui ad
 « alia se transferit. Hæc itaque quam e no-
 « bis audierint intellexerintque Persæ, æ-
 « moer sui merito nos complectentur &
 « propugnabunt, quam sint humani pari-
 « ter & magnanimi, quique finitimos
 « animos optime explorare norunt; &
 « quod amplius est, regio adeo opportuna,
 « adeoque insignis exercitus, quem illi
 « multis pecuniis opibusque potiorum du-
 « xerunt, ipsorumque denuntiatione in belli
 « societatem ab ipsis fuerit admissa. Ne
 « quid igitur aliud præter hæc cogitatis,
 « sed statim rem ipsam aggredimini, &
 « quod animo agitalis detegite. Ita enim
 « & summam laudem consequemini æqua-
 « iustaque facientes, & ad vestram rem vi-
 « litateque pertinencia. Hæc quam di-
 « xisset, cunctis, vniuersa statim multiro-
 « dicitate est, & acclamavit, eoque ipso
 « die ad Perfas transire desiderabat, quam
 « nec illi certiores essent facti, neque ipsi
 « ita comparati ut vel latere Romanos, vel
 « eos propulsare, si prohiberent, possent;
 « sed nihil plane eorum quæ euentura es-
 « sent eum animis suis perpendentes, ne-
 « que quem exitum ipsorum conaris ef-
 « fect habiturus; familiare alioquin hoc est
 « insitumque multitudine viciium, ut noui-
 « tati studeat & mutationibus rerum dele-
 « ctetur. Hi vero etiam acris irrisui concie-
 « scende erant, non solum ut barbari,
 « sed etiam quod æquam causam esse cen-
 « sebant, & ætæ orationem summanopere
 « essent admirari; quod quidem etiam ve-
 « hementius ipsos commouit atque turbauit.
 « Ita vero ipsis tumultuantibus vir
 « quidam Phartæus nomine, præcipue
 « euicidam inter Colehos authoritatis,
 « prudens etiam ac moderatus & valde
 « popularis, compescuit eorum impetum,
 « ardoremque restinxit, precatus ne hoc ne-
 « gotium aggredierentur antequam etiam se
 « aliquid dicentem audissent; ægre autem
 « ipsis reuertentia illius viri persuasus, suoque
 « loco manentibus, progressus etiam ipse in

Valgus sua
 natura est no-
 uorum studiorum.

"constituatur. Demeritum enim est, ob A
 "præterita mala perpetuo angere, atque dif-
 "croicari; sapientium vero, inordinata
 "fortunæ momenta cognoscere, & muta-
 "tione vicissitudinisque rerum non com-
 "moueri, neque, prioribus priuatis, futu-
 "rorum etiam spem omnem abicere. Sed
 "hic quidem consulor, quum iam dudum
 "Perlarum sit studiosus, nolque ad illos
 "transire peroptet, perterrefacere nos ut
 "pueros conator; quod Romani in quæ
 "iam in nos ausi sunt contenti non sint
 "futuri, sed atrocioribus malis affecturi;
 "quodque rex ipse sit nouarum rerum stu-
 "diosissimus, ipse quemet author impul-
 "sorque fuerit cædis multo antea tempore
 "deliberatæ & procuratæ; atque hæc di-
 "cens, Perlas mitis laudibus extollit, per-
 "suasurum se nobis hæc ratione credens ut
 "supplices spontaneique transfuge sumus
 "eis qui nobis natura sunt infestissimi ho-
 "stes. Nam ad hunc uicium scopum col-
 "limat, hoc iam ab initio parauit & eniti-
 "tur, ut quæ studiose procurauit perfician-
 "tur; & inconsulte suadens, consultatio-
 "nis ordinem confundit ac turbat, inu-
 "gilisque ut sit efficit. Consultatio enim
 "semper præcedere consuevit, res non
 "plane manifestas examinationi subii-
 "ciens, ubi vero tandem quid facto sit opus
 "est percognitum, tum sane necesse est ut
 "adit voluntas & desiderium consequen-
 "di ea quæ sunt placita atque decreta. Hic
 "autem ex fine principium facit, uolens
 "iam, priusquam aliquid perpenderit.
 "Quiniam igitur fuerit consultationis fru-
 "ctus, si iudicio est posterior? vos autem
 "o Colchi, animis nullo præiudicio occu-
 "patis, & ad vnum aliquem præiudicium
 "finem vos dirigentes, ita ad consultationes
 "acceditis, deinde ad id quod decre-
 "tum fuerit vos conuertitis. Contrarium
 "enim quam ha ordinem sequi oportet, in-
 "tellectumque peritum ac liberum suique
 "iuris adferre, ut totus quæ in consulta-
 "tione adducuntur accurate perpen-
 "dit quod consultiſſimum maximeque ex re
 "est exequamur. Sic itaque consultanti-
 "bus vobis statim apparebit quod neque a
 "Romanis legionibus, neque a præfectis
 "vniuersis, multo veto amplius neque ab
 "ipso eorum Imperatore infidie Gubazi
 "fuerint struæ. Peruulgatum enim iam
 "apud ipsos & in confesso est, quod Rusti-
 "cus & Martinus prosperæ illius fortunæ
 "inuidentes in vteronam animi feritatem
 "sint abrepti, reliquis duobus non solum
 "non adiuantibus, verum etiam acerbe
 "ferentibus. Insuper itaque & præter-
 "ea inuitie fuerit, ob vnius fortassis atque
 "alterius culpam publicas leges quas ob-
 "seruare constitutum proterve violare,
 "vniuersumque vite nostræ institutum, cui amice adſueuimus, adeo leuiter immutare, co-

= ros. Nam e contrario, victoria frequen- A
 = ter ad victos transit, & fortiter aduersita-
 = tem emendat. Non oportet igitur nos,
 = perinde ac si pro suo more & consuetudi-
 = ne in omnibus deinceps ptebis essent
 = fuocubitus, supra modum esse confiden-
 = tes. Si enim eo solo fortune victi, quod
 = non satis quid factu opus esset perpendis-
 = sent, nobis quidem hoc exemplum in no-
 = strum vsus est conuertendum, & precau-
 = uenda quæ temeritatem consilijque pre-
 = cipitantiam consequuntur pericula. Ne-
 = que enim ex præterito casu certam no-
 = bis de ipsi victoria possumus polliceri.
 = Verisimile enim est eos qui antea erra-
 = runt, expensæ ipsa quid fugiendum sit
 = edocet, id quod omnium negligendum sit
 = fuit maiore deinceps in rebus gerendis
 = cura compensatur. Si vero Deus ipsi
 = est infensus ob nefariam eadem commis-
 = sam, ideoque hisce malis afflicti sunt;
 = quid opus est etiam nos ei adesse, no-
 = stramque operam conferre, perinde ac-
 = que si ille per se iustitiam exercendæ non
 = sufficeret, sed nostro auxilio indigeret?
 = Quis vero impietatis excessus alius re-
 = linqueret, si summam hanc Bonitatem
 = nostra defectione contemnamus, quæ et-
 = iam nobis quiescentibus nos vix par est
 = propitiæ? Nemo itaque nobis mor-
 = tuos Gubazem verbis in medium addu-
 = cat parum vituliter ciuitatem, & popula-
 = res suos suppliciter orantem vt sui mise-
 = reantur, plagas corpori suo inflictas o-
 = stentando. Hæc enim vitiosis efforma-
 = tique animis fortassis conueniant, ne-
 = quaquam vero adscribenda sunt regi, &
 = quidem Lazorum, atque adeo Gubazem.
 = Si enim ille coram adesset, grauior ecc-
 = te, virgipræ & cordatus vir, vos eiusle-
 = modi consilia agitantes infumaret, iu-
 = beretque non ita animis cadere atque e-
 = languescere, & scelerem in modum ausu-
 = gere: quoniam poëus animo Colchico & li-
 = berali refumpso ærumman fortiter susti-
 = nere, & nihil turpe patrisque moribus
 = indignum committere; sed præsentem re-
 = rum illam insistere, certam fiduciam con-
 = cipientes diuinum auxilium Colchicæ
 = genti nequaquam defuturum. Proinde
 = quo pacto non vehementer absurdum
 = fuerit, ipsi quidem violenter interfecto
 = verisimiliter hæc probati, nobis vero, be-
 = neuolentiam erga ipsum prætexentibus,
 = contrarij deliberari? Sed vereor ne vel
 = ea sola de causa, quod hæc animo cogi-
 = tas nonneque agitaueimus, maximas pec-
 = nas simus subituri. Si enim inerta spe da-
 = bioque euentu & variis in veritatis par-
 = tem momentis obnoxio deficiente
 = moliti essemus, erat profecto etiam hoc
 = graue in tantanum rerum motu a sola fortuna pendere, licuisset tamen fortasse his qui
 = hoc consilij ceperant liberius sapientiusque id aggredi. Si vero prauitas huius con-
 = su-
 =

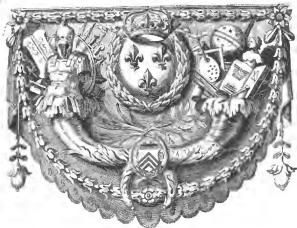
missens, confidentes suo ipsorum malo in A
eas irumpunt, simulque omnes intro fe
re recipient atque ita tacite equeque viliu
strepitu progressi, ne videret illi id
peressent atque expergerent, ha
lis in eorum tabula & turgiola to
quent, tanquam interfecit dormientes
& iam putabant rem totam ipsis esse con
fectam. Sabiti interea verineque ex in
fidus profluentes, repente in eos irrunt
at illi subito illo atque inexpectato in
peru consternati, & spe plane in contra
tum versa, in summa consilii inopia &
perturbatione rerum versabantur. Ne
que enim facile ipsis etar vagum capesse
rent, in arctum coacti, neque facis hostes
intrescitos poterant, vtpote cum nocte &
metu confusis. Passim itaque a Sabi
tris trucidabantur, ne tentata quidem vi
defensione, atque olingenti quidem vi
inter castra perierunt, reliqui difficult
ter elapsi spem errabant, nesci plane
quo se conferrent; quoniam iam procul
auguste viderentur, circumditi urfas &
cetera telis, in hostes insistent. Hoc
pauca tota illa nox est transita. Mane vero
quoniam iam illuxisset, confestim qui super
erant. Dilinunt recognitis viis recta ad
Persarum castra euecturi, persequen
bus ipsis nihilominus tergaque praefec
tus Sabitis. Babas interea premeus
tum iam unde a multo tempore Romano
rum qui Colchicam regionem insident
duo fuerat, quam per id tempus At
tachapoli pernoctasset, & cumulus ac cla
mor ipsi omni ex parte circumsonaret,
quandiu tenebre erant, & quid ageretur
inocenter sciret, quousque tacuisse his sub
sistens, necus se coniecerat. Simulacque
vero Sol monuim viis affulset, vere quid
ageretur prospexit. Dilinunt nimirum
a Sabitis fugati. Tum itaque etiam ipse
vibe effusus cum agnove quod ad ma
num erat, non exiguum in usitragem e
didit, adeo vt vix in vniuersum mille ad
Nachoragum fux reuertit; qui quum co
natus hic non ex sententia succelleret,
confestim ad insulam se recepit; calist
que iuxta Romanos locatus, Martinum
ad se, in colloquium veniener, excui
qui quoniam aduenisset, Tu, inquit, praef
ecte, quem ita hic indultus ac prudens,
vniuse fex ex his qui praecipui sunt in
ter Romanos potentia, non vis verum
quae nostrum regem labore simul atque
hostilitate muela liberare? Pacifice
ipso quam distissime metuis fide damnis
afflicte? Quin potius tibi placuerit pa
da & sedera iurare, ac Trapezintem
Ponticum vrbem cum exercitu se trans
ferre, nos vero Persae hic manemus. Ita
fuit vt de indicibus a pace stabilenda
per orum argutus, fidis vienes incertum

[illegible]

Propter Martini dolum, quemadmodum A
 supra a me dictum est. Quum enim co-
 gnouissent victos quidem esse Persas, Ro-
 manos vero vniuersa iam regione potiri,
 consilium occultius minere & a publi-
 cis viis remoto Muchirisidem peruene-
 runt, consiliu quidem nequaquam,
 dedecoris vero ex fuga & quidem multo
 turpius participes. Posteaquam igitur v-
 niuersus exercitus in vnum conuenerat,
 maiore equitatus parte ibi relicta, & B
 Wafride viro inter Persas celeberrimo
 magistro equitum eis constituto, ipse
 cum paucis in Hiberiam rediit, tanquam
 ibi hibernaturus.

αὐτὸς δὲν ὀλίγους ἐς Ἱβηρίαν ἀποστείλει, ὡς ἐλπίσιν ἀποδραμεύσας.

αὐτὸς δὲν ἀποστειλόμενος διὰ τὸν Μαρτίνου ἀνδ-
 ρέα, ὅπως μὴ ἔδῃ ἡμέτερον γένεσις γὰρ αὐτῶν
 ἀντὶ τοῦ εἰ Πέρσας, εἰ δὲ Παρσίου ἀπέστιν ἔδῃ
 τοῦ γένους ἑαυτοῦ. αὐτὸς οὖν περὶ τὴν
 διὰ τὸν Μαρτίνου καὶ τὸν Μουζιανὸν ἐκστὰς, τὸν
 μὲν ἀποστέλλει εὐαγγελιστὴν, τὸν δὲ τῆς Φυγῆς
 αἰτίας πολλὰς ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ πολλῆς. ἐπι-
 δὲ δὲ αὐτὸς ἑσταὶς ἐλθόντα ἐπὶ τὴν ἐκστὰς
 μηχανήσας, ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἰσχυροῦ διω-
 μέως καταλύσας, ἑαυτὸν τὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 Οὐαφρίδην ἀνδρὰ τὸν Πέρσας γενεσιμαίνοντα,

ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ

ΤΗΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

BIBΛ. Δ΄.

AGATHIÆ SCHOLASTICI

DE IMPERIO ET REBUS GESTIS

IUSTINIANI IMPERATORIS

LIBER IV.

ΟΣ τὸν δι' ἡμῶν τοῖς Ρωμαῖς τῷ πολέμῳ
κατακτάς, καὶ ὡς ἀπὸρ ἀντικατὰς τοῦ
ἐκείνου γαζαριώτου, καὶ τὴν οὐκ ἔχοντα ἀντι-
στασίνην, ὅτι δι' ἐξ ἑστῶτος ὄρατο τοῦ ἡγε-
τάου ἀντιπρὸς τὴν ἀντιπρὸς. καὶ ὅταν ὁ Α-
θανάσιος, ἐπὶ τῷ οὐκ ἔχοντι ὡς ἐπὶ τῷ οὐκ ἔχοντι
πῶς, χρυσόμυθον ἀντιπρὸς, ὡς ἀπὸρ ἀντικατὰς οἱ ἀ-
ντικατὰς τῷ ἡγετῇ, πρὸς τὸν δι' αὐτῶν ἀντικατὰς
κατακτάς τὴν ἐξ ἑστῶτος ἀντικατὰς, καὶ ὡς ἀπὸρ
κατακτάς ἀντικατὰς τῷ γαζαριώτῃ ἀντικατὰς τὴν οὐ-
κ ἔχοντα ἀντικατὰς καὶ ἀντικατὰς, καὶ ἀντικατὰς
πρὸς τῷ ἀντικατὰς ἀντικατὰς, ἀντικατὰς τὴν ἀν-
τικατὰς, καὶ οἱ τῷ ἀντικατὰς ἀντικατὰς. ἀπὸρ
δι' οὐκ ἔχοντα τῷ ἐπὶ Βυζαντίῳ ἀντικατὰς ἀντικατὰς
ἀντικατὰς. ἀντικατὰς δι', οἱ τὸν ἀντικατὰς,
ἀντικατὰς τὴν ἀντικατὰς ἀντικατὰς, ἀντικατὰς τὴν
ἐπὶ ἀντικατὰς, καὶ ἀντικατὰς ἀντικατὰς ἀντικατὰς.
Agathias.

HAc itaque victoria potius Roma-
ni, & inducis quodammodo a hel-
lo factis, armisque confectis conquisi-
centibus, tum demum quæstio habita de
facinore in Gubazen comeniso. Atha-
nasilus ergo excelsis cuidam throno de-
center confedit, chlamydem indutus
quali fere politissimi principes uti solent.
Aderant vero ipsi viri & scribendi appri-
me periti, & scripta prompte expedite-
que legendi, alique minitri severi &
graves, & in rebus judicialibus optime
versati, præcones etiam altum clamant-
es, & lictores, omnes hi ex Constantino-
politana aula delecti. Proferebant vero
in medium ij quibus id commissum erat
vincula ferrea, collana, compedes & ten-
diculas atque id genus instrumenta tor-
toria. Et quidem mihi videtur Iustina-
nus Imperator non abs re neque temere

Indici publici
apposuit.

O ij

" πῶς ἐν τῷ 34 ὅτι ἐν ἐπερχομένης μετὰ Α
 " γρηγορή, ἐν τῷ 35 ἐν ὅποιον ἔστιν ὁ νόμος ὁ
 " ἐκ ἀποστολικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 36
 " ἰδὲ ἐν τῷ 37 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 38
 " ἐν τῷ 39 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 40
 " πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 41 πάλιν ἀποδείξεως
 " ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 42 πάλιν ἀποδείξεως
 " ἐν τῷ 43 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 44
 " ἐν τῷ 45 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 46
 " ἐν τῷ 47 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 48
 " ἐν τῷ 49 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 50
 " ἐν τῷ 51 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 52
 " ἐν τῷ 53 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 54
 " ἐν τῷ 55 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 56
 " ἐν τῷ 57 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 58
 " ἐν τῷ 59 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 60
 " ἐν τῷ 61 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 62
 " ἐν τῷ 63 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 64
 " ἐν τῷ 65 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 66
 " ἐν τῷ 67 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 68
 " ἐν τῷ 69 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 70
 " ἐν τῷ 71 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 72
 " ἐν τῷ 73 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 74
 " ἐν τῷ 75 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 76
 " ἐν τῷ 77 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 78
 " ἐν τῷ 79 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 80
 " ἐν τῷ 81 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 82
 " ἐν τῷ 83 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 84
 " ἐν τῷ 85 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 86
 " ἐν τῷ 87 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 88
 " ἐν τῷ 89 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 90
 " ἐν τῷ 91 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 92
 " ἐν τῷ 93 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 94
 " ἐν τῷ 95 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 96
 " ἐν τῷ 97 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 98
 " ἐν τῷ 99 πάλιν ἀποδείξεως ὅτι ἐν τῷ 100

nissimosque atque adeo diuerſe à no-
 his religionis homines deſciſcere, & qui-
 dem quum nulla noſtra in ſe iniuria ſi-
 prouocatus. Veruntamen cum ſciamus
 humana omnia eſſe inſtabilia & in lubri-
 co poſita, proque varietate incidentium
 rerum circumagi ac rotari ſolere, non
 plane derogandam eſſe nuntio veſtro ſi-
 dem diximus, neque committendum vt
 ea quæ ſive fortaliſ ſive plane ſtatim non
 præcauamus, ingentes nobis iſtis ipſis
 curas, & ambiguum fluctuantemque incer-
 titudine euenus animum retinentes. Et
 proſecto abſurdum eſt ac moleſtum ne-
 mini plane firmiter fidere, ſed ſuſpicione
 ſemper metuque laborare, etiam de iſis
 qui nobis ſunt intami. Nihilominus (in
 omnibus enim hoc vincit) ſequitur etia-
 iam nos naturam, & diſſidimus. Ne vero
 præcipitanter crudele aliquid & ſarum
 in Gubazem ſtatuiamus, neve contra in-
 decenter aliſquid hac in re faciendi me-
 tu adducti enervetur remiſſioſque vi-
 deamur, ſed potius præiudicium vniuſi
 imminentem ſubterfugiamus, conſul-
 tum nobis & medio cuidam moderatio-
 nique tenendæ conuenientius eſt viſum,
 huc hominem adduci. Mittite itaque cum
 quam ciſſimam, ſive volentem ſive co-
 actum. Quod ſi ille voluntate veſtra intel-
 lecta reſiſterit, & ire detrectauerit, appre-
 hendentibuſque vobis & protrahentibus
 (nam & hoc vobis tum facere licebit)
 propulſet & reſiſtetur, aut quocunque
 tandem modo manus vobis inſulerit,
 tum demum manifeſta habitori ſumus
 rerum quas molitus fuerit indicia, &
 quod ſuperſteſt inter eos qui maxime ho-
 ſtes ſunt cenſebitur, adeo vt ſi quis cum
 talia audentem etiam interfecerit, ne
 hoc quidem immerito factum cenſebi-
 mus, neque percuſſor facinoris ſui penas
 luat, vtpote non vt homicida puniendus,
 ſed vt tyrannicida laudandus. Imperatori-
 ſis itaque literis talia quædam mandari
 eſt cognitum. Statim vero viri Colchici
 inſtituendæ accuſationi designari, cum
 iudex iſtis permiſiſſet vt cauſæ ſuæ præſi-
 dia, ſi vellet, in medium adferrent, aliter
 exterminationem ſunt adoriſi, in hæc
 verba: Scelus iſpum perpetratum o Iu-
 dex, aperte, etiam nobis tacentibus, cla-
 mitat, authores grauiſſimis ſupplicis eſſe
 obnoxioſi: ceterum quum legibus noſtris
 ita cautum ſit, vt ne de manifeſtis quidem
 maxiſque etiminitibus ſententia feratur,
 donec facta ipſa plana oratione explica-
 ta fuerint, venimus nunc quæ facta ſunt
 ſimpliciter expoſcitur. Ita enim etiam a
 nobis præſtabitur quod lege cautum eſt,
 etiam ſi oratione vtamur ſimplici mini-
 meque ornata, quæque magnitudinem cri-
 minum admiſſorum nequaquam ex-

Colchicum
 ſecutus ad-
 ſciſſus interſe-
 citur Guba-
 x.

[illegible]

amica societas cum iis tanquam popularibus sit

Boomer's Afri-
repallance.

de comitatum suppeditans, & piores A
 ausi summam cum ignore reddens. Iustini
 vero tamen quid ageret non igno-
 raret, frequenterque ad ipsum euntibus
 hominibus quos ille erat deprecatus, &
 ad pedes ipsius cum lamentatione provo-
 luit, vique extorcionum remissio fieret
 obsecrantibus, parvi tamen lamenta la-
 chrymasque faciens, circa metum inique
 partis velcebatur, gaudebatque & inem-
 pus opulis fruens, & præterea pleniorum
 grauioremque erumenam reddens. Suc-
 cessit vero temporis graues poenas erat per-
 solutus. Tamen enim infinitos post-
 hæc labores exantlauit, maximamque glo-
 riam est consecutus circa Istrum fluvium
 Barbarorum insulcos retundens: sed ni-
 hil inde diuina vindicta est emollita, ne-
 que his illa obiecta fuerunt, manserunt
 vero arbitror quæta, & memorie firmiter
 infixæ in oportuum tempus sunt custo-
 dita. Neque enim simulatque delinqui-
 mus pena statim irrogari solet, sed ple-
 niorum post aliquod tempus, quæque
 fortassis eorum quæ perpetratumus su-
 mus obliui. & dolemus quidem illico ob
 mala quæ nobis accidunt, perinde ac si
 imminentes inuisitæque insuperamus; at-
 que incusamus quidem hominum inui-
 diam fortassis & inuicem, tanquam ab
 eis indignus malis afflicti. Deus vero, in
 cuius manu atque imperio sumus, scit
 quid cuique conueniat & debeat, &
 quo ipsi visum est modo persequitur, at-
 que inuestigat peccata quæ multo antea
 tempore sunt commissa. Cæterum qualia
 Iustino postmodum acciderint, & qua-
 lem ipsius & vita tantaque felicitas ino-
 pinatum exitum habuerit, docentur à me
 accurate singula, quando sermo suo con-
 sequenter ordine procedens, & conti-
 nuatam incidentium rerum seriem per-
 sequens, ad illa tempora fuerit perductus.
 Nunc vero ad priora mihi est redeun-
 dum, reliquæque sunt proficquenda. Quam
 enim res in Lazica regione ita fe habe-
 rent, & Iustinus iam omnibus in præfo-
 rum esset constitutus, neque Persæ tan-
 quam bellum instauratum sese appararēt,
 neque Romani in eos mouerent, sed vi-
 trinque diligenter excubarent, mutuasque
 consilia quantum fieri poterat obseruarent
 atque explorarent; nulli horum bellandi
 initium faciebant, sed quies manebant,
 perinde ac si communi sententia ita de-
 cretum esset. Chosroes vero Persarum
 rex simulatque cognouit quæ apud Pha-
 sidem accidissent, quodque Nachoragan
 fugiens prædio excessisset, confestim eum
 ex Iberia reuocatum crudelissimo sup-
 plicio iuxta patriam legem affecit. Ne-
 que enim satis esse putabat si illius igna-
 uiam simplici mortis genere puniret, sed a
 summa ceruice eum ei ad imos pedes detra-

Vindicta diu-
 ni lenio gra-
 du procedit.

Nachoragan
 nomen a Chos-
 roe excoctus
 iudex.

a summa ceruice eum ei ad imos pedes detra-

Romani &
Persæ cum
condicionibus
suis depen-
dant.

Zich Persæ
cum ad belli
causam impo-
nunt.

thoricitis, cui nomen erat Zieb. Is quam A
aduersus Romanorum, ἀνταρὰ δὲ τοῦ αἰσὶν Ζίχ. οὗτος
δὲ ὁ Ζίχ ἀφαιρέσας τὴν ἀφελθὲν αἰς Ιουστινιανὸν
βασιλέα, πολλὰ μὲν ἔφθ' ἡμῶντων πέλα, παλ-
λὰ δὲ αἰώνων· καὶ πέρας, ἐς τοῦ ἐκκαλῆναι ἐφ'
ὁ Ρωμαῖοις τὴν Ἰέρους κτήνην μὲν ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνι ἐπὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν Λαόν παλῶν ἡμεῶν ἐ-
πιλημμένοι, ἔστι παλῶναι γὰρ, εἴτε φρονέμα-
τες, ἡσυχίαν δὲ αἰεὶ ἐφ' εἰσὶν, καὶ οὕτως κατ'
ἀλλήλους ἐπὶ ἀντιθέσει, ὅπως ἐς ἔτιον τι μείζον
καὶ πλεοντερον ὁ ἐκπύρριον αἴχμον συβώην, ὁ μὲν
αὖν Ζίχ, οὗτω τὸν τῆς ἀρεσκείας ἀφελθὲν ἐλ-
λέσας, ἀπύρριον ἐς τὴν αἰκίαν. ὕψους δὲ τοῦ στρα-
τηγῆς ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίας, ἡρώδης αἱ διωκόμεναι ἐπὶ
χρῆσι συχρὶν πύμνητον ἀπὸ τῆς καὶ ὁ ἀπὸ τῆς
ἐστὶ ἀνδραγαθίας γὰρ ἡρώδης, πῶς δὲ αὖν ὡς ἐκκαλῆναι ἐκκαλῆναι.

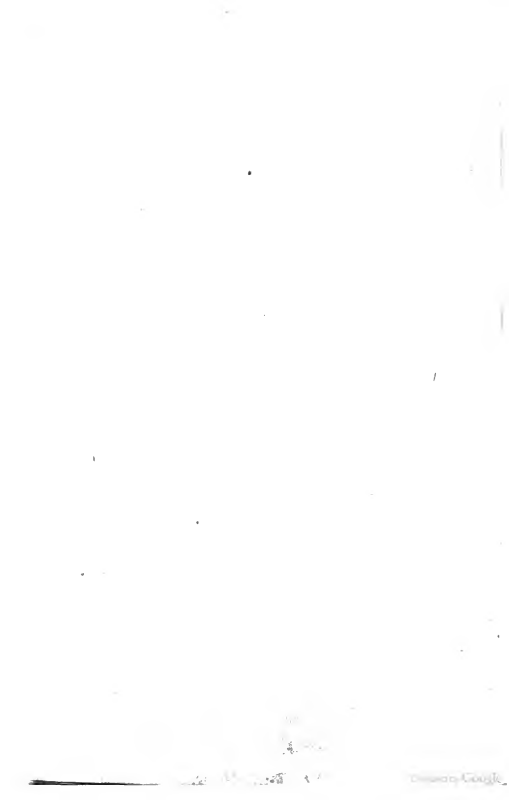
Pollicinus
caule
Resoluitur
cuius alio-
rum quod in
laedione.

Storini quest'anno ha fatto

Herpessomys
gambelii VALL.
Bergomys
hyacinthin-
um.

Mucci que-
ruto in Sa-
beram ma-
ficio.

[illegible]

BON. VVLCANII
NOTÆ,

Quibus multa AGATHIÆ loca declarantur;
quamplurima etiam veteris codicis MS.
menda castigantur.

HIS ACCESSIT, CORONIS,
SIVE
AGATHIÆ EPIGRAMMATA
LIBRI SEPTIMI ANTHOLOGIAS,

Latine reddita per IOSEPHVM SCALIGERVM
IVL. CÆS. F. & IANVM DOVSAM
a Noortwyck.

1. The first part of the paper
 deals with the general theory
 of the problem. It is divided
 into two sections. The first
 section is devoted to the
 study of the properties of the
 function $f(x)$ and the second
 section is devoted to the study
 of the properties of the function
 $g(x)$.

NOBILISS. AMPLISSIMOQVE VIRO,
D. IOANNI AB OLDENBARNEVELT,
IVRISCONSVLTO CLARISSIMO.

Illustrium ORDINVM Hollandiæ & Vvestfrisiæ Aduocato,
& a Consiliis.

QUOD *Agathia* meo superioribus hisce diebus ad Illustres Hollan-
diæ & Vvestfrisiæ Ordines aditum aperueris, Nobiliss. Amplissime-
que vir, secutus es ingenitam tibi planeque propriam benignitatem tuam,
& singulare quoddam iuuandi ormandique literarum cultores studium.
Quod vero illi ipsi ORDINES hoc quidquid est mea opella Illustri ip-
sorum nomini inscriptum adeo splendido premio compensarint; fecerunt
perfecto rem potentissima florentissimaque Republica sua dignissimam. &
mibi liberalitate sua plusquam regia maximum ad hoc study genus ala-
crius persequendum calcar addiderunt. Recte vero Symmachus, ad Hes-
perium suum scribens, Scis, inquit, bonas artes honore nutrirî, atque
hoc specimen esse florentis Reipublicæ, vt disciplinarum professori-
bus præmia opulenta pendantur. Quo quidem eximio beneficio vt me
sibi in perpetuum deuinxerunt: ita tibi, Vir Nobiliss. qui summa apud
ORDINES ob eximiam doctrinam prudentiamque tuam, & præclara
in Rempubl. merita, vales autoritate & gratia, quod tua imprimis
commendatione adeo vberem honorificumque laborum meorum fructum
perceperim, quam maximas possum ago gratias, relaturus aliquando, si
occafio & facultas suppetat. Interea, memoris gratique animi veluti
pignus quoddam, habe a me hæc NOTAS, post editum in lucem *Ag-*
athiam natas, eoque præcipue consilio tuo nomini destinatas, vt sum-
mum tuum erga literatos studium, & insignes virtutes tuas, quæ te
omnibus admirabilem reddunt pariter & amabilem, exteris etiam ho-
minibus faciant notas.

Bene Vale, Nobiliss. Amplissimeque vir, & rei literariæ magis ac
magis faue. Erit hoc tibi imprimis honorificum, & Reipubl. salutare.
Lugduni Batauorum. Anno Domini M. D. XCIIII.

Dignitatis tuæ studiofissimus

BON. VVLCANIVS.

CANDIDO LECTORI.

ANXVS est integer quod Agathias hic meus Græce est excusus, neque multo minus quod & Latinus. Ad Græcam editionem vsq̃ sunt operæ typographicae codice meo vetere manuscripto, quem propter valedudinem tum temporis incommodam, aliasque iustas ob causas, transcribere nec licuit nec libuit. Quo factum est vt præter vitia exemplaris quæ consulto ita reliqueram, quod eorum castigationem Notis meis reseruarem, accesserint etiam alia menda typographica, ob insolentiam characteris cui non assueuerant operæ. Quum vero iam ad colophonem propemodum perducta esset etiam Latina mea versio, venit mihi in mentem audisse me aliquando Coloniam a Nobilissimo doctissimoque fel. mem. viro D. Thoma Redigero, darum a se euidam negotium transcribendi e quadam Italix Bibliotheca Agathiaz historiam; quod quidem cum iamdudum ita factum fuisse plane mihi persuasissem, misi exemplar mei Agathiaz Græce excusi ad Cl. V. Iacobum Monanum, rogauique petireras vt illud cum manuscripto codice Agathiaz, quem omnino Vratislaviæ in Bibliotheca Ill. D.D. Redigerorum exstare putabam, conferti eutaret. Quod quum ille pro singulari suo in rem literariam studio in se recepisset, spondidissetque curaturum se vt petitioni meæ prolixè satisficeret, simulatque præfectus Bibliothecæ qui tum peregre erat domum rediisset: significauit tandem multis post mensibus Agathiam MS. a Bibliothecario domum reuerso diligenter quæsitum nequaquam comparere; quod quidem & me & illos pessime habuit: me, ob moram quam editioni vana mea spe iniectam videbam; illos, quod in Bibliotheca sua quem sperabant thesaurum non reperissent. Ego itaque ne mihi ipse longiore mora officerem, neque (quod in Cyrilli Alexandrini Libris De adoratione in spiritu & veritate, & in Concilio Ephesino Græco, iam accidir, & vetore ne etiam in Nicæno Græco accidat) ab aliis præueniret, mihiq̃ & labor omnis meus, & honos quicunque ex hac atena laboris plena expectari porest, veluti e manibus eriperetur: editionem diutius differendam, dum ἀντιγραφὴ aliquod offerretur, non censui. præcipue quum plane τοῦ ἀγαθίου τῆς ἀλλήλῃς affulsisset Agathiaz pariter & mihi auspiciatissimum illud Iulium sidus; magnus, inquam, ille Iosephus Scaliger, maximi Iul. Cæsaris F. qui mihi merito, quoties aliquis dignus vindice nodus occurrit, fuit ἀρετῆς καὶ ἀντιγραφῆς διεικ. cuius quidem operatissimus in hanc Academiam aduentus vtinam Latinam Agathiaz mei editionem anteuerit. Plurimum enim illius litteratorum principis iudicio in locis nonnullis de quibus ambigebam tribuissim; cui vniuersus doctorum consensus libens assurgit, faciesque submittit. Superest, Candide Lector, vt operam meam quam optimi huius authoris editioni interpretationique impendi boni consulas; & cum apibus potius si quid in ea sit boni decerpas, quam cum araneis si quid vitiosi exsugas. Accesserunt Coronidis vitæ Agathiaz Epigrammata ἐρωτικά ab Illustri viro Iosepho Scaligero Latine versa, neque antehac (vno atque altero excepto) typis edita, quæ certe Iuuentuti φιλόλογον veluti Canon quidam atque norma vertendi Latina de Græcis esse possunt,

ἡμεῖς δὲ πάλαι καὶ τοῦ βιβλίου.

Tu etiam his Bone Lector vtere & frue, vt & nonnullis eiusdem Agathiaz Epigrammatibus quæ Nobiliss. Clarissimusque vir IANVS DOVSA Dominus à Noortvvyck Musageta noster vertit, quibus te fraudare nolui: vt nec Nobiliss.

177

Nobiliss. doctissimumque virum Theodorum Canterum eo honore, quod de locis Agathiae nonnullis, quorum lectionem in Suida variare compererat me per literas monuerit, quos, præter eos quos ipse animaduerteteram, Notis meis inferui. Sed & de loco non vno Reuerendum Clarissimumque virum FRANCISCVM IVNIVM Collegam meum consului, idque cum fructu. Libens enim eos qui symbolam aliquam ad hoc opus contulerunt laudo.

AD VIRVM CLARISSIMVM
BONAVENTVRAM VVLCANIVM
DE AGATHIA RESTITVTO.
SCAZON.

MAGISTRA vitæ Historia, quæ nihil pigræ
Oblivioni iniuriæque sectorum
Patitur licere, laude perpeti dignos
A morte prohibet alitis webens Famæ
Populos per omnes non solubili pennâ.
Sed sævientis ludus ille Fortunæ,
Qui vrbes & alta regna funditus vertit,
Sæpe obruit silentio obrutos letho,
Et perdit euitatque temporum vitam.
Ne nuper hoc tibi accidisse miremur
Felix loquendi laude, Agathia, at infelix
Inertiâque inscitiae lectorum,
Nisi te rapaci vindicasset à fato
Felix & erudita cura VVLCANI,
Hominum ut fruaris luce, pars tui & magna
Aliis sibi que laude postuma crescat,
Segetemque famæ hanc vindici suo linquat
Et Editori, quem loquetur omne ævum
Functo necem abstulisse, mortuæ & vitæ
Dedisse vitam, quæ perennis huic stabit,
Dum statio terris fueris, & stata Phœbus
Nineam recurret orbita aduehens lucem.

IANVS DOVSA F.

BONAVENTURÆ VVLCANII NOTÆ IN AGATHIÆ HISTORIAM.

ΑΓ. Λ. Αγαθίου.] Auctor hic ab omnibus vocatur Αγαθίος, vt & ipse de se loquens pag. 5. lin. 29. (μὲν Αγαθίος ἑμὲ λέγουσι.) In Epigrammatibus tamen interdum se vocat Αγαθίος.

Σχολαστεύς.] Hoc est, *συνεργός*, siue Aduocati. Erant enim inter alias Scholas siue Collegia, etiam Iuris peritotum Scholæ. vnde Scholastici dicti. Iuri vero se Legibusque Romanis operam dedisse testatur Agathias pag. 5. lin. 31. τίχρη δὲ, τὰ Πομπηίου νόμιστα,

ἐν αὐτῷ δικαστηρίῳ ἀγωνίζεσθαι. & sub initium libri tertij testatur se a mane in vesperum in porticu regia forensibus negotiis implicari, vt pulcherrimo Epigrammate ad Silentiarium, cuius initium est *ἀνὰ δὲ αὐτῷ σχολαστεύοντες*, testatur se iuris studio occupationibusque forensibus ab agris & a syluis & suauissimo in iis auium concentu, & ab amoribus suis auelli; his verbis quibus Epigramma claudit,

— Σχολὰ μὲν ἦσαν

Εἰς τὸν αὐτὸν ἴαδ' ἵνα δὲ ἀποκαλύψῃ.

quod Ill. V. Ios. Scaliger ita vettit,

— Sed me Iuris tutela, piusque

Dorcalide a tenera tam procul arces honos.

Pag. 3. lin. 38. ἵνα δὲ ἀποκαλύψῃ:] Hæc ad lineam vsque 11. pag. 4. ad verbum *ἐκ τῆς αὐτῆς* omisit vetus interpres, cum tamen elegantissimam contineant Poëticæ commendationem e Platone desumptam.

Pag. 5. lin. 33. μύημα:] Falluntur qui Agathix patriam fuisse putant Smyrnam, quæ vel locus Corinthi, vel Corinthus ipsa fuit; Error inde meo iudicio natus, quod apud Suidam ira legatur, Αγαθίος *ἐκ τῆς αὐτῆς* *ἐκ τῆς αὐτῆς*: cum τὸ *ἐκ τῆς αὐτῆς* non sit nomen patriæ, sed referendum sit ad *ἐκ τῆς αὐτῆς*, quod nimirum ibi Scholasticum siue Aduocatum egerit. tamen si Medicorum potius Scho-

lis Smyrna fuit celebris, ut Iurifconsultorum Berytus: pag. 4. lin. 35. a voce ἀλλὰ, usque ad lin. 2. pag. 7. ad verbum ἀγίων. omissa sunt a Persona vetere Agathiaz interprete, quum tamen elegantissime in his Historiam multum habere cum Poëtica afinitatis ostendat; & patriam suam accuratè describat; ac denique Historicorum sui temporis adulatoria vitia perstringat, quod plerique eorum Encomia non Historiam scribere videantur.

Pag. 8. lin. 21. lege potius dualiter Ποῦς, tametsi non verti *Romani erant*, sed a Romanorum partibus stabant, quod hæc nomina Stortas & Gontaris Romanorum appellationes nequaquam esse videantur.

Pag. 9. lin. 19. ἀντὶ] si durius videtur ἀντὶ interpretari *Inaudita* pro ἀνέναντε, ut omnino Græcis ea significatione est infolens vox, lege potius ἀντὶ τοῦ ἀντιπαρα.

Pag. 13. lin. 1. οἱ περὶ τῆς.] *Campestris*; Incertis sedibus errantes, ut Scythæ: de quibus Horatius, *Campestris melius Scythæ*, Quorum plaustra vagas rite trahunt domos. Nam *Pastores*, ut vertit Persona, sunt περὶ τῆς. lin. 5. δὲν ἡγετίας:] Nimis quam inepte Persona *medell*, vertit, cum dicat Francos religione, & cultu numinis convenire cum Romanis. lin. 29. ἐς αἰαίου τῆς ἐργασίας:] ἐς accipio pro τῆς, ut & Hom. ἐς π pro μίχεται τῆς.

Pag. 14. lin. 28. αἰσίου. Est autem αἰσίου. Nexus capillorum in acutum desinens. qui quidem in viris vocatur κρότωνος, in mulieribus κρότωνος, in pueris κρότωνος. lin. 35. ἡδύεργος ἀντὶ:] Tamerli non male legi possit ἡδύεργος ἀδελφός, malui tamen veterem lectionem retinere, & lacunam supplere adiectione vocis αἰσίου: qua phrasi Agathias etiam alibi vitur, ἰσχύς ἀντὶ, morbo correptus.

Pag. 15. lin. 27. lege οὐ τῆς ἡγετίας δὲν τῆς ἡγετίας, nisi maius subaudiri δ, αἰσίου.

Pag. 17. lin. 28. ἀγίων] ita V. C. legendum omnino ἀγέμεν.

Pag. 20. lin. 21. οἱ ἀγέμεν] Suidas in voce Αἰγέμεν legit οὐ ἀγέμεν, recte. Est enim δ ἀγέμεν idem quod μετρίως; vox Arriano familiaris. lin. 31. ἰσχύς] melius ἰσχύς. lin. 36. ἰσχύς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς] Suidas legit ἰσχύς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς. lin. 21. ἀντὶ τῆς] Suidas legit ἀντὶ τῆς. 22. ἀντὶ τῆς] Verti, *Complicatim*, συμπλοκαίως.

Pag. 24. lin. 1. ἀντὶ τῆς] Vocabulis Homericis frequenter & valde apposite vitur Agathias, quæ annotarem explicaremque suis locis per Homerum, nisi Homerum potius per Agathiam commodius alias explicare statuissem. lin. 10. μετρίως] Suidas rectius legit μετρίως.

Pag. 24. lin. 40. οὐ τῆς ἀντὶ τῆς] Suidas οὐ τῆς ἀντὶ τῆς.

Pag. 26. lin. 25. ἀντὶ τῆς] verti, *Cum more consuetudinis*. qua voce in eadem fere significatione vitur etiam infra pag. 98. lin. 36.

Pag. 27. lin. 12. ἀντὶ τῆς] Legendum omnino ἀντὶ τῆς. hoc est molestè & indigne tulit. Frequens est apud Herodorum vsus Ionici verbi ἀντὶ τῆς, quod interpretatur Scholiastes δυσχερῆς. & ἀντὶ τῆς, hoc est ἀντὶ τῆς, δυσχερῆς, ἀντὶ τῆς, molestia & merore affici: ita ut δ ἀντὶ Agathiaz significet ἀντὶ τῆς, ut n̄ ἔστι Herodoto τῶ ἀντὶ τῆς. lin. 20. οὐ τῆς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς] Vitium est Cod. MS. Legendum omnino μετρίως. ut & Suidas legit, & Agathias hac ipsa pag. lin. 11. vitur, ἐς μετρίως ἐς μετρίως ἐς ἀντὶ τῆς ἀντὶ τῆς, multisque aliis in locis hac phrasi vitur.

Pag. 28. lin. antep. ἰσχύς ἀντὶ τῆς] Persona videtur legisse ἰσχύς, vertit enim, *Castello Ilyrico*.

Pag. 29. lin. 19. ἀντὶ τῆς.] Crediderim Agathiam scripsisse ἰσχύς ἀντὶ τῆς.

Pag. 30. lin. 6. μετρίως] Vitruvius hæc Interualla turrium appellat. lin. 12. ἀντὶ τῆς] Moderatores vel Correctores rectius eos vocandos censui, quam ut Agathias.

Persona, legatos. *lin. 39. ὁμοῖ*] Persona legit *β. ior.*, quem etiam sequutus sum; tametsi codicis mei lectio magis placeat.

Pag. 31. lin. 9. ἐς νέαν] Mifetō lapsus est vetus Interpres vertens *ad Neeta oppidum*; qui error ipsum etiam Agathiaz interpolatorem ita subterfugit, vt in Indice Agathiaz annorant, Neota oppidum, cum *ἐς νέαν* significet *ἐς τὸ νέαν ἔτος*, in proxime sequentem siue nouum annum. Redintegratum enim est bellum statim inuente vere sequentis anni. Ita enim orditur secundum librum Agathiaz, *ἵνα δὲ τὸ ἔτος ὑπερῆλθεν*. *lin. 9. τὴ δ' ἔχον*] vetri *Archia*, pet quæ, eam Curiaz partem in qua hæc asseruantur intelligo. *lin. 22. κλισίδων*] Eleganter explicat Erymon vocis Latinæ *Cancellaria*, cuiusque vsum, arcendo scilicet vulgo. *lin. 24. ὁπλίδων ἀσπιδόεντες*.] Hunc Primicerium domesticotum vocat Notitia Imperij, ira infra Agathiaz *pag. 35. lin. 43. ἑκδιδούσας τὴν οὐκ ὁπλίδων ὑπερῆλθεν* τὴν ἡμετέραν τὴν τὴν ἀσπίδα.

Pag. 34. lin. 32. παλίων] hoc est, vt recte interpretatur citans hunc ipsum Agathiaz locum Suidas, *ὃς ὑπερῆλθεν διὰ τὴν* quod *ὑπερῆλθεν* siue artem, *μεταρραβῆναι* scilicet, hoc est retrouersim in fuga pugnandi, Agathiaz barbaris peculiarem fuisse scribit infra *pag. 64. lin. 4.* vnde elegantissimum illum Hunnotum morem, & quo pacto ea ratione multo grauius hostem lædebat, petete potes. Est veto etiam *παλίων*, vocabulum plane Homericum, de quo alias, vt supra pollicitus sum, commodior erit dicendi locus.

Pag. 35. lin. 8. καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσπίδα καὶ τοὺς κλισίους] Annotauit hunc locum in suis Animaduersionibus Hadrianus Iunius lib. 1. cap. 4. & versionem Personæ quæ sic habebat, *Et tuba classicum personante obtendi sic corrigi. Et confestim tuba classicum canente ad signa turmatim coegi.* addens, *Id enim est meo quidem iudicio καὶ τοὺς κλισίους*, *ἵνα ἂν ἀπὸ τοῦ κλισίου* condensari, vel apud more conuolare. Ego hoc tantum Narfeii propositum fuisse arbitror, vt & equitum & equorum autes crebro rubarum clangore personarentur, eique assueficerent. Alia etant multa eo loco digniora, quæ Iunij aut alioqui illius qui totum Agathiaz interpolauit, obliuiscō configerentur, cuius generis est illud, *καὶ τὴν λινὰ ἱμαῖον*, quod ille ita vertit, *Prædæque omnis confuscabatur*, pro *Segetes poluebantur*, cum videlicet passim sparsa iacerent cadauera. Vere autem Iunius caput illud hisce verbis claudit: *Libri materiam nasci mihi video, si cunctas quæ in eo auctore latent mendas sanare*, vel saltem stilico inducere velim.

Pag. 36. lin. 4. ἀρετὴ &] melius *ἀρετή*.

Pag. 37. lin. 12. οὐ μὲν οὖν ἦκεν ὁπλίδων.] Verti potuit. Persona videtur legisse *ἦκεν*. Vertit enim, *Cum fratri auxilia mittere nil placuisset.* *lin. 14. ποικίλεις*] Testatus sum in Epistola ad Lectorem me pletaque veteris Codicis vitia ita vt erant consulto in hac editione reliquisse, eorumque correctionem Notis reseruasse. Legendum itaque omnino *ποικίλεις*, vt & verti, vel *ποικιλοῦσιν*. *lin. 24. ἐν αἰσὶ δὲ τῶν ἀρετῶν τὴν ἰονικὴν ἀσπίδα*. Hoc loco Adriam vocat Ionicum sinum. supra *pag. 35.* dixit Adriam pertinere ad Hydruntem. hinc incipere Ionicum.

Pag. 38. lin. 11. ἀγασσάμενος] Quod alij pluraliter duabus vocibus dicunt *ἀγασσάμενος*, hoc Agathiaz ignotatione linguæ Latinæ vnica voce pet genitium singularem protulit. *lin. 46. παλίων*] Verti *sana*, siue integra mente; hoc est *αἰσθητός*: opponit enim hos duci ipforum, de quo antea dixit, *αἰσθητός* τὴν ἐκείνην, καὶ ἐκείνην ἀσπίδα, καὶ τὴν οὐκ ὁπλίδων καὶ μεμνῆσιν. Notum est illud Epichatni, *ἔφη*.

Pag. 39. lin. 8. μέλει] frequens est in V. C. hic error, τὴν μέλει pro *μῆλει*, & vice versa. Ex mea versione facile erit cuius hæc talia emendare. *lin. 46. οὐκ ἔστι ἐν αἰσὶ καὶ τῶν παλίων καὶ τῶν ἀρετῶν*] Somniat Persona cum vertit, ita vt vel dormienti sibi liceret iam bellum inferre, pro, tanquam in ipsos potestate futurum esset bellum

inflantare cum vellet. Nimis nota est phthalis, ἡδὲ δὲ γυνώσκω κῆτι, ad quam alluditur.

Pag. 41. lin. 32. παλιμυθολία] Suid. παλιμυθία utraque lectio est bona.

Pag. 42. lin. 5. ἀστυόμι.] Suid. ἀστυόμι, lin. 15. εἰ δὲ Ραγοῦσι] adde ἀστυ. lin. 46. εἴς ἑταῖον καὶ σφαλίον] Aut deest τὸ πλάσσειν, vel tedundat ὁ καὶ.

Pag. 43. lin. 5. καὶ ὡς φρονιστὶ ἰδών.] Persona, Et prudentia sibi nimium vincta care. Quam aptè conuenit prudentia cum eo quod præcedit. ὁρατός γὰρ ὡς ἐν ὁλο-
χόῳ scilicet. Immo veto hoc in eo damnabat Narses, quod ita esset petuicax
& p̄trafactus, neque illum facti sui p̄nitiret, sed adhuc sanguinarium
animum & eadem spiritantem, p̄referebat. Quo fit vt omnino legendum cen-
seam φινάρι. Suidas voce φινάρις, εἰ δὲ λείπεται ἐκ τῶν φινάρις, hoc est, φιν-
άριος ἀστυόμιον, cædis audi.

Pag. 44. lin. 16. ἡρόντο εἴπην.] Non male etiam legetis εἴπην.

Pag. 47. lin. 8. οὐ δὲ αἰς πρῶτον] Aut ἀφίλκω ὁ οὐ δὲ, aut legendum coniun-
ctim vna diuisione ἀφίλκω, qua voce sæpe vitur Agathias. lin. 19. ἀστυμυθολία]
vetus Cod. aliam lectionem ad marginem habebat, ἀστυμύου, quæ & melior
est, & Agathiaz vīstara, pro ἀστυμυθολία. lin. 28. πῦρ καὶ καλόν] Citatur etiam
hoc Epigramma Libro cui titulus, φιλότημα Κωνσταντίνου πρὸς Βασίλειον λίαντος τῷ
σφοδρῶς αἰεὶ καὶ διότις ἦν διδάσκει τῶν μαθημάτων, Themate vndecimo dicto γοῦν μαθη-
μάτων: quem librum ad me misit Cl. V. & de omni literatura optime meritis
Petrus Pirhæus. eumque volente Deo, vbi libentem nactus fuero typogra-
phum (nam ille αἰεὶ τῶν μαθημάτων ἀστυμυθολίαν iam antea a me editus est) in lucem
emitam. In eo itaque Constantinus de Butelino ita scribit: ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐνο-
μισαμένους, μάλλον δὲ ὁμιλοῦντες, ἀφίλκωσι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν καλῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀστυμυ-
θολίας πολλὰς, αὐτὰ βουτυλόμενοι εἰς τῶν φιλότητων στρατηγίαν, ἐκ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν
τῶν πνευματικῶν Κωνσταντίνου, καὶ πολλῶν ἄλλων, καὶ τῶν πνευματικῶν λέγει. lin. 33. pro χερσὶν
Constantinus legit ῥάβδον, & pro ἀστυ, ἀστυ.

Pag. 48. lin. 1. ἀστυμύου.] Rara significatione pro μυθία, vt & ἀστυμύου pro
μυθία. lin. 8. εἰ δὲ στρατηγίαν.] adde ἡδὲ.

Pag. 51. lin. 21. ὅς ἐστιν ἐν τῷ ὁρατόντι λίαν.] Vitur metaphora qua & Æschylus
in Prometheus, οὐκ ἀπολύσεις ὁρῶν ἀστυμύου λίαν. & de Scythia. εἰ πάλαι εἰς
γὰρ τῶν.

Pag. 53. lin. 10. καὶ ἀμαρτυροῦντι τῷ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἀγνοῦν.] De duplici hac igno-
rantia vide Platonem in Sophista, quam ἀμαρτία vocat ὁ μὲν ἐκ τῶν ἀγνοῦν, ἀμαρτία εἰ-
δίαν. Cum is qui rem aliquam non intelligit, putat se intelligere. ἀμαρτία γὰρ
ἀγνοῦν, inquit Thucydides. & plerunque quo quisque indoctior, eo confiden-
tior. quod malum si quem occupet, facit ne magnos vnquam in vlla arte aut
scientia progressus facere possit. Nam vt recte ille, εἰπὼς ὅτι εἰς αὐτὸν ἀστυμύου
quod ideo hoc loco dicendum putavi, vt bona ingenia ab hac αἰνῇ veluti
certissima studiorum peste sibi caueant.

Pag. 54. lin. 4. τῶν δὲ ὁ τῶν ὅλων χερσὶν] verti, Quod hac regio, tettena nimiram,
siue porius Terra ipsa. ita enim etiam infra pag. 151. lin. 31. ὅλων vocabulum hac
significatione accipio. lin. 9. εἰ τῶν ἀπὸ τοῦ καλῶν καὶ ἀγαθῶν] Persona sui similis tur-
piter & ipse errat, & alios Græcæ linguæ imperitos in errorem trahit, ver-
tentes, Trallis ciuitas olim in Asia qua Chora nunc dicitur. Non animaduertit ὁ ἀπὸ
hoc loco non esse nomen substantiuum sed adiectiuum, positum pro ἀπαστα-
σιν. & ὁ χερσὶν. significare, campum. Ego itaque ita verti, Trallis nunc in Asia
(nunc ita dicto) campo. Est autem hic Campus, siue ager Asiaticus, quem Home-
rus ἰλ. α. ἀπὸν λαμῶνα vocat, dicens, Ἀπὸν εἰς λαμῶνα Κνωρῖον ἀμφὶ πᾶσι, ὅστις, qui &
λαμῶν & per dialysim Κνωρῖος dicitur, a flumine qui loco est cognominis, &
χέρων ipsa Κνωρῖον. Vide Eustathium in Hom. & Dionysium, & Srrabonem
lib. 12. quod ad locum hunc Agathiaz explicandum optime facit. Causam enim

Nisi, vel Præterquam. Hoc enim vult Agarhiæ, Persas Aqua in necessariis tantum ad vitam humanam rebus, potus nimirum, & irrigandi plantas causâ vfos fuisse, non autem ἄλλως, hoc est temere. *lin. 12. πὶ δὲ πῦρ αὐτοῖς, τίαντι τῇ ἑταίρῃ δαΐ τῇ ἀγαστῇ.* Herodotus in Thalia; Πέρσης γὰρ θεοὶ τομίζοντες αὐτοῖς ὁ πῦρ. ὁ δὲ χαλεπὸς τοῖς περσὶν, οὐδὲ μὲν οὐ νόμος οὐδέ τι σέβεται, πῦρ τε αὐτῶν ἀπὸ θεῶν ἐστίν, οὐδὲ ἀνθρώποις ἔστιν ἄλλοθεν ἔλθον περὶ ἄνθρωπον. Strabo. Τοῦ δὲ φεστέλης ἡ περὶ τοῦ πῦρ θεοῦ ἡ βέλτερος θυσία. Quanto vero in precio fuerit apud Persas Ignis & Aqua, testatur elegantissimum Dioscoridis Epigramma Anthologies lib. 3.

rit. *Εἰς δαΐδα, quod quidem ita habet:*

Εὐφραδὸν μὲν τῇ φιλονεικίᾳ, μὲν δὲ μῆτις

Πῦρ ἐστὶν ἡμῶν, πῦρ τε ἡμῶν, τῇ δὲ πῦρ

Πέρσης ἀνθρώποις, καὶ διασπῶν πῦρ δὲ μῆτις,

ἡμῶν τῇ χαλεπῇ περὶ τοῦ θεοῦ.

Ἀλλὰ περὶ τοῦ μὲν, δίδον ἡμῶν, μὲν δὲ τῇ περὶ

Ἀποτῆς ἡμῶν, οὐδὲν δὲ διασπῶν τῇ περὶ τοῦ.

lin. 13. πὶ αὐτοῖς θεοὶ ἑταίρῃ. Hæc templa apud Persas vocabantur πορτῆα, Straboni lib. 15. πορτῆα dicuntur, qui & in Cappadocia multa fuisse Persæcorum deorum templa restatur, & Magos eorum sacerdotes Πορτῆος διῶτες fuisse. Ita Romani perpetuum in Capirolio ignem Vestæ servabant.

Pag. 66. lin. 3. αὐτὸς ἐστὶν βασιλεὺς διδόντες διὰ τῶν γραμμάτων.] Verti, *ut in regis membranis conscripta.* Ita veteres Glossæ. Διδόντες, ὁ βασιλεὺς. Membranum; Codex. Continebar vero hic Codex eorum qui tam ciuiles quam militares dignitates administrabant nomina, genus, insignia & stipendia, cum magistratus codicillis & principum mandatis. Is Codex postea Laterculi nomine est appellatus, ut & Cedrenus τοιοῦτον vocat a similitudine videlicet & forma Lateris cocti, quemadmodum & olim Pugillares à triangulari forma ad imitationem literæ Δ, Δίλμῃ & διλμῇ βέλτερος dicta fuerunt. Huic vero Codici Laterculi nomen sub Anroninis inditum fuit. Tertullianus enim qui ea ætate vixit, agens aduersus Valentinianos, ubi loquitur de animabus natura bonis, quas Valentinus beatas esse statuebat, *Ex earum, inquit, laterculo & in Reges & in sacerdotes allegare consuevit.* Erat verò Laterculum siue Codex ille de quo diximus, vel Membranaceus vel Membrana obrectus. Ira Hispani, apud quos hodie multa exstant antiquitatis vestigia & præclara monumenta, Codicem verustissimum vnde illi familiarum suæ gentis genealogias petunt, vocant. Il libro del Bezetro. quod idem est arque Διδόντες, siue Codex membranaceus. Recte autem Erymologicus Græcus Διδόντες, interpretatur, γραμματῶν, ὁ βασιλεὺς, ὁ διοικῶν. Puridam vero, ut in aliis multis vocabulis, Erymologiam adfert, dictam διδόντες quasi διδόντες, πῶς ἐστὶν διδόντες ὁ διοικῶν γραμμάτων. *lin. 40. πὶ διδόντες.]* Annotauit hunc locum olim Hadrianus Iunius lib. Animaduersorum primo, ubi merito nimis quàm ridiculam Christophori Personæ versionem exagitat. Et recte caput illud hisce verbis claudit: *Libri materiam nasci mihi video, si cunctas quæ in eo auctore mendas sanare vel saltem sibi inducere velim:* cuius viri hoc loco auctoritatem inrerponere libuit, ut intelligant maleuoli quidam homines & alieni laboris obrectatores iniquissimi, quam parum huius interpretis versione adiutus fuerim. *lin. 50. ὁ ἀρχαῖος ἐστὶν ὁ παλαιὸς ἱερῶν καὶ λαοῦ.* Hadr. Iunius lib. & capite modo citatis hunc locum ita vertit: *Qui enim fieri potuit ut pura illa veterum nominum libris, quæ, (omitto rerum naturam) cum primis est profana & oportuna, in agrestibus barbaræ linguæ conferretur?* alienius paulo cum a mente Agarhiæ, tum vero a proprietate vocum Græcicarum. Ego malui vertere: *Qui enim fieri poterat ut pura illa veterum nominum & nativa gratia, & præterea (nam hoc est, ὁ παλαιός), familiaris admodum Agathia*

Page. 76. lin. ult. οἷς γὰρ ἐνὶ ὕμῳ ποῖς ἀκούειν] Suauiter somniabat Persona quum vertebat, ut apud quos non antea fuisset celebre aliquid sanum: pro, quippe quibus ne nomen quidem nauis erat auditum. neque enim possum quin subinde aspergam aliquid hisce Notis ex ctaffioribus interpretis illius etrotibus, ut fiant Lectores quam parum Latinis versionibus sit fidendum, nisi ad Græci textus fidem reuocentur.

Page. 78. linea 31. χαλαίτερος] χαλαρότερος ἢ μέλλωντες & ὑπερμαλ. linea 39. ἐλόμεν δὲ εἶνα ἀπὸ τῶνδε] Ita Vetus Codex. Putatam legendum εἶνα ἀπὸ δεικνύει, atque ita verteram, si ita videretur. Iosephus Scaliger mauult legere ἐλόμεν τῶνδε γὰρ ἀπὸ.

Page. 80. lin. 6. καθ' ὅσον πόντος δέμας ἐμπαινεῖς] Miror hoc prouerbum à Tarrhæo non citari. Vide Suidam in Πανικῷ δέματι, qui Panicum hunc pauorem excitari scribit, ὅτι οἱ τραποῦνοι οὐκ ἀφ' ὧν οἱ τὸ ἴσθμιον οὐδ' οἱ ἀνδρῶν ἐκπαρῆσται, μεταμυθεῖσιν αἰτίας παρρησιαστικῆς. Pind. Nem. hos θυμῶν φόνος vocat, iniquiens ὡς δὲ θυμῶν φόνος φέρεται ὑπὸ τοῦ ἵου. Causam prouerbij adfert etiam Suidas: ἔτι τὸ ἀπὸ αἰτίας τῶν πόντων ἀνιπνύσθαι. Cicero frequenter hoc vitur: Seis quædam, iniquiens, πόντος dici, item τὸ κατὰ τὴν πάλαν.

Page. 83. lin. 30. οὗτοι τὸ κινεῖ φαύλως τὸς τοὺς ἀπορρητισμοῦς ἐνέματι σφίγγων] Persona, Qui sub imperitia nomine desuliam in Rebus publicis velit. nux. Immo qui suam circa publicum vzeordiam, curiofitate fugam falsa appellatione vocant. Locus est elegans in eam sententiam in Plutarchi lib. De discrimine adulatoris & amici. οὗτοι γὰρ πῶς οὐκ οἶσι καὶ τοῖς πάλανος ἢ φαυλῶντος φόνος, ὅτι τῶν ἐλπίδων ἐλπίσι τῶν ἐνομένων ἐς τὴν ἀντιόχου τῶν διγνύων. πάλαν μὲν γὰρ ἀνέστη ἀνδρῶν φιλέπτης ἐπιμέλεια, μέλλωντες δὲ ἀπορρητισμοῖς, διὰ τὴν ἀντιόχου. ὅτι ἀντιόχου ἀντιόχου, καὶ ὁ ἀντιόχου ἀντιόχου, ἀντιόχου ἀντιόχου. vbi vis vocabuli σφίγγων explicatur eleganter per ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου τῶν ἀντιόχου. Απορρητισμῶν vero ita accipio ut opponitur ἀπορρητισμῶν.

Page. 84. lin. 7. ὅτι ἀπορρητισμῶν μεταμυθεῖται] Persona, præcognita velle iterato perdiscere. Ridéscne, an potius lectorem tidere iubes? Verti itaque, Priora instituta immitare, vel, à prioribus institutis desicere. lin. 13. οἱ μὲν δὲ μνηστῶν] vetri Quæ cure esse oportebat. vitur enim Agathias hoc verbo μνηστῶν pro ὑπερμαλῶν, eadem plane significatione qua Homerus, cuius mitus est imitator. Coniungit vero illud verbum Homerus vel cum genitiuo casu, ut ἰδου. α. — ὅτι μνηστῶν ἰδου. Vel cum accusatiuo casu, ut ἰδου. β. καὶ μνηστῶν τῶν πόντων. vbi Eustathius monet notandum esse verbum μνηστῶν apud veteres non solum vulgari illa & communi significatione accipi pro meminisse; sed etiam accipi pro ὑπερμαλῶν, hoc est curam gerere, ut in illo, μνηστῶν δέματι, & μνηστῶν πόντος καὶ μνηστῶν. hoc est curam gerere. quod Vlysses, Troiam versus abnauigans, Penelopæ mandar. Quæ etiam significatione idem Eustathius accipi vult ὁ μνηστῶν, in eo dicto, μνηστῶν συμπίπτον: vbi μνηστῶν non vult accipi pro memore hestetnotum peccatorum conuiuialium, sed pro eo qui est ἀνδρῶν ὑπερμαλῶν τῶν συμπίπτον. μνηστῶν γὰρ, inquit, τὸ ἐκ τοῦ ὑπερμαλῶν ὑπερμαλῶν, quod quidem eo magis dignum est notatu, quo vulgare est error in vsu illius dicti, Odi memotem compototem: cum potius dicendum esset, Odi nimis accuratum vel imperiosum conuiuium. Malo enim etiam συμπίπτον Conuiuium interpretari, quam Compotorem. Si enim συμπίπτον Conuiuium recte ex Cicronis sententia dicimus, bene etiam συμπίπτον, Conuiuium, nisi forte συμπίπτον Conbibium interpretari velis: sed hæc φέρει. lin. 21. ἀντιόχου ἀντιόχου καὶ πόντος ὑπερμαλῶν] Lege meo periculo πόντος. ea significatione qua dicitur μνηστῶν πόντος ἀντιόχου. ἀντιόχου vero est hoc loco φέρει, ut apud Aristophanem εἰς τὸ ἀντιόχου πόντος. lin. 25. ὑπερμαλῶν] Infinitiuus Attice pro Imperatiuo.

Pag. 86. lin. 21. τὸ ἀνόντος.] Rectius meo iudicio legeris ἀνόντος ut etiam verti. lin. 32. πῶς] melius fortassis ὡς. lin. 44. κακὸν δαίμονα.] Verti, *Animi feritatem*, quod commodius vocabulum non occurrat; tamen non ignorem κακὸν δαίμονα Malegeniatos dici posse. Nam quod Persona κακὸν δαίμονα vertit *Infelicitatem*, non placet.

Pag. 87. lin. 15. ὁ ἴδιος] verti *offines*. ἴδιος enim est κοινός.

Pag. 88. lin. 15. ὅτι τὸ καὶ αὐτὸς] verti, ob eadem commissam: καὶ αὐτὸς enim interpretor πρὸς αὐτὸν. καὶ αὐτὸς enim veteribus vsurpabatur pro πρὸς αὐτὸν, ut ὁ αὐτὸς ἴδιος τῶν αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν; & pro ἴδιος, ut ἴδιος αὐτῶν καὶ αὐτῶν: & pro πρὸς αὐτὸν, ut καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὸν. Nos etiam vulgari nostro idiomate Teutonico dicimus *Nederlegen*, Interficere. quod puto respondet Latino verbo Sternere. ut Sternere leto.

Pag. 92. lin. 1. σκῆπτρον] verti *Scrupis involuti*. Persona, *Veste oblenta propediti*, quam vestem putet nescio.

Pag. 93. lin. 48. τὸ ἐπὶ μεσημέριον] verti, *et peltibus*.

Pag. 95. lin. 48. ὅτι πρὸς μεσημέριον ἀνέστη] Verti, *ad horam dici sextam*, pleno iam foro. hoc est, sub meridiem; quod nos Antuerpiæ diceremus, *Te Beurs tijt*, vel *A temps de bourse*.

Pag. 96. lin. 8. ὁ πρὸς αὐτὸν ἀνέστη] puppim paulatim retrorsum pressit. Perf. remulco cessum adibat, quod fit quum sensim retronaugatur non in versa naui. Qui enim ita retroccidit, ad puppim remigat, quod facit ne videatur aperte fugere, paulatim se subducens, ne hostibus terga vertens, vulnera avertit accipiat.

Pag. 97. lin. 17. ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνέστη] Ex editoribus loci istius, Persona sibi similis, a periculis sibi.

Pag. 98. lin. 36. ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνέστη] verti *Non sustinentes impetum hominum cum certa propemodum morte luctantium*; hoc est, presentaneæ mortis metu extrema tentantium. Verg. Vna salus miseris nullam sperare salutem. Suidas explicat ἀνέστη, βίαιος τὸν βίον καὶ πρὸς αὐτὸν.

Pag. 101. lin. 36. ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνέστη] Verti *Nigro*ri: setuans vocabulum Apuleij lib. De mundo | ubi antea legebatur *Nigro*ri. Vide Notas meas in Aristotelem de Mundo, eiusque interpretem Apuleium.

Pag. 102. lin. 37. ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνέστη] Rectius meo iudicio ἀνέστη.

Pag. 105. lin. 12. ἀνέστη] Verti *Ex ordine*, vel *deinceps*, ἐπὶ ἑξῆς. lin. 42. τὸ ἴδιον] postulare. Perf. *denum*. Ibid. αὐτὸ τὸ αὐτὸν] ad unum circiter stadium: tamen non sum nescius αὐτὸν etiam significare locum prælio destinatum. lin. 49. κύριος αὐτῶν ὁ αὐτὸς] *leviser semper armati*, siue ἐκὼς αὐτῶν. Perf. quippe qui ad res vacuas semper inanesque mitterentur. quid hoc monstri?

Pag. 108. lin. 14. καὶ αὐτὸς ἀνέστη] Verti, *Vindice gladio*; homicidiorum scilicet. Nam καὶ αὐτὸς est *penis*. & καὶ αὐτὸς dicuntur qui αὐτὸν καὶ αὐτὸς hoc est manu eadem committunt. Et ὁ καὶ αὐτὸς, qui eiusmodi homicidas punit. Non male quadrat huic loco dictum *Servatoris nostri*, πένης αὐτῶν (hoc est qui vsurparint) *καὶ αὐτὸς ἀνέστη*. Hoc vero καὶ αὐτὸς ὁ καὶ αὐτὸς pag. 120. lin. 1. ἀνέστη καὶ αὐτὸς vocat.

Pag. 113. lin. 16. ἀνέστη καὶ αὐτὸς] hoc est ἀνέστη, ut interpretatur Suidas, cacumina vel iuga.

Pag. 115. lin. 7. καὶ αὐτὸς ἀνέστη] Verteram *Sceptrum*, insigne videlicet regium, quod Pindarus Dorice vocat *σκήπτρον*, vnde & reges *σκηπτῶν* vocantur. *σκηπτῶν* autem ea significatione acceperam ac *σκηπτῶν*, id est, clauam, adductus auctoritate Eustathij, qui *σκηπτῶν* etiam *sceptrum* dici posse affirmat, non tamen omne *σκηπτῶν* esse *σκηπτῶν*. Quum vero utrunque sit βακχεῖον, id est, baculus; crediderim nihil aliud inter hæc discriminis fuisse quam quod *σκηπτῶν*

Agathias.

A a ij

summa sui extremitate incurtuum fuerit; ἀντιπρὸς, rectum. Varro autem nostri xui; magnus, inquam, ille Iosf. Scaliger, qui felicissimis auspiciis in hanc Academiam venit quum Agathias meus Græcus pariret & Latinus iam ad caulem vergeter, pro οὐ τὴν ῥῆσιν legendum censuit οὐ τὴν πορτῶν. cui heroi, quum omnes rei literariæ ἀντιπρὸς metito assurgant, an non ego gregarius, vt ita dicam, & vnus e multis qui Palladis castra sequuntur miles, concedam? præcipue cum idem noster Agathias supra lib. 3. pag. 85. lin. 13. βασιλικὸν ἑμπροσθεν τοῦ ἡγεμῶνος vocer; vbi Tzatem in regem Lazorum à Iustiniano Imperatore inauguratum, regique ἀντιπρὸς siue insignia ei missa scribit.

Pag. 115. lin. prout. οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἀντιπρὸς τοῦτον ἡγεμῶνα] puratim ponendam esse notam distinctionis post ὁ, αὐτοῦ, vt ad ὅσους subaudiatur ἴσιν, in quam sententiam etiam verti.

Pag. 117. lin. 19. καὶ τὸ αὐτὸ ἑστὶν ἀντιπρὸς οὐχ' ὡς τὸ μόνον] Traiecta esse verba monuit me idem Iosephus Scaliger. Legendum itaque, καὶ τὸ αὐτὸ ἑστὶν ἀντιπρὸς μόνον οὐχ', ὡς ἁπλῶς ἔστιν; distinctionem ramen ponendam putarim post ὁ, οὐχ', & post ὁ, γὰρ. atque ita vetendum: studiumque suum tantum non in hoc collocabat, vt universam Romanorum nationem contumelia afficeret. Atqui etiam hoc græce erat & valde manifestum hostilis animi argumentum. In quo vero præcipue laborabat & machinabatur, aliud quid maius etiam hoc latebat.

Pag. 118. lin. 24. ὃ δὲ τὸ ἀφ' ἑπὶ δὲ] secutus filum verborum Agathij, verti Dicitur enim aperte, &c. Sed accurarius locum perpendenti videntur verba illa, ὃ δὲ ἑστὶν ἀφ' ἑπὶ δὲ per parenthesin legenda, & pro μακροτέρως Legendum πικρὸν μακροτέρως. vt sit sensus: fortitudinem id esse censens, regesque decre, (dicitur enim hoc aperte) ad male facta adiungere impudentiam. vel, de iis que commissa sunt non erubescere. lin. 46. τὸ δὲ οὐ λῶν ἔσθ'] τὸς interpretatus sum pro τῷ. quo fit vt pag. 119. lin. 1. post ὁ ἀφ' ἑπὶ δὲ ponendam censeam noram interrogationis.

Pag. 120. lin. 1. διὰ τὸν μῦθον] Supra pag. 108. lin. 14. vocauit ὁ θεὸς ἔσθ'] lin. 3. ἔτι τοῖς ἰσθῖν ἔσθ'] ἰσθῖς; vel vt Homerus eos vocat ἰσθῖς, sunt ἰμῖνοι, id est, Semiasini siue Muli. Hodie in Hispaniis idem mos etiam rerinetur; vt facinorosi a fellis insidentes ad supplicium vēctentur; nisi forte aliquis primariæ nobilitatis sit, qui quidem mulz insidet. Præcedunt etiam facinorosum præcones, alta, vri hic, voce proclamantes. Esta es la Justicia que manda hazer su magestad a fulano, (additur enim nomen facinorosi, & facinus ipsum) & ad extremum addit hoc Epiphonema, Quien tal haze que tal pague: quæ formula eandem fere habet sententiam quam hæc Agathiz verba, πρὸς τοῖς διδόναι τοῖς νόμοις, καὶ φῶναι ἀδικεῖν ἀντιπρὸς.

Pag. 123. lin. 24. τὸς ἰσθῖν δι.] Rectius ἰσθῖν.

Pag. 124. lin. 15. ἀπὸ τοῦ] hoc est: οὐκ ἐλθων. lin. 18. ἐκ ἀφ' ἑπὶ δὲ] Rectius fortassis ἐκ ἀφ' ἑπὶ δὲ.

Pag. 130. lin. 18. τὴν γραπτὴν ἰδὲ] Collectiue dictum, vt Grammatici loquuntur, duriuscule tamen, nisi maus legete ἢ τὴν γραπτὴν. lin. 23. ὁφελὸν ἰδέμα καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῷ ἡμῶν ὁ λῶν αἰσθῖς καὶ ἀντιπρὸς] hoc est, De summo iure nonnihil detrahens, legisque rigiditatem austeritatemque temperans atque edulcans. Persona, depresso paulatim crebroque demum permagno illo superboque imperatorio nomine. lin. 24. ἔσθ' ἡμῶν ὁ ἰσθῖν. Remisit quidem crimen, hoc est, condonauit. Pers. Titulum quidem ipsi permisit: sed infinitum esset huius hominis ineptias persequi. lin. 35. ab his verbis λῶν ἡμῶν, &c. ad illa verba vsque καὶ τοῖς ἐξ ἑπὶ ἀπὸ τοῦ pag. 132. lin. 24. omissa sunt à veteri interprete.

Pag. 134. lin. 5. καὶ ὁ πῶς ἔστιν ἑπὶ] vel ὁ πῶς, πρὸς λῶν. vel, ex sententia Iosf. Scaligeri ἰσθῖν πῶς, &c.

Pag. 137. lin. 24. φησὶ τὸ πῶς καὶ ἢ καὶ τῶν καὶ καὶ καὶ καὶ] hoc est, respe-

En pueri, & communium curationis pupillarum legum. Antea enim ἡγάμεθα, id est, curatorem ei institutum Iſidigerdim dixit. Est autem καὶ δὲ μὴν, ὑπερμαλῆς. & καὶ μαλῆς, ὑπερμαλῆς. Perf. *sive quia parceret puero, communibusque liberis procreandis & legibus.* Quid somnias Romane? Nihilō vero magis placet Interpolator, vertens *et communis in adoptione iuris.*

Pag. 145. lin. 34. ἔτι τι τὸ ὑπὲρ τῆς ἐνομήσεως συμβαίνει ἐπὶ ταῖς] verti, Connivētia natalitii agitantur. Tertullianus lib. de Idololatria : Circa officia verò ῥιματῶν & communium solennitatum, ut toga, purpura, ut sponsalium, ut nuptialium, ut Nominalium; quibus in verbis notandus est ordo & series ipsa festorum; quæ inter Saturnalia censerī possunt, ut & Strenarum, quæ inter omnes populares agitantur, ut Septimonij inter montanos, & Brumæ de quibus etiam alibi Tertullianus. Erant inter Saturnalia etiam inret Christianos & Nominalia. lin. 39. εἰ τὴν διζήσιν] Rectius fortasse διζήσιν τὴν διζήσιν, ut Ptolemæus loquitur. lin. 49. ὃ ἐξ ἑσπερίης θύρας ἀγνοεῖται ἀπὸ τῆς ἀντιπροσώπου. [&c.] Hoc genus tertæ motus, Aristoteles lib. De mundo μενεαία vocat, inquens, γίνονται δὲ ἐν μενεαίᾳ σινοῖσι πάντα τὰ καὶ μὴ βροῦν. Seneca Natur. quæst. lib. 13. Antequam terra moveatur, solet mugitus audiri, venis in abdiro tumultuantibus.

Pag. 146. lin. 15. ἡσυχία ἐστὶν ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας] verti Nigrore minuto. Perf. *luciter cadente nigro.* longe a mente authoris. Dissentiam Nivis & Ninguoris vide apud Aristotelem de mundo, & Notas in eum meas. lin. 30. ὑπὲρ τῆς] Nauale. Perf. arcan facit.

Pag. 147. lin. 21. ἐπὶ τῇ αἰ γυναικὶ στυλῆς ἐπὶ τῇ μέλει τῇ ἀποπνεύσει ἐπὶ τῇ ἀποπνεύσει ἀποπνεύσει] Significat fallis criminationibus diuites ab Anarolio maiestatis pulsatos, ut eo nomine proſcriberentur, & eorum bona fisco vindicaretur. Quare applicabat eorum postibus Apices imperiales cum purpura, quibus proſcribebantur. Est aliquid tale apud Cedrenum. Nam liberi damnatorum maiestatis οὐκ ἀποπνεύσει τῇ πατρὶς ἀποπνεύσει. lin. 23. τὰς εἰς βασιλείαν δυνάμεις ἀποπνεύσει] Hic locus facit, ut quæ antea ἐπὶ γυναικὶ στυλῆς dixit, non incommode intelligi posse videantur de Crimine concussionis, quod nimirum prætextu mandati Imperatorij & retrore potestatis, illicite ab opulentiorebus multa extorsisset atque abstulisset, quod & indicat per ea quæ subdit, ἐπὶ τῇ ἀποπνεύσει ἀποπνεύσει. lin. 36. ἡσυχία] utitur eodem verbo infra pag. 163. lin. 8. lin. 47. καὶ τὰς αἰ στυλῆς] Ad hæc vero stigmata quibus scelerati non expiati in hac vita, apud inferos cognoscuntur, elegans extat locus apud Claudianum lib. 2. ubi Rhadamantus ita ad Ruffinum.

Quid demens manifesta nocet? en peccus inusta

Deformans macula, vitisq; inoleuit imago,

Nec sese commissa tegunt.

Cuius loci monuit me doctissimus iuuenis flos nobilitatis Hollandicæ Ianus Doufa F. lin. 49. ἀποπνεύσει ἀπὸ τῆς αἰσῆς ὁ πατρις τὴν ἐπὶ τῇ ἀποπνεύσει] *felicitas fuerit qui iam puniuit est* (in hac vita scilicet, ut pote vel violenta morte, vel alio aliquo supplicio affectus, atque ita expiatus) *quam qui puniendus manet*; nimirum postquam ex hac vita non expiatus violenta morte, decesserit. Hoc enim sequebatur ex sententia Platonis paulo ante allata. Neque enim illa est Platonis sententia, quam illi asſingit Interpolator Agathia, *feliciorem omnino putandum illum qui terre motu extinctus sit, quam qui saluus evaserit*: sed flagitiosum aliquem si tertæmotu, utpote violenta morte expietur, *feliciorem esse flagitioso qui e tertæmotu servatus, post mortem flagitiorum suorum pœnas sit daturus.* à quibus ille ut violenta morte expiatus liber est futurus. Neque enim illud τὴν ἐπὶ τῇ ἀποπνεύσει significat, *Qui saluus evaserit*, ut vertit Persona & Interpolat.

tot sequitur, sed quem sospitem e tetramotu pœna post hanc vitam manet. Quæ sequuntur in Agathia, ab iis verbis. *lin. 51. ἀλλ' εὐαίμου μὲν τὸν δέξας, &c.* ad verbum *λογίζου* pag. 148. *lin. 9.* omissa sunt ab interprete.

Pag. 151. lin. 30. τῇ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀμνηστία] Verti *Defectum terre*, hoc est, vitorum quæ retræ accident. Nam per ἄλλω viderur significare Terram ipsam. vt & supra pag. 54. *lin. 4. τῇ δὲ τοῖς ἄλλοις χερσὶν πάλιν παρρησία*] *ἀπαρρησία* πύου.

Pag. 153. lin. ultima. ἰδοὺς ἐπὶ τῇ ἐρημίᾳ] hoc est, *qua confuenerant agentes.* Persona quid sibi velit nescio, verens, *secretum dum faceret.*

Pag. 155. lin. 42. de Sesto vrbe loquens, quæ nulla alia re celebris est, quam Leandri amore & morte & Herus lueerna. Persona, sibi plane similis, illud τῇ λόγῳ τοῖς ἑσθὶς] vertit, *Ex illo heroum catu.* quo quid dici aut fingi potest absurdius?

Pag. 156. lin. 8. διεκπνέουσιν] Est etiam hodie Turcarum *διεκπνέουσιν*, hoc est, vbi exiguntur decimæ & portoria mercium a mancipibus Turcarum. Fuit etiam qui Belgas *διεκπνέουσιν* omnibus seculis inaudito onetate voluit, sed frustra.

Pag. 157. lin. 14. διέλυσεν ὃ σὺ ἱρίματος οἰσθμία] Suidas ita legit, *διέλυσεν ὃ τὴν μορίων κίρματος οἰσθμία.* *lin. 16. οἰσθίας*] Vide num tectius legi possit *οἰσθία*, hoc est, *sua.*

Pag. 159. lin. 22. sequentia ab his verbis *ἴσθαι δὲ οὐ μάχην* vsque ad hæc verba pag. 160. *lin. 9. τὴν δὲ χεῖρα,* omissa sunt à veteri interprete. *lin. 30. ὡς ἔστι περὶ αὐτοῦ*] frequentissima est hæc vox in Nouellis Iustiniani.

Pag. 160. lin. 27. καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀρμυρῶν] Suid. legit *καὶ ἀρμυρῶν* *καὶ τὸν ἑαυτοῦ.*

Pag. 161. lin. 5. ἱρίματος] Verti, *quieti substituerunt.* Pers. taciti *considerabant.* *lin. 41. ὃ δὲ ἑκατέρω πρὸς τὸν φασγάνου τοῖς ἑμφορῶν*] *φωσφάνου* interpretor, vitandum, cauendum, eaque ratione lego *ἑκατέρω.* non vt videri alicui possit *ἑκατέρω.*

Pag. 162. lin. 25. κρητύματα,] vetri, Insolentiam, hoc est nouitatem. *lin. penult. ἱρίματος*] non incommode etiam legi potest *ἱρίματος.* dicitur enim etiam aliquis recte *ἱρίματος* *ἵνα τὸν φασγάνου τοῖς ἑμφορῶν.* *ἱρίματος* enim est *ἱρίματος.*

Pag. 163. lin. 8. ὡς δὲ σκευὴ χερσὶν, &c.] Eodem verbo vitur supra pag. 147. *lin. 35. τοῖς δὲ ἱρίματος καὶ σκευὴ χερσὶν.*

Pag. 165. lin. 7. ἀμνηστία] hoc est *ἀμνηστία.* Vide quæ supra annotavi ad pag. 34. *lin. 32. lin. 27. ἀμνηστία*] hoc est, *καμνηστία,* fessio.

Pag. 166. lin. 21. ἀμνηστία] alibi *ἀμνηστία.* alibi *ἀμνηστία;* eadem significatione. *lin. 27. ἀμνηστία*] hoc est ὅτι ἑκατέρω πρὸς τὸν φασγάνου, *ὃ δὲ ἑκατέρω πρὸς τὸν φασγάνου.* Nam *ἀμνηστία* dicitur ὅτι ἑκατέρω πρὸς τὸν φασγάνου. Hom. *ὁ. κ. κηρὶ ἀμνηστία* *ἑκατέρω πρὸς τὸν φασγάνου,* hoc est, *καμνηστία.* Gloss. veteres, *καμνηστία* Barbeseo, *καμνηστία* Barbescons, & *καμνηστία* Barbaementum : Inepce Pers. vertit *Pubescens.* *lin. 40. φερύσσου*] Interpretatus sum Philosophica collegia ad differentiam *τῶν ἀδικοκαλῶν.* *Διδασκαλῶν* enim proprie dicebantur, Poëtæ Dirhyrambiei, Comœdi & Tragœdi : *φερύσσου* vero dicebantur ὅτι *ἀμνηστία* *πρὸς τὸν φασγάνου,* *ὃ δὲ φερύσσου* *ἀμνηστία* *πρὸς τὸν φασγάνου.* *lin. penult. ἀμνηστία* *πρὸς τὸν φασγάνου* *μυκηστία*] verti, *Certamina equestria coloribus distincta.* Noræ sunt ex Cassiodoto & aliis, quatuor aurigarum factiones, totidem anni temporibus coloribus suis respondententes, Præflina, veris vitiditati : Rosea (siue potius Russica) æstatu incendiis. Candida, Autumni niuib. Cyrulea siue Venera, hybetnis imbribus.

Pag. 167. lin. 34. ἀμνηστία] Ita dicuntur *ἑκατέρω πρὸς τὸν φασγάνου* apud Suidam in voce *ἀμνηστία* vitiolose legitur *ἀμνηστία* *πρὸς τὸν φασγάνου.*

Pag. 168. lin. 40. καὶ τὸν ἀμνηστία *πρὸς τὸν φασγάνου*] Videtur *ἀμνηστία* vox *ἑκατέρω* : neque enim referendum est ad *ἀμνηστία*, sed ad harpagines. *lin. 48. ἀμνηστία* *πρὸς τὸν φασγάνου*] Videtur per Sarcasum insultare Barbaris vt ebriosis & po-

tui additis. Vetti itaque *insueta potione ingurgitati* siue repleti : vt pro *ποσειδ* legam *ποσειδων*, *ἄλγος* autem interpreter, non *inutilem*, sed *insuflatam*. Neque enim assueverant ingurgitandæ aquæ.

Pag. 169. lin. 30. *ἐν τῇ ναυαγίᾳ φασί.*] Ita malo legere, quam *φασί*, vt significet fragmenta tabularum naufragarum vndis iactata & ad ipsos delata. *ναυαγίᾳ* enim non tantum naufragium, sed etiam fragmentum tabulæ significat. Virg.

Scuta virum, tabuleque, & Troia gaza per undas.

Pag. 171. lin. 7. *ἀντίον τοῦ τοῦ ἀντιπάλου ἐναντιῶν.*] Antiquum obtinet Persona, vertens Cum *victis sentire*, ubi conciliari victores possunt. quum sit sensus; Extremæ dementiæ esse victis se adiungere, & in societatem ignominia cum eis venire, cum liceat victotibus adiungi, & communi cum eis laude frui. lin. 39. *ἀλλ' ἢ μὲν ποτὶ τὸν τοῦ τοῦ γένους ἀντιπάλου τοῦ ἡ κατὰ τὴν γένος ἔχοντος*] hoc est, *Absolutissima* vero harum duarum nationum (Vtrigurorum videlicet & Cutrigurorum) *postmodo accidit*. Petf. adeo *ut generationem*, hic *prorsus amiserit*. At tu lector, si libeat huius versionem cum archetypo vel mea interpretatione conferre (nam ego paucula tantum ex innumeris erratis annotavi) dices eum sensum communem amisisse quum hæc sua deliramenta Lectoribus obtrusit. Certe infinitis in locis perinde ac si ægrorum somnia narrantem aliquem audias, ridebis.

INDEX AVTHORVM

ET CLARORVM VIRORVM

QVI IN AGATHIÆ HISTORIA

CITANTVR.

A GATHIÆ Daphnica.	3	10r.	152
Alexander Polyhistor histo-		Iustiniani Nouellæ.	145
ricus.	63. 64	Metrodorus Grammat.	149
Alexander Medicus.	149	Nonni Panopolitæ, Dionysiac.	
Anthemius machinarum structor.		133	
149		Olympius Iurisperitus.	149
Aristoteles.	149	Paulus Cyrus Florus; De templo	
Asmius Quadratus De rebus		Constantinopolitano.	153
Germanicis.	17	Plato.	4. 69. 138. 147
Athenocles Assyriorum Medo-		Priscianus Lydius Philosophus.	
rumque res gestas scripsit.	62	69	
Berosus Babylonius.	62	Procopius Rhetor. 7. 56. 123. 136.	
Bion historicus.	63	138. 140. 141	
Ctesias (nidius historicus.	63	Pyrro.	68
Damascius Syrus Philos.	69	Sergius Persicæ linguæ in Græ-	
Diodorus Siculus.	55. 63	cam interpret.	141
Diogenes Philos. Phœnix.	69	Sextus Empiricus.	68
Dioscorus Medicus.	149	Simplicius Cilix Philos.	69
Eulanius Phryx, Philosophus.		Symmachus Assyrica & Medi-	
69		ca scripsit.	62
Eutychianus iunior.	5	Vrانيus Syrus Pseudophiloso-	
Hermias Phœnix Philos.	69	phus.	67
Herodotus.	59	Xenophon.	59
Isidorus Gazæus Philos.	69	Zeno Rhetor.	150
Isidorus machinarum fabrica-		Zoroaster Oromasdes.	62

IN AGATHIÆ

IN AGATHIÆ SCHOLASTICI LIBROS HISTORIARVM INDEX.

A	CCCVATIO Colchorum aduersus interfe-	109
	dores Gubazæ.	
	<i>Actes</i> Francorum canesca & suis capis per se ferens.	109
44	<i>Actes</i> Colchi concio , qua fusesit defectionem ad	
	Perfiam.	81
	<i>Egyptus</i> quare terre motibus non sit obnoxia.	52
	<i>Ætate</i> bellum non libere gerunt Franci.	51
	<i>Ætate</i> leduneu Franci, frigore vegetantur.	ibid.
	<i>Agathus</i> Alexandre Legibus operam dedit. 52. e	
	Perficiis archibus multa transfumit. 140. potentes	
	studiosus. 3. varia scripsit poemata.	ibid.
	<i>Agathis</i> de Anatolio terrarum extentio iudicium.	
	147. de Arcady Imp. falso iudicium, contra Pro-	
	copium. 157. de longa & breui vita iudicium. 148.	
	iudicium de Mariæ fabula. 155. de Terzmomen	
	opinio.	55
	<i>Agathis</i> historiz signemorum. 7. eius locus ele-	
	gans. 105. occupationes formides.	72
	<i>Agathis</i> patria, gentis & ses.	5
	<i>Alcmanicus</i> vates.	43
	<i>Alcmanicus</i> & Francorum frages.	45
	<i>Alcmanicus</i> religio. 18. equum rapine.	56
	<i>Alexander</i> Medicus.	149
	<i>Alexander</i> Polyhistor.	63
	<i>Alexandri</i> Magi laus.	64
	<i>Alexandria</i> terzmomen concussa.	52
	<i>Alexandria</i> lephus operam dedit Agathis.	ibid.
	<i>Algerius</i> Gorthis, frater Teiz Gorthorum ducti.	
	10. eius robur. ibid. Comas Nasferi tradit. 31. ad	
	Romanos transi.	31
	<i>Alman.</i>	17
	<i>Amphitheatrum</i> prope Parmam.	25
	<i>Andromas</i> sue Manfices quid sint.	59
	<i>Anatolius</i> vir consularis terrarum petiit. 146. vul-	
	giudicia de eius aetate vita.	147
	<i>Argonem</i> fide telorum quibus Alemanni vruntur,	
	descriptio.	40
	<i>Aurelius</i> insignis Mathematicus. 149. eius & Ze-	
	nonis contentio. 150. fulgura arte imitatur. 151.	
	Terræ motum naturalem arte imitatur.	150
	<i>Anerum</i> Silyllæ apud Camas.	21
	<i>Apologos</i> oratio interfectorum Gubazæ.	114
	<i>Appazani</i> iudici publici.	107
	<i>Apili</i> Lazorum subditi.	51
	<i>Arcadius</i> Wlgerden Pers. regem Theodosio curato-	
	rem induit.	157
	<i>Archepolis.</i>	56
	<i>Argumentum</i> historiz Agathis.	7
	<i>Armanes.</i>	61. 63
	<i>Arithordis</i> sententia de causâ terræ motuum.	149
	<i>Armatum</i> Dilmuturum.	52. 55
	<i>Armatum</i> Francorum.	40
	<i>Arrogantia</i> Nachoragani in turpem fugam desinit.	
	104. suis exitiis.	105
	<i>Aras</i> militaria.	125
	<i>Agathis.</i>	

<i>Artaxares</i> quot annis regnauit.	156
<i>Artaxerxes</i> quot annis regnauit.	156
<i>Asiam</i> primi occupauerunt Assyrii.	17
<i>Asianus</i> Quadratus scripsit de rebus Germanicis.	65
<i>Assyrii</i> primi Asiam occupauerunt.	65
<i>Athorum</i> certæ reuolutiones quæ mala adferunt.	154
<i>Athyas</i> fluuius.	158
<i>Authocitas</i> ducis quantum in bello præbet.	125

B

B	ATY 11 & ministri Persici occisi.	104
	<i>Baraxes</i> Armenius, Romanorum dux.	122
	<i>Barbari</i> nonitatis studiosi.	116
	<i>Belisarius</i> senex in Hunnos mittitur. 160. eius ad mi-	
	lites concio. 161. stratagemata. ibid. Hunnos fun-	
	dit. 165. laus eius ab insidiis imminuta.	166
	<i>Bellicæ</i> res à belisiano senex neglectæ.	157
	<i>Bellorum</i> perpetuorum causæ quæ.	12
	<i>Bellum</i> pro patria honestum.	56
	<i>Beryus</i> Romanorum Legum Schola. 51. pulcherrima	
	Phœnicia vrbs terra motu cotruit.	ibid.
	<i>Bison</i> hircicus.	63
	<i>Babali</i> descriptio.	15
	<i>Bubonum</i> pestilentialium descriptio.	155
	<i>Burgundi</i> Hunnica natio.	154
	<i>Burgundiones</i> Gothica natio.	14
	<i>Burimus</i> & Leutharis fratres. 17. societatem cum	
	Gorthis ineunt.	ibid.
	<i>Byzantii</i> ingens terræ motus factus.	145
	<i>Byzantii</i> nullus locus edictis vacuus.	146

C

C	ATES Gubazæ in iudicio vocata.	108
	<i>Cardes</i> Hunnorum à Belisario facta.	165
	<i>Callipolis</i> vrbs.	158
	<i>Calumnias</i> fidem etiâ noui plenam præbet iustitians	
	Imperator.	75
	<i>Cancellarix</i> visus & etymos.	51
	<i>Capitalis</i> sententia in Gubazæ interfectores lata. 120	
	<i>Capitalis</i> supplicij apud Romanos forma.	ibid.
	<i>Captiuos</i> Romanorum ab Hannis redimit iustitians	
	Imperat.	169. 170
	<i>Casulius</i> fluuius.	59
	<i>Casades</i> Persarum rex, Romanis infestissimus. 158.	
	eius lex de promiscuo concubitu. ibid. regno sub-	
	motus à subditis. ibid. à Persis captus ad Hunnos	
	fugit. 158. eius variâ fortuna. 158. 159. regno suo	
	per Hunnos relicto.	159
	<i>Cernasas</i> cur dictus Vazaranes Persarum rex.	156
	<i>Chetemonis</i> rusticis indigne amoris in pariam exem-	
	plum. 54. Tralles instaurata.	13
	<i>Chazaranges</i> Armenius.	41
	<i>Cheriondi</i> 11 hereticæ descriptio. 155. vrbs. ibid.	
	<i>Cherionfio</i> excedunt Hunn.	169
	<i>Chosroës</i> Persarum rex rebus gestis omnibus superat.	

Bb

INDEX

uit. 119. filia eruditionis signa clara. 66.	Nach-
regnum viuum excomitubet. 121.	cius ad iusti-
ciam leges. 141	
Chlorus mos viuz non responde-	
re. 140	
Clades Sabroreum. 131	
Clasici deceptio. 101	
Clasitias Francorum res. 31	
Cleomeles à Burgundibus casus. 14	
Colcha Aegyptiorum colonia. 31	
Colcha veteres nauigationis & mercatorum ignari. 77	
Colchorum maxima natio, & opulentissima. 76. tu-	
malens ob caelum Gubaze. 81. accusatio aduer-	
sus ioculatoribus Gubaze. 109	
Conco. Aetia Colchi. 81. Belisui ad milites. 161.	
Pharaze ad Colchos. 81	
Concubitus perniciosis apud Persas. 61. à Cande-	
Persa lege permitti. 138	
Constantinopolis pestilencia infestata. 143	
Construuntur Nouella Iustiniani. 143	
Construuntur principum suorum quo pacto com-	
ponantur Franci. 11	
Constituta natalitia Romanorum. 141	
Copie & viros Romanorum per totum Imperium.	
117	
Cos insula ingenti terremoto conculsa. 31	
Cotigenti Hunica natio. 155	
Crudelitas Romanorum in Mithianorum formidas	
& poteros. 119	
Critias Cretensis historicus. 61	
Calvus Iulianus, oon insignia regia, facit regem. 210	
Cumorum fides. 19. earum obsequio. 31	
Carnas recepti Narica. 146	
Curatores regni, qui.	

D

D A M M A. Ictus motus. 145	
Duci clades. 46	
De Deo, cuiusque natura religiose sobrieque dispu-	
tandum. 67. 68	
Deorum gentium diuersa apud Persas nomina. 61	
Dii potestatem vni. 18	
Dilimitare Romanos circumueniunt. 98	
Dilimitare, belluicissimae nationis, armatura.	
91. 91. caedes. 94	
Diodorus Siculus. 61	
Dionysius Notui Panopolites. 131	
Dioscorus Medicus. 149	
Disputationes de rebus diuinis periculose. 67. 68	
Duma vindicta. 119. lento gradu procedit. 113	
Doconus & Phasis flumini à Caucasio fluunt. 39	
Duci auctoritas quantum efficiat in bello. 115	

E

E I V L A T V S Hunnorum. 165	
Elqphas Persarum laesus magno saeculo afflic-	
tit. 104	
Epigramma de clade Francorum. 47 in Charenom-	
nem. 31	
Epistola Iustiniani Imperatoris. 108. ad Sandelchom	
Hunnorum ducem. 170	
Epistola Neptuni. 31	
Error in Religione commutatione potius quam	
odio dignus. 18	
Etulorum clades. 16	
Eutropio Romanorum in Persas. 163	
Exercitia militaria. 31	
Expositio Romanorum in Mithianis. 121	
Expositiones hieme non suspensus Persae. 123	

F

F A C I N V S stremitus Ognari. 103	
Fama etiam inuicem via 100	

Ferretum propugnaculum, alias Zachar dictum. 124	
Festum apud Persas, Magophonia dictum. 61	
Forma supplicii capitalis apud posteriores Roma-	
nos. 110	
Fortuna Persae & Romae collata. 139	
Franci Italiam contermini. 19. ista laudantur, frigore	
vegetantur. 31. hieme libentius quam aestate bel-	
lum gerunt. 146. olim Germani dicti 13. quo pacto	
courtores suas suorum principum compo-	
nant. 146	
Franci Romanorum legibus & moribus viuunt. 13.	
Francorum acies cuneata & luti capus praefectus.	
44. eorum armatura. 40. eorum auxilia imploran-	
tur Gotthi. 16. eorum & Alemanorum strages. 45	
Francorum inter se de successione regni discordia.	
31. eorum iustitia, & concordia inter se. 87.	
origo. 11	
Francorum reges intonsi 14. regnum quo pacto ad	
Clocharum devolutum sit. 31. regum successio. 14	
Fraudes vanas in rebus aduersis. 148	
Frigore vegetantur Franci, ista laudantur. 31	
Fuga Persarum. 79. ex mani meta uicti. 103	
Fuga Romanorum torpuit. 39	
Fulgens Etulorum dux. 15. eius caedes. 16	
Fulgura artificialia. 151	
Fuum supplicium ipud veteres. 115	

G

G E N T I A L O G I A Persicorum regum. 134	
Gentium decem diuersa apud Persas no-	
mina. 61	
Germanus Dorothei filius, Iustiniano carus. 166.	
Cheriffoncha praefectus istud sagitta ictus. 169	
Gotthi Francorum auxilia implorant. 16. dedunt se	
Narfen. 50. 51.	
Gotthicarum reliquiarum motus. 49	
Gotthorum cum Romanis pax. 11. à Romanis defo-	
cto. 16	
Gubaze Lazorum rex. 79. 74. eius caedes. 76	
Gubaze caedes in iudicio vocata. 108. interfectio-	
res supplicio capitali affecta. 110	

H

H I I M X expeditioes non suscipiunt Persae. 123	
Hieme libentius quam aestate bellum gerunt	
Franci. 31	
Historia de Pabeco & Safano quodam. 45. de quo-	
dam Persa infepulco. 70	
Historia non est nuda narratio. 18. diuinum do-	
num. 2	
Historiae cum Cuius Philosophia comparatio. 2. 3.	
cum poetica aethetica. 5	
Historiae Agathae argumentum. 7	
Historiae Procopij argumentum. 146	
Historiarum vitia. 6	
Homanum in publicis malis fides pietas. 148	
Honos alii artes. 166	
Hormisdases. 61	
Hormisdases Narsetis filius Persarum rex. 134.	
quandiu regnauit. 135	
Hothu quia dicendus. 116	
Huani olim Onogont dicti. 77. quae loca habitarent.	
134. quo pacto in Europam transierunt. 146. fin-	
gentes retroactum pugnant. 161. Cheriffoncha	
excedunt. 169. cum Iustiniano de abitu suo paci-	
fuerunt. 146. museum claudibus felle struerunt. 171	
Hunni Canadem regno suo reuertunt. 119	
Hunnorum gentis varietas. 149. ad litum flumen ad-	
ueniunt. 151. furta & libido. 196. audax & temer-	
arium facinus. 169. Reges à Belisario facti. 164.	
luctas & euasione. 165	
Hunnorum etiam nomen deletum. 178	

INDEX

Oratio Narsei ad Romanos milites. 27. ad milites
e victoria ad orem vergentes. 48
Oratio Phartae ad Colchos. 25
Oratio Stephani. 29

P

PAUCUS & Sasanus. 61
Pauca paucior. 80, 103
Parasitae quos flatus contemnit. 61
Parasitae libris. 61
Paulus Cyrus Florus templum Constantianopolita-
num veribus descriptis. 153
Paruum mare dictus Lacus prope Phasidem. 147
Pauor commens in Terremoti descriptio. 146
Peccatoem in hac vita ponit. 147
Peregrino Philosophorum Romanorum in Per-
siam. 69
Perosus Persarum rex 157. ab Hunis captus. *ibid.*
Perse Casadem regno submovens. 158. concubina
poemica virtutis. 61. cum Manichaeis in reli-
gione concutient. *ibid.*
Perse & Romani certus conditionibus arma depo-
nunt. 141
Perse fugam Romanos fugant. 79. hieme expeditio-
nes non suspitione. 123. suum Phasidem ponte
ex scaphis iuncto transiunt. 96. Zoroastri disci-
pulum sequuntur. 64
Persarum barbarus ritus. 41. clades. 104. festum.
Magothoria dictum 65. frequentia cum Roma-
nis bella. 55. fuga. 79. fuga ex insula metu nata.
103. infirmitas olim optima. 69. moti in victis. 154.
religionem veterem mutavit Zoroaster. 61. ritus
in sepelendo. 40. vita ac mores corrumpti. 69
Persarum & Romanorum fortium comparatio. 159
Persicus archibus vsus Agathias. 141
Persicorum regum Genealogia. 154
Persidensis ingens Constantiopolis. 153
Persidensis inter Alemanos iugens. 158
Persidentis causae. 154
Persidensium boborum descriptio. 153
Pharissaei Colchis, Romanorum dux. 153
Phartae oratio ad Colchos, dissuadens desecio-
nem ad Persas. 25
Phasidem fluuium Perse ponte ex scaphis iuncto
transiunt. 96
Phasidem urbem maximam quo pacto Romani
muniunt. 96. eius oppugnatio. 101
Phasis & Docemus fluvii & Cascaio fluentes. 59
Phasis fluvius in Euxinum Pontum fertur. 91
Phasis vbi fluvium cognominis, cuiusque finis. *ibid.*
Phibynth Erulorum dux. 11
Philosophi Romani cur tuto apud suos vivere non
liceret. 69. eorum ibi Persiam peregrino. *ibid.*
Pietas fida in publicis malis. 149. nundinaconi se-
milla. *ibid.*
Pietas Iustini inopinatam victoriam adfert. 101
Pietas Narsei. 147
Platonis scientia de pueri peccatoem in hac vita.
147
Plebis iudicium non accuratum. 47
Poeni peccatoem in hac vita. 147
Poetarum varii numera. 18
Poetices laus. 4
Prelorem euentus dabit & incertis. 100, 101
Procopii historiam argumentum. 7. laus. 156. opinio
ab Agathia improbat. 117
Propugnaculum sancti Stephani. 77
Prudentia in Imperatore vobis potior. 60
Prudentia Iustiniani Imperatoris. 171

R

REGES non faciunt regia insignia, sed Iustitiae
calum. 115

T

TARACES Codifus antea dicebatur Zeno
Imperator. 159

Regii satellites, Scribiones dicti. 58
Regnantes Hunnos Gothorum dux. 49. eius cedet. 15
Religionem Persarum mutavit Zoroaster. 61
Reliquiarum Gordicorum motus. 49. et Narsei se
dedunt. 58
Resolutiones certae astorum quae mala adferant. 154
Rhodopolis, vbi Colchica à Romanis recepta. 123
Romanorum legum Schola in Phoenicia. 51
Romanus à Zanis in fugam abt. 144. à Dilimnitis me-
cumueni. 58. Metmerois Itacagene circum-
ueni. 57. Persis ante à se fugatis Iustitiae terga
vertunt. 79. Phasidem monuit. *ibid.*
Romani & Perse certus conditionibus arma depo-
nunt. 141
Romanorum clades. 80. cum Zanis pugna. 145. 146.
in feminas & pueros Milimianorum crudelitas.
118. & Phaside in Persas eruptio. 103. frequentia
cum Persa bella. 55. fuga. 59. 79. in Milimianis
expeditio. 151
Romanorum & Persarum fortium comparatio. 159
Romanorum natalis conuictio. 145
Romanorum vires per totum Imperium. 157
Rustici quosvis auctoritas. 73
Rustici & Marini in Gobazem odium. 74
Rusticus & Ioannes mandato Iustiniani Imp. capto.
89. supplicio affecti. 120

S

SARIS mercenarii. 121. Dilimnitis cedunt. 51.
epli. 123
Sacrilegia Alemanorum. 156
Sacrilegorum vltio diuina. *ibid.*
Siquia Hunnorum. 156
Sandilchus Hunnus, Romanorum amicus. *ibid.* in
Zamergan Hunnum mouet. 171
Sapores maximus claudibus Romanos affecit. 154.
quos annis regnabit. *ibid.* eius immanitas. 155. Vo-
lerianum Rom. Imperat. excoiat. 153
Sapores secundus, Persarum rex. 155
Sapores tertius, Persarum rex. 156
Sasanus & Phaeus. 65
Satellites regii Scribiones dicti. 58
Scholarij milites qui. 90
Scribiones, regii Satellites. 50
Seganfas, seu Vaxaracet rectus, Persarum rex. 154.
cur ita dictus. 155
Semiramidis inaudita libido. 64
Sententia capitalis in Gubaz interfecit Romanos. 154.
110
Sepelendi mos apud Persas. 40
Sergius peritissimus Persae lingue interpret. 141
Sestus vbi Leandri amec nobilis. 155
Sibylli antrum apud Cumas. 11
Sindual Erulorum dux. 41
Societas opinione dissidentium numquam firma est
aut fida. 87
Soterichi mirus casus. 90. eius & filiorum cedet. 51
Spolia Rom. ingentia & Persa. 105
Stephani oratio. 29
S. Stephanus protomartyr. 77
Strages Hunnorum à Belisario facta. 165
Stratagem à Belisario. 161. Martini ad animandos
obolitos. 59. Metmerois aduersus Romanos. 57.
Nursis. 19. 13. 14
Suacinas Sclaus. 159
Successionis siue Terremoti descriptio. 146
Superbie malum. 105
Supplicij capitalis apud Romanos forma. 120
Supplicium de fortibus quod Iustitiae veteres. 151

IN AGATHIAM.

Tauri <i>bluehris</i> , siue Babali, <i>descriptio</i> .	15	Victoriæ a Deo pendens.	201
Teig Goethorum ductus <i>mors</i> .	11	Vindicta diuina, Ro. 118. lenio grada procedit.	151.
Telephus.	58	cuius varia exempla.	46
Templa inaurat Iustinianus.	151	Vici Romanorum per totum Imperium.	157
Terzpmorus Alexandriæ factus. 51. arte fidus. 151.	51. 146	Vita ac mores Persarum corrupto.	69
Terzpmorus ingens in insula Co. 51. Byzanti.	145	de Vita longa sui breui iudicium.	148
Terzpmorus quare non sit obnoxia Agyptus.	51	Vranus pseudophilosophus. 67. Therzitz Homeri-	
Terzpmorus subuersi Tralles.	54	co comparatus.	68
Terzpmorus casu, ex Aristotele.	149	Vulgos sua natura est nouissis studiosum.	84
Theodibaldus Francorum rex. 15. eius mors.	51	Vulgi ineptum iudicium.	170
Theodibaldus Francorum rex. 15. eius mors.	<i>ibid.</i>		
Theodorius Zanorum vrbis.	144	W	
Theodorius Zanus. 58. in Zanos <i>maius</i> .	145	Wafries magister equitum apud Persas.	106
Thetires Homericus.	68	X	
Tetradia machinæ bellig <i>descriptio</i> .	77	Xerxis clades.	46
Thraciæ Chersonnesi <i>descriptio</i> .	153	Z	
Tibellum propugnaculum.	153	Z	
Tralles terramoto subuersæ. 54. eas inaurat Chg-	54-55	Z	
remon rudibus.	81	Z	
Tumultus Colchorum, ob eodem Gubazæ.	90	Z	
Tanais regno Lazorum inauguratur.		Z	

V

V ALERIANVS Rom. Imp. i Sapore exco-		Z	
riatus.	153	124	
Vazarang Persarum regestres.	154	Zamaphes Persarum rex.	158
Vazaranus Cermassa dictus.	156	Zanergan Coirgurorum Hunorum dux. 155.	
Vazaranus Ildiger de filius rex Persarum.	157	Constantinopolitanorum agrum vastat.	156
Vazaranus ternus Segansia dictus.	156	Zani tumultuatur. 145. Romanos fugant. 146. a	
Vates Alemanni.	41	Romanis demit. <i>ibid.</i> ex sociis Romanorum ve-	
Varam in rebus i ducis fraudes.	148	degales facti.	145
		Zeno iſſarus, Rom. Imp. odatur. 159 eius for-	
		tuna.	159
		Zeno Rhetor Byzantinus. 150. eius de Anghem	
		concentio.	<i>ibid.</i>
		Zich Persarum ad Iustinianum Imp. orator.	161
		Zoroaster quis fuerit. 61. veterem Persarum reli-	
		gionem mutauit.	<i>ibid.</i>
		Zoroasteri disciplinam sequuntur Persæ.	<i>ibid.</i>

RINIS.

Α Γ Α Θ Ι Ο Τ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EX ANTHOLOGIÆ LIBRO PRIMO.

Tit. Eὐς ἀϊδρίας καὶ ἀϊδρίους.

Editionis H. Stephani. pag. 6.

I.

Eὐς Ὡ Αἰάτος Λέων.

ΜΗ μὲ τὸ Αἰάτιος ἀνὸχμαλῶτας ἴδῃ
 Πέτρῃ, ἀντοπὴν εἴδους ἐκπύρου.
 Εἰμὶ μῦθος, πρὸς τὴν σὺ δ' ἔλπεθ ἴσῃ Οὐρανῷ
 Ποῖς τὸν φραγμὸν ἱερῶν πύλων.
 Νῦν δὲ μέλεις βαρὺ μὲ πρὸς χεῖρας ἑταίρους
 Αἰδοῦμαι, ἄλλος αἶμα λυγρὰν.
 Ἀλλὰ μὲ τίς κρύψει τὴν ἑταίρῳ, ἀντοπὴν γὰρ
 Πέτρῳ εὐπρόσθῳ ἀνδρῶν γαργαλῶν.

II.

Tit. Eὐς ἀχαιῶν καὶ ἀχαιῶν.

Eὐς τὸν εὐ ἰλῶν τὰν ἀδύνασ. pag. 40.

Ἰλῶν παλῶν, εἰ δὲ χρυσωγῶν τῶν,
 Ὡς ἴσῃ, εἰ τὸν μὲν εἴδους ἱερῶν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲ πρὸς χεῖρας ἑταίρους ἀντοπὴν
 Πέτρῳ ἀντοπὴν τῶν ἀνδρῶν.
 Ἀλλὰ μὲ τίς κρύψει τὴν ἑταίρῳ, ἀντοπὴν γὰρ
 Πέτρῳ εὐπρόσθῳ ἀνδρῶν γαργαλῶν.

III.

Ex tit. Eὐς ἀδύνασ. pag. 51.

Τὸν δὲ τῶν εὐ φραγμὸν, τὸν πρὸς χεῖρας ἑταίρους;
 Τὸν πρὸς χεῖρας ἑταίρους, ἀντοπὴν γὰρ
 Πέτρῳ εὐπρόσθῳ ἀνδρῶν γαργαλῶν.
 Εἰ δὲ τίς κρύψει τὴν ἑταίρῳ, ἀντοπὴν γὰρ
 Πέτρῳ εὐπρόσθῳ ἀνδρῶν γαργαλῶν.

I.

In Aiakis Saxum.

NE me Aiakū tollas, o viator,
 Saxum, percussorem pectoris Hectori.
 Summiger afferque : tu autem interroga diuinum
 Homercum
 Quomodo Priamidem duolictum ad terram,
 Iam vero vix patrum me velle manens ex agro
 Homines generationis dedecora inuolida.
 Verum me aliquis abscondet sub terram. Verum enim
 Ne Indas vilius hominibus eandem.

II.

In quo fuit in Ilio, Templum
 Mineræ.

Propitia sis verbis patræ, et quidem auro fulgenti
 templo
 Fæ fax, misera ego Troia venerata sum.
 Sed tu me defrausisti solum, pro pæne autem
 Omnem decerpisti arcis puluerindem.
 Sæpius erat mori illam pæstem. Si enim impius illi
 Fuit, patria non peccatum hoc.

III.

In mortem & in mortuōs.

Mortem quid formidatis tranquillitatis parentem,
 Quæ fides morbus & paupertatis dolores?
 Sola semel mortalibus contingit, nec unquam ip-
 sum
 Videt quis mortalium iterum venientem.

At vero mechi multi & varij, alias super alium
Venientes mortuum, & inter se potati.

Αἱ δὲ ἵστε, πολλὰ καὶ παλαιὰ, ὧστε ἐπ' αὐτοῖς
Εἰρηλατῶς συνέλθ', ὅτ' ἀποβαλέμεθα.

I V.

In Nauigationem.

Tranquille quidem mare fluctat. Non enim ven-
tus
Fluctus deestibus fretum agitatur.
Non vero amplius saxi fractum mare
Frigoris resurgens ad profundum ducitur.
Zephyrus siccus, obrepit virgule,
Et sufficit congelatum compingens thalamum.
Conspice navigationis perire, quoniam iuxta Syr-
ten,
Quoniam opud Siculam naviges litus.
Solum portum praefixi in aris Priapi,
Aut statum, aut vota pisces tunc volantes.

V.

In ludum Zenonis regis.

Viles homines, licet megnam faciemus opus,
Nullum in memoriam dum pervenimus.
Reges vero, licet nihil, resistunt viro solum,
Et Libyæ dixit vir, hoc perpetuo manet.
Etiam Zenonem vultus præbuit regem,
Ludum imperisugubiliam perficiens cubitum,
Talis varie tractis positus, cum ab alio
Etiam possicam in viam perveniente.
Septem quidem sextum habebat, octavo nanus: sed
summus
Dixit continens, equalis erat decimo.
Et qui est post summum, habet duo: unitatem vero
alium
Calculum ultimum continet abbas.
Sed vixer duplces quidem in octavo relinquebatur
obus,
Et tantum alium in possessionem undecimas.
Circæ duodecimam vero exellebat similes alia,
Et decemtertis calculis pondebatur unitas.
Equos Antigonum sternerat: sed & ipsi
Similis manebat typus decimoquinto,
Decimo octavo similis: insuper alias
Habebat divisus quatuor ex ultimo.
Sed rex albi fortiter signo calcit,
Et futurum non scias decipulam:
Triplces cum ex improvisa processisset calculi nu-
meri,
Turricula lignea in gradibus reconditam,
Bina, & sex. & quinque dixit: statim vero octo
Impares habuit omnes itas gravis divisas.
Tabularum ludum fugite omnes, postquam & rex
ipse
Eius irracionales non evitavit fortunæ.

I V.

Ex tit. Εἰς ταυπλίαν. pag. 77.

Εἴθε μὴ πόντος παρφοίτου' αὐτὸν αἶψας
Κύματα λελύχθη φρενὶ χαλεπαλίστα.
Οἷα ἐπ' ἡ ἀπορροιαὶ σπινθηροειδέστα,
Εκταλὺς ἀνταπὸς ἄσπερος βαθεὺς εἰσπύραται.
Οἱ ὕφουσι πρὶν ὅσον ἡντινέζει ἡ χελιδὼν,
Καί φασι καλὴν πρὸς ἀσπὶν ἡλίου λατρεῖν.
Θάρει ταυπλὶς ἐμπέλας, καὶ ἄρ' ἐπ' ὄρεσι,
Καὶ ἄρ' ἐπ' ἀκαλκίῳ πεπταγμένῳ κρητέλῳ.
Μακρὸν εὐρηματὸν ἄρ' αἱ βωμολοχὴ ἀντιπύ
Ἡ σκάπη, ἢ βαθεὺς φλέγη ἐρῶν ἀλυσίς.

V.

Ex tit. Εἰς παιδίαν.

Εἰς τὴν λυτὴν ζωῶνος τὴν βασιλείαν. p. 86.

Οὐδὲν αὖ μέρηται, εἴ τῃ μῆτ' ῥέουσι ἔργον.
Οὐδὲν ἐς μέγαν δοῦν' ἐπιχρησθῆναι.
Οἱ δ' ἄρα τοῖ, καὶ μὲν, ἀποπνέουσιν ὃ μόνον,
Ὡς ἄλλος εἴπει ἄλλῃ, τὴν ἀδύναστον ἡδύην.
Διπτεῖ γὰρ ζωῶνα πολυκαπδῶν βασιλεῦσα
Γάρρῳ ἀφ' ἑσθλῶν ὁπλίσματα κλέων,
Τῶν πικρῶν καὶ ἐλπίς ἔστι, ὅτ' ἀπὸ λελυτῆ
Τοῦ τῇ ἐπαρρησίᾳ εἰς αἶν' ἐρχομένης.
Ἐπὶ μὲν ἔκτος ἔχει, μίαν εἴηται' αὐτὴν ὁ σῆμας
Διοσις ἀμφιπύρῳ, ἵσος ἔστιν ἀνταπῶν.
Ὁς ὃ πύλιν' ἀνταπῶν, ἔχει δὲ μὲν ἀνταπῶν
Τῶν πύλιν' ἀνταπῶν ἀμφιπύρῳ ἵσος.
Αὐτὰ μὲν δὲ διοσις μὲν ὁ ἐπὶ ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Καὶ ἵσος ἔστιν ἐς ἡντινέζει ἀνταπῶν.
Αὐτὴ δύναται δὲ ἀνταπῶν εἴηται' ἀνταπῶν,
Καὶ ἵσος ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἵσος.
Διπτεῖ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
ἵσος ἵσος ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Ὁπταπύρῳ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
ἔχει ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Αὐτὴ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Καὶ τῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Τετραπύρῳ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Πύρῳ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Διὰ τῇ ἔστι τῇ πύλιν' ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Αὐτὴ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Ταύτῃ φλέγη ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν,
Καί τῃ ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν ἀνταπῶν.

VI.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

VI.

Ex tit. Eīs πάλαις.

Eīs Τροίαν. pag. 98.

Ω πόλι, πῶ σὺ καὶν ὅδ' ἐπύχας; πῶ παλαιῶν
Νεῶν; πῶ δὲ βοῶν κράτα τιμαυρόντων;
Γῆν Πάριον ἡμέτερα, καὶ ἡ πύλῃς ἱερῆς;
Πῶ δὲ πρὸς τοῖς δειδαῖς ἐδιδόκτες;
Πλάτῃ μῦθε, χρὸν τι χρεῖς, καὶ μὴν κρατὰ
Ἡρῶν, διὰ δὲ αὐτῶν ἀνδρῶν τῶνδε.
Καὶ σὺ ὅταν ἴδῃς βαρὺς ῥήϊος; ἀλλ' ἄρα μῦθος
Οὐνομα σὺ κρήνη καὶ κλέος οὐ δεικνύται.

VII.

Eīs τὸ αὐτὸ. pag. 99.

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπάρτης τίς ἔσθῃ, εἴς, μὴ με γαστρίης,
Οὐ γὰρ ἐροῖ μὴν ὅτ' ἐπύχας τῆς.
Εἰ δὲ ἐξ Αἰῶνος μὴ πύχης Δαρδανίης γὰρ
Σαπφίης Αἰνῶντος πύχης ἴδῃς πόλις.
Εἰ δὲ γὰρ τῶνδε τῶνδε τῶνδε καὶ κατὰ
Ζηλῆτος δὲ δὲ ἀνδρῶν Ἄρης,
Εἰ μὴ πόλις βασιλῆα σὺ δὲ ὅτ' ἔσθῃς ἄρα Ρόμης,
Βάλλε καὶ Ἐλῶντος σὺς ἑρμῆς τῆς.

VIII.

Eīs τὸ αὐτὸ. *ibid.*

Αἰετὸς δὲ καὶ Γεῖοντος πόλις, αὐτὸς ἡμέτερος
Ελῶντος δὲ δὲ ἀνδρῶν Ἄρης
Αμφιδῆς, ἀλλ' ἴσθῃς καὶ ἑλῶντος Ἄρης
Κατὰ τῶνδε τῶνδε ἀνδρῶν τῶνδε.
Οἱ γὰρ αὐτὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν τῶνδε,
Οὐτὸς ἴσθῃς ἀνδρῶν ἀνδρῶν τῶνδε.

IX.

Ex tit. Eīs Σαφροσύνης.

Eīs Σαφροσύνης φιλότιμος. pag. 109.

Κατὰ μὴν Σαφροσύνης ἔχοντος ἐλῶντος
Αμφιδῆς φιλότιμος μὴν ὅτ' ἐπύχας
Οἰκιστὴς φιλότιμος, ἐλῶντος καὶ ἀνδρῶν
Κατὰ τῶνδε τῶνδε ἀνδρῶν τῶνδε.
Δίχως δὲ ἀνδρῶν τῶνδε ἀνδρῶν τῶνδε,
Φίλος ἀνδρῶν τῶνδε ἀνδρῶν τῶνδε.
Αμφιδῆς δὲ ἀνδρῶν τῶνδε ἀνδρῶν τῶνδε,
Αἰδὼς ἐς ἀνδρῶν τῶνδε ἀνδρῶν τῶνδε.

Agathia.

VI.

In Troiam.

O civitas, ubi tua illa moenia, ubi vero dista
Templa, ubi vero haec capita molliorum.
Ubi Pueris alabastra, & tota aurea vestes
Ubi vero Palladis simulacrum indigena?
Omnia bellum, & temporalis confusio, & parca
valida
Abschidit longe aliam circumfusa fortunam
Et te visse ex vicis grauis iocunda, Sed sane solum
Nomen tuum abscondere & laudem non potest.

VII.

Eiusdem in idem.

Si quidem ex Sparte quis es, hostes, ne me irriseris,
Nam enim mihi fili hac fuisse fortuna.
Si vero quis ex Asia, noli inquirere, Dardanici
enim
Sceptris Aeneadem omnes vobis notatis.
Licet autem deorum delubra & mores, & inhabitatores
Iunidos vestris exinaminiis Mari:
Sum (tamen) rursus regina. Tu vero o filia interpe-
da Roma,
Conge contra Graeci tua iugum pona.

VIII.

Eiusdem in idem.

Hac quondam incluta Priami civitas, quae enertere
Graecorum decemalis non sustinetis Mari,
Aperit, sed equi malum lignum. Vtinae autem Egeus
Mortuus esset antequam subiecisset lignum decem-
bium.
Non enim Alcidi te illa vorantem accendentibus ignem,
Sic super meum populum occidisset.

IX.

In Temperantiam.

Pulchrum quidem castum habere mentem. Si vero ne-
cessitas sit
Molestus amor nunquam te perturbet,
Molestus amare brevis malum. Ob id illis
Clandestinus congressus pudica dedit natura,
Intere fraterum animalium genus. Nam enim illo-
rum
Natura inhonesta consue iura civitatis,
Viri enim femina conungitur. Sed perniciosa
Viri in iuvenem natus ducunt raptus.

Cc

X.

In Fortunam.

*Pisator quis laboriosam agebat vitam ex piscibus.
Hunc istucens
Dives pacis animo laboravit amore,
Et illum fecit cuningem: Hic vero ex vita paupercula
Acceptis varia comulam superbia,
Fortuna vero videns effrebat, & ad Favorem;
Non tuum hoc certamen, sed meum est, inquit.*

XI.

In Principem deiectum.

*Vbi nunc est superbia illa tanta? & arrogantes
Quo abierant subito prope te incidentes adolaresit
Nunc enim precal a ciuitate exalar. Prius vero
Mysterium illud tuum calculum dedit fortuna.
Magna tibi, a incipit epulum fortuna, gratia, quod
similiter
Omnes semper illudis, & ob te aliquid delictemur.*

XII.

Eiusdem.

*Vbi quis ex paupertate diuitias consecutus est, &
principatum,
Nau amplius cognoscit, quis fuerit prim.
Nam veterem amicitiam recusat. Solum vero
Delectationem lubrica non didicit fortuna.
Etas quondam enim mendicium miser, non vis autem
Cum rogatu singula panis nunc alii dare.
Omnia, a amice, dominibus transiunt. Si vero non
credo
Rursus mendicans, scilicet te ipsum habere poteris.*

XIII.

In Medicos.

*Iacbat quidem Aliments male habens febre,
Et circa gulam tence a faniibz, ut recessu, lo-
quens.
Periculis vero letus, tanquam gladio laceratus,
Et crebro difficili ambellus sperans.
Pecis vero Calligatos Cui, pugatur
Fœmice plenum signentia:
Omnes habens praesentiam in doloribus, neque ol-
icium
Aliud quid annuntians quam futurum.
Aliments vero obseruabat culeum, & ex facie
Medicabatur, & manum tetigit perire.
Et de criticis diebus ratiocinabatur scriptum,
Omnia enuncians propere dum cum Hippocrate.
Et tunc praesentiam in Alimentum praenuncia-
uit,
Graviter se gerens & infelix.*

X.

Ex tit. Eic τὴν χεῖρ. pag. III.

*Γενοῦς τις μακάριος τὸν ἔχοντα, τὸν δὲ ἐπιδόντα
Εὐδαίμωνος κτήνη θυμὸν ἔχοντος πύργου.
Καί μοι ἦναι σωθῆναι, ἀλλ' οὐ βίοντος παντὸς
Δίξας πῶς τῆς εἰσῆλδος ἀγόμενος.
Ἡ δὲ τὴν χεῖρ λαλῶντος ἀφ' ἑαυτοῦ, τὴν περὶ Κέρωνος,
Οὐ τοῦ εἰναι ἀφ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν, ἔφη.*

XI.

Eic ἀφ' ὧν δόκοντο πύργου. pag. II2.

*Ἡ δὲ γὰρ περὶ τὸ φρίσσοντα τὸ πῦρ, καὶ τὸ ἐπιδόντα
Ἡ δὲ εἰς τὸν πύργον ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη;
Ναὺ δὲ εἰς τὸν πύργον φωνᾷ φωνᾷ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ
Οὐδὲν τῶν κατὰ τοὺς ἑσπέρους ἔστιν τῶν
Πῦρ οὐ κατὰ τὴν χεῖρ, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν,
Πῦρ δὲ πῦρ, καὶ τὸ πῦρ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ.*

XII.

Eic πῶς πῦρ πλουτοῦντα. ibid.

*Εἶπε τις οὐ πῦρ πλουτοῦντα τῶν, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν,
Οὐδὲν τῶν κατὰ τὴν χεῖρ, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν,
Τῶν περὶ τὸ πῦρ ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ,
Τῶν περὶ τὸ πῦρ ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ,
Ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν, καὶ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ.
Πῦρ οὐ κατὰ τὴν χεῖρ, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν,
Εἰς τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη.*

XIII.

EX ANTHOLOGIÆ LIB. II.

Tit. Eic τὴν χεῖρ. pag. 150.

*Καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη,
Καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη,
Νοσήτορας τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ,
Καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη,
Ἡ δὲ δὲ Κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη,
Τῶν περὶ τὸ πῦρ ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ,
Πῦρ οὐ κατὰ τὴν χεῖρ, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν,
Ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν, καὶ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ.
Ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν, καὶ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ.
Καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη,
Πῦρ οὐ κατὰ τὴν χεῖρ, ἀλλ' ἐκείνου ἔστιν,
Καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη,
Σαμὴν κατὰ τὴν χεῖρ, ἀφ' ἑαυτοῦ κτήνη.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤ'Α.

Εἴη φάρμακ' ἐβουλόμην, ὃ ἄρ' ἐστὶ τὸ μῦμα σπέρμα,
Καὶ πῶς τὸν Λυδὸν σπέρμα διεσπασμένον,
Οὐκ ἔπ' ἐπὶ τῷ σπέρματι πάλιν τὸν ἄνθρωπον
Συμβάλλειν ἐκαστὸν ἐπὶ ἀπομύσσειν.
Θάψαι τὸν κομῆν δι' ἑλάν, ὃ χροῖσται σαρτῶ,
Εἰς ὠδὸν τοῦ βούτου λῶμα μεμνημένον.
Καὶ μετὰ τὸν ἴδω, περὶ ἵππων εἰς ἑλάν,
Εἰς πρῶτον μὲν καὶ μετὰ τὸν ἑλάν.

XIV.

Ex eodem tit. pag. 150.

Ἰντὴρ τὴν ἑλάν, ὃν φῶς ἰδὼν ἔπειμα,
Ὡς μὲν πρὶν ἔπ' ἑλάν τῷ γράμματι.
Ὡς δὲ δὲ, Μῶν, αἰδῶ, τὴν ἑλάν μὲν ἔπειμα,
Ἐπὶ τὴν δὲ τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Γαλῶν δὲ ἑλάν τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Ὡς δὲ μετὰ τὸν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Αἰδῶ μὲν ἑλάν τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Λύττω δὲ τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Καὶ τὸν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Καὶ τὸν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν.

XV.

Tit. Εἰς λαμπερόν. pag. 155.

Ὅστις ἀνθρώπος ἰδὼν πῶς ἰδὼν
Τυμπαί, ὃν τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Εἰ δὲ δὲ, Μῶν, αἰδῶ, τὴν ἑλάν μὲν ἔπειμα,
Ναὶ τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Μὲν τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Βούτου δὲ τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Εἰ δὲ τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Λύττω δὲ τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Αἰδῶ μὲν ἑλάν τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Λύττω δὲ τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν.

XVI.

Ex eodem tit. pag. 156.

Υἱὸς τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Καὶ τὸν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Τυμπαί, ὃν τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν.

XVII.

Ex eodem tit. ibid.

Ὅστις ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Αἰδῶ μὲν ἑλάν τῷ ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Καὶ τὸν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Ημεῖς δὲ τῶν ἑλάν, ὃν ἑλάν τῷ ἑλάν,
Agathist.

Si gatur obsequens, & horridi pulvis lateri,
Et fidi effudit spiritus densatus,
Nondum materis plenitudo. Hoc enim nobis
Symbolum fatua est bona valentia.
Cynide, & notatum vota, & dicitur tua
Bene diffusus à via cessa aramissa
Et me medicum praeclitum ergo bona
In tertis forte reliquit hereditem.

XIV.

Eiusdem.

Medicus quidam mihi suam choram filium vi-
sit
Vt disceret apud me haec Grammatica.
Cum vero, iram cane, & dolores mille fecit,
Didicit, & tertium huic sequentem versum,
Multas vero validas animas infirmis misit,
Non amplius ipsum misit ad me discitorem,
Sed me videns pater tibi quidem gratia, dixit
amice:
Sed potest ex me haec discere potest.
Ecce ego multas animas infirmis misit,
Et ad hoc nobis Grammaticus indicat.

XV.

In Heliuones.

Nemo malaris videre sustinens dentes
Vestros, ut tunc in adis appropinquat.
Si enim faciem magnam habet Eristictum ipsos,
Certe forte denotabit & amicum quem vocat.
Veram tua ades me non accipiet: nam enim ego
Fadam ut à vestro ventre deaver.
Si vero in tuam domum venere, non malum es-
siet,
Lacta filius Scylla hiatu occurrere:
Sed ego multa plura perperat si te superabo,
Cyclope horridulo nullo misticen.

XVI.

Eiusdem.

Filius & pater sitem contentissimam inuicem habuerunt.
Quis plus infamem feret amicum deaver:
Et post denotationem faciliatem praeferat omnium,
Infremo se inuicem reliquum habent quod com-
dant.

XVII.

Eiusdem.

Aetna comedimus inuitati misitum viri,
Aliaque animi cibus exadimus.
Et situm quidem in terra duo valentes comedunt,
Nos vero viuentes quatuor valentes.

Cc ij

XIIX.
Eiusdem.

*Nemo mihi sui Erositate delicias tuas
Faciat Deorum, quibus tu delibaris.
Edens incende in ventrem mala peiora quam fa-
mes,
Qualia comedans meorum hostium filij.*

XIX.
In Coniuvales Civilitates.

*Ventrem quidem impluerat sinex bene fragranti
Baccho,
Oenopiam sed tamen non depulit poculum,
Sed adhuc sitiens propriam reprehendebat manum,
Vt quæ e crattere nihil infunderet.
Iuvenes vero stridens, & non valens pro numero
Cabiles cognoscere, iam epasit.
Iste sinex : & vixit : fragula sane divinus Ho-
merus
Vexato cantem à iuventute dixit.*

XX.
Super Theodotum generum qui
odio mortuus est propriæ
vuxoris.

*Certe per in terra vltimum transitum, neque me con-
sues
Odis habuit, neque ipse Theodotus generosus.
Hæc sibi fronte factus sum. Verum timida, cui quodam
calamitas
Nos tu tantum deditis peccatum.
Nunc ad Minos per portam silvam transfrantes.
Vterque alium calidum occipimus.*

XXI.
In Fratres.

*Latius & Paulus fratres duo existeret,
Communem vixit communionem habebant,
Communia & satis fertili sunt fila, & ad litus
Hesperiam comuni tellus fuit pulvere.
Neque enim iuicem vivere sine altero poterant,
Sed simul cunctiterant & ad Proserpinam.
Salute o dulces & concordæ : sepulcrum veta-
strum
Delais conspectus ara concordia.*

XXII.
Eiusdem.

*Vnus duos fratres obtinet tumulus : unum enim obli-
vuerant
Dico artus ambo & mortis.*

XIIX.
Ex eodem tit. ibid.

*Μαδὺς μοι τῶντων Ερωσερατα τῶν ἀσπιδῶν σου
Ποῦτος ἦν δὲ, ἢ οὐ κατὰσπονδῶς.
Εἶπον ἐκ τῆς ἀπιδῆς ἐμῆς κατὰ χάριτα λιμὸν
Οἷα φάρονται ἐνδὲ ἀπιδῆς τὰς.*

XIX.
Ex tit. Συμποτικὰ ἀείσματα. p. 176.

*Γὰρ εἰς μὲν σπιδρακτὸν γῆρας διόδοι φανερῶς
Οὐκ οἶμαι, ἔμπετος δὲ οὐκ ἀπιδῆς διππας.
Αλλ' ἔτι διδῶναι, ἴδῃ κατὰ μῦθον γαίης
Ὡς ἀπὸ κρατῆρος μετὶ ἀφροαυλῶν.
Οἱ δὲ εἰς μὲν ἴδῃ, καὶ οὐκ οἶμαι οἱ δὲ ἀπιδῆς
Τὰς καλῶντες γαίης καὶ τῇ περὶ παλαιότητας.
Πῶς γὰρ, καὶ ἴδῃ. καὶ τῇ ἀπιδῆς ἡμεῖς
Ταῖς ἀπιδῆς καὶ τῇ περὶ παλαιότητας.*

XX.
EX III. LIB. ANTHOLOGIÆ.
Tit. Eis ἀγαθοὶ ἀνθρώποι. pag. 193.
Επὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπὶ ἐχθρῷ πῶ-
πλατῶν καὶ ἰδίας γαμβρῶν.

*Ναὶ μὲν τὸ ἐκ γαίης πῶς ἀνθρώποι, οὐτὶς μὲν οἶμαι
Εἶναι, οὐτὶς οἶμαι ἡμεῖς ἀνθρώποι.
Εχθρῶν ἐκὼν ἡμεῖς, ἀλλὰ φῶντες οὐκ οἶμαι
ἡμεῖς ἐκ τῆς γαίης ἀνθρώποι ἀνθρώπων.
Ναὶ δὲ τῇ περὶ παλαιότητας κατὰ τῇ περὶ παλαιότητας,
ἀνθρώποι ἀνθρώποι καὶ τῇ περὶ παλαιότητας.*

XXI.
Ex tit. Eis ἀδελφοὶ. pag. 196.

*Ἀπιδῆς καὶ Παῦλος ἀδελφοὶ ἀνθρώποι
Ἐκὼν μὲν οἶμαι σπιδρακτὸν ἴδῃ,
Ἐκὼν δὲ καὶ μῦθος ἀνθρώπων ἀνθρώπων, καὶ τῇ περὶ παλαιότητας
Βασίλειον ἔκων ἀνθρώπων ἀνθρώπων.
Οὐκ οἶμαι δὲ ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ ἔκων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων,
Χαίρει τὸ γαμβρῶν καὶ τῇ περὶ παλαιότητας ἀνθρώπων ἀνθρώπων
Ὡς ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων.*

XXII.
Ex eodem tit.

*Εἰς δὲ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῇ περὶ παλαιότητας
Ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς γαίης καὶ τῇ περὶ παλαιότητας.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ex tit. Εἰς ἀνδράσις γυναῖκα.

Εἰς Καυδαύλιον. pag. 216.

Καυδαύλιον ἔστι σῆμα· διὸ δ' ἔστιν οὕτω ἰδιόειπον
Οὐδὲν ἀνδράσι τὴν ἀνδραγαθίαν ἔχειν.
Ἥλλα γὰρ θάνατον ἔχει· αἰδώς μὲν φανερὰ,
Ἀλλ' ἢ τὴν ὀφθαλμοῦ, ἢ τὴν ὑπερβόαν.
Ἦν ἄρα Καυδαύλιον περὶ τὴν κατὰ τὸ αἶμα
Δαΐδα τὴν ἰδίαν ἡμῶν δόλοισι.

XXIII.

Ex tit. Εἰς βρέφη. pag. 221.

Λόλα μετ' ἐλπίσιν ἄνθρωποι, μὴ νόστιμα λίαν
Οὐ γὰρ αἱ αἰσάναι ἔστιν ἀνδραγαθία.
Νῦν δ' ἢ μὴν ἡμετέραν γαῖαν ἔκτισται κατὰ τὴν,
Γαῖαν δ' ἡμετέραν κατὰ τὴν ἑστίαν.
Τρεῖς δ' ἀμφὶ τὴν ἀνδραγαθίαν ἔστιν ἡμῶν
Τὸ βρέφος, ἡ ἀνδραγαθία ἑστίαν ἔκτισται.
Καὶ οὐκ αἱ αἰσάναι γαῖαν τὴν αἰσάναν.
Αὐτὸ γὰρ τὸ φέρει, τὸ κατὰ τὴν ἑστίαν.

XXIV.

Tit. Εἰς γυναῖκα.

Εἰς Λαΐδα. pag. 225.

Εἰς τὴν Εὐφύαν, τὴν ἑστίαν ἀμφὶ τὴν ἀνδραγαθίαν
Λαΐδα ἀνδραγαθία, ὡς δ' ἀνδραγαθία λίαν.
Δαΐδα δ' ἀνδραγαθία, κατὰ τὴν ἑστίαν αἰσάναν
Οὐκ αἰσάναν τὴν ἑστίαν, ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν.
Ὡς αἰσάναν τὴν ἑστίαν, ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν.
Ναῖς, ἀνδραγαθία αἰσάναν κατὰ τὴν ἑστίαν.

XXV.

Ex eodem tit. pag. 228.

Εἰς τὴν ἰδίαν μητέρα καυδαύλιον ἐν βυζαντίῳ.

«Ὡς εἶμι, τὴν κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν
«Ὡς κατὰ τὴν ἑστίαν ἀνδραγαθίαν» αἰσάναν τὴν ἑστίαν

In Candaulem.

Candaulem hoc sepulchrum in infamia vero meam met-
tem videtur,
Nihil tamen agere visum dixit.
Velis enim duobus viris non apparere,
Sed aut priorem habere, aut idem qui vidisset,
Fas erat Candaulem potius malum: non enim susti-
nisset
Ostendere propriam oculis alterius.

XXIII.

In Infantes.

Finem neque sunt cupia, neque virginales lecti,
Non enim partum apparere causa.
Iam vero hac ter misera mulier parvum iacet,
Venti vero infelix puer mortuus iacet.
Tres vero dies cursum absolverant, ex quo menses
Infans vixit in lucem eduxit.
Lenis tibi sit venter puer loco tumuli,
His enim se fert, & terra non indiget.

XXIV.

In Mulieres.

Peccata in Ephram, tumulum vidi ambrosium
Loidi antiqua, ut inscriptum dicit.
Lactymas vero profundens, salve mulier: ob sumam
enim
Misereor te, dixi, quam prius non vidi.
O quantum iuvenum mentem versasti: sed vide, obli-
vionem
Habitas, pulcherrimam in terra deponens.

XXV.

In propriam matrem iacentem
in Byzantio.

* O huius quid fies? propter tuam mortem. * nulli
qua sum?
Non certe, sed tamen miserabilem vides mortem.
Quoniam es? Pericles. * mulier cuius. * Viri optimi
Xerxes ex Asia, nomine Memnonis.
Quomodo autem te bisperidis habet civis? in-
terroga parcom
Qua mihi precor a patria huiusmodi dedit tumuli.
Parcom reliquisti? Trachinam, quae in domibus mortem,
Excipit matrem nostram gaudium.
* Finem pulchre vixit. * Certe, certe amice: Opta igitur
Vi mihi adolefcentis lactymas charas mittat.

XXVI.

In fororem suam Eugeniām.

*Præc florentem in deliciis, & centis,
Vencando peritum iuvit,
Eugeniæ abscondit terreftris pulvis: hæc vero super
tumulum
Detulerunt crines, Musa, Themis, Paphia.*

XXVII.

Eiusdem.

*Certe hæc, vixit, amico die viro
Vix meo videris patriam Theffaliam,
Olea tua equitæ, habet vero ipsam in terra tumu-
lus,
Æ, ε, ε, Bosphorum prope litus.
Sed mihi ibi sui cenotaphium prope æ,
Vix recordetur huius quandam puella.*

XXVIII.

In Citharædos.

*Hæc, hæc, decimam Musam lyra canentem
Roma & Phœria, hic regit civis.
Perit cithara strepitus, cessavit centus,
Tanquam cum Iohanna omnia vna perierint,
Et prope legem tolerant dignum nuncem Musa,
Tumulum Iohanna pro illicite habere.*

XXIX.

In Adulteros.

*Non facilis huius gaudetis oculis vir,
Lectum furatus alterius uxoris.
Exemplo vero domi famulatus occidit, illos vero me-
licios
Oppressit ad iuvicem adhuc commixtus.
Commune vno utrumque cohibet rete, in uno vero
ambo
Iacent, à coniunctione nondum cessantes.*

XXX.

In Iuvenes & Puellas.

*Leges quidem cuncta erant consuetudine Apathonice,
Fatum vero reformidare non didici leges:
Sed ipsum rapit supercibus peritum iuvit,
Nondum legitima pium iacentem.
Miserrabiliter vero super tumulum Iovetati sunt fo-
cy
Iacentem sui chori ornamentum deplorantes.*

XXVI.

Eodem titulò.

Εἰς τὴν ἀφελὴν αὐτῆς Εὐγενίαν. p. 230.

Ταὶ πύργος ἀήσυχος ἐν ἀλφειῇ καὶ ἀνδρῶν,
Τὸ πολυκλίσιον μέγαμα ἡγεμονίας,
Εὐγενίαν κρύπτει γῆρας καὶ καὶ εἰ γὰρ τὸν
Κύριον πύργου Μόδοι, Θίμω, Παφί.

XXVII.

Ex eodem tit. pag. 233.

Ναὶ λίπη ἀφελὴν, φίλη κατέλιπον ἀνδρῶν
Εὐτ' αἰ ἐμὲ λήσαντι πατρίδα Θεσσαλίαν,
Κατ' ἡμῶν σὺ ἐβόωντο, ἔγωγε δὲ μὴ ἐν γῇ τὴν
Αἰ εἰ, Βασταρῆς ἐβόωντο αἰνός,
Αλλὰ μὴ αὐτῇ πύργος κατέλειπον ἐβόωντο σὺ,
Οφρὶ αἰα μὴ μὴ τῆς πύργος κατέλειπον.

XXVIII.

Ex tit. Εἰς Κιθαράδας. pag. 241.

Φῶς, φῶς, πῶς δικαίως ἐλπίδα, πῶς λυγροῦ
Ρώμης καὶ Φαίης, εἰς ἐκείνην καὶ
Ὀλεθρὸν φαρμάκον περιτρίψατο, λυγρὸν ἀνδρῶν,
Ὀλεθρὸν ἰσχυρὸν πῶς στυγερῶς.
Καὶ πῶς ἡσυχία ἐβόωντο αἰνός μὴ
Τὴν ἰσχυρὸν αἰνός ἐλπίδος καὶ.

XXIX.

Tit. Εἰς Μοιραί. pag. 244.

Ὀὐχ ὁμοῖς λυγροῖσι ἐπὶ πύργος ἀνδρῶν,
Λέκτροι ὡς κατέλειπον ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν
Εξ αἰνός δὲ δέμας ἐβόωντο πῶς, καὶ εἰ καὶ ὡς
Εκαστος ἀλλήλους ἐπὶ πύργος κατέλειπον.
Συμὴ δὲ ἀμφοτέρω κατέλειπον πῶς καὶ εἰ δὲ ἀμφο-
Καίτοι, σὺ καὶ εἰς πῶς κατέλειπον.

XXX.

Tit. Εἰς νύκτα.

Εἰς Ἀγαθόνικον Σεμνιστόλον. pag. 258.

Ὀσσηνὶ μὲν μεμνημένη στυγερῶς ἀγαθόνικου,
Μέγας δὲ Σεμνιστὸν οὐ διδόναι νύκτα,
Αλλὰ μὴ ἀρετῆς, στυγερῶς κατέλειπον ἡμῶν,
Ὀσσηνὶ μὲν μεμνημένη στυγερῶς ἀγαθόνικου,
Ὀσσηνὶ δὲ καὶ τὴν κατέλειπον κατέλειπον ἐπὶ πύργος
Καίτοι, σὺ καὶ εἰς πῶς κατέλειπον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Η δὲ ἑμὴν ὄλκοντα γὰρ πηλαγίζῃ μέγας,
Αἶ, αἶ, πὺ λαγόνος μέρους ὀπισθενῶν,
Ερπύς ἑλπίς εἶπες, ὅς ἐσ' ἐπένθη μὴδ' αἶς,
Εκφυγὰ πῶς βούλομαι ὄλκον ἀντιπάλω.

Comam vero lanians fletu obsequi mater,
Hæi hæi ventri laborum fletus.
Sed tamen infelix hæc quæ in iuventute exaruit,
Et effugit vitæ citum stultitium.

XXXI.

Ex eodem tit. pag. 259.

Εὐστάθι, γλυκερὲς μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλὰ καὶ κεχρῆ
Δέρκελμος, οὐδ' ἔτι σὺ καὶ τὸ λαγὺν ἔπας
Εἴς τιν' ἐσ' ἐμμάτω. πῶς δ' ἡλπίσας ἔσθ
(Αἶ, αἶ) μαλιστα τῶν πρὸς τὸν ἑμὸν.
Πῶς πῶς τὸν δικαίον γὰρ ἡλπίσας ἐκείνου,
Τοῦτο αἶς ἔχεις μόνος ἑλπίσας ἑλπίσας.
Οὐδ' ἔτι πῶς πῶς ἑλπίσας ἑλπίσας, οὐδ' ἔτι πῶς
Οἷος· πῶς δὲ πῶς ἑλπίσας ἑλπίσας.
Τῶν αἶς πῶς πῶς ἑλπίσας ἑλπίσας, οὐδ' ἔτι πῶς
Α μὴ καλὴς ἑλπίσας ἑλπίσας.

Eustathi, dulcem quidem habes imaginem : sed te
cercum
Fides, neque adhuc tibi illud dulce verbum
Sedebat in ore : tua vero bonus fletus inuenta,
Hæi, hæi, leui nunc terra est cinis.
Quintum & decimum enim attingens annum.
Quater sex sales vidisti sales.
Neque tui aut fides tibi satis fuit, neque parvi
Dimitte : omnis vero tuam imaginem vidisti,
Iniquam fatum reprehendit, quod talem
Hæi valde crudele existit pulchritudinem.

XXXII.

Tit. Εἰς ἄρκου.

Εἰς Γ' ἰδία. pag. 264.

Οὐκ ἔτι πῶς τῶν αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Πλακὴς ἀπὸ τῶν αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Οὐδ' ἔτι πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Σὺν ἀπὸ τῶν αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Ηρπύς, καὶ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας
Νῦν δὲ σὺ μὴ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας,
Μέγας σὺ καὶ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας.

XXXII.

In Aues.

Non amplius misera stuporem exal perdis,
Tecta tremulis domus habet te vinctum,
Neque sub splendore inuolvensis aurore,
Summitatem extendens calidarum alarum.
Tuam caput solis demersit : reliqua vero amica
Rapiis, & inuicem non fatiens maxillam.
Nunc vero te non laus regis palais, sed gravis,
Ne quando tuas illa reliquias effidat.

XXXIII.

Eod. tit. Εἰς τὸ αὐτὸ. pag. eadem.

Οὐκ ἔτι πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Τῶν αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Οὐ καὶ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας
Αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Τυχὲ γὰρ σὺ μὴ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας,
Οὐ καὶ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας.

XXXIII.

Eiusdem.

Dona nata filii meam perdidici rapies,
Vivere nostris speras in adibus.
Non te amica perdis mortuam sine munere reli-
quam,
Sed ob te occidam tuum hostem.
Anima vero tua magis turbatur, donec fecero
Quæcumque in Achillis Pyrrhum fecit tamale.

XXXIV.

Ex tit. Εἰς Παισίδι.

Εἰς Εὐστorgium. pag. 281.

Μὴ δὲ ἀπὸ τῶν αἶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Μὴ πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς πῶς
Οὐ καὶ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας
Οὐ καὶ ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας ἑλπίσας.

XXXIV.

In Eustorgium.

Nihil amicitias in Antiochiam, viator,
Ne rursus lagent flumina Cephale.
Quod subito Eustorgium reliquisi meum,
Legumque Aufoniarum ssem profectum,

AGATHIÆ SCHOLASTICI

Septimum & decimum confectus ætatem. In vero
cunctum
Motata est totum flores tænentia.
Et hanc quidem calidius terrestris tæmentis, pro illo
aurum
Namen & piliura calores cernimus.

Εἰς δὲ μᾶλλον διεκρίθη τὰ ἀρχαῖα ἔργα. ἐς δὲ καὶ τὴν
 Ημετέραν κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἡλικίαν.
 Καὶ πρὸς αὐτῇ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἡλικίαν, ἀπὸ δὲ ὁμοίων,
 Οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἀρχαίᾳ διεκρίθη.

XXXV.

In Imaginem cuiusdam Sapientis in
 Pergamo datam ob legationem
 ciuilem.

Ob firmamam & uolubilis apis
Imagines, elements esse, cum andam debeatur:
Iam vero ob solutes & ciuiles molestias,
Hæc te piliura statimur tænentiam.
Licit statum mouas, ne reprehendas. His enim
nos
Semper hunc viros remanueramus.

XXXV. EX ANTHOLOGIÆ LIB. IV.

Tit. Eis Εἰκόνας ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
 Eis εἰκόνας ἀνδρῶν σαφινῶν ἐν Περγᾶμου δα-
 δεισιν ὅτι πρὸς βέλεια πολυτελῆ. p. 291.
 Ταῖς μὲν ἡμετέρας μύθων τὰ ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας
 Εἰκόνας ἡλικίας διεκρίθη ἀρχαίαν
 Νῦν δὲ ἡμετέρας ἡλικίας τὰ ἐν ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Τὰ δὲ τὰ τῇ ἀρχαίᾳ ἐκαστῶν Ημετέρας.
 Εἰ δὲ ἀρχαῖοι ὁμοίως, μὴ μετὰ τῇ. ὅτι δὲ ἡμεῖς
 Αὐτὸν δὲ ἀρχαίᾳ ἀνδρῶν ἀρχαίαν.

XXXVI.

In Imaginem positam in Placidi, sub
 illis quæ in nouo scrinio.

*Thomam summi imperatoris irreprehensibilem prae-
 cationem,*
Pascentur qui nouam cohortem ambiant,
Diuitias prope imagines hinc, et & ipsi
Imagines lacum habet vicinam demutationi.
Ipsi enim sacra fides creasit demas,
Diuitias aduultis, fid cum pænet.
*Ecce nola statua. Quid enim pænetis nouis præ-
 bere,*
Si non bonis meruerim debitam?

XXXVI.

Eis εἰκόνας ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐν τῇ Πλακίδῳ
 ὑπὸ τῇ ἑστῇ σελίνῳ. pag. 293.
 Θωμαῖς παλαιῶν ἀρχαίᾳ ἐκαστῶν,
 Αὐτὸν δὲ ὁμοίως μετὰ τῇ ἀρχαίᾳ,
 Θεοπολις ἀρχαῖα σελίνῳ, ὅτι δὲ τῇ
 Εἰκόνας ἡλικίας τὰ ἐν ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Αὐτὸν δὲ ἀρχαῖοι, ὅτι δὲ τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Πλακίδῳ ἀρχαῖοι, ἀρχαῖοι μετὰ τῇ ἀρχαίᾳ,
 Εὐλαμῶν ὁμοίως, ὅτι δὲ τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Εἰ μὴ πῶς ἀρχαῖοι μετὰ τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας;

XXXVII.

In Imagines Baccharum.

Quæ nondum nouit forte symbala manibus pulsare,
Bacchum uerecundam posuit lepida.
Sic enim innuit: videtur vero, hoc proclamabit,
Exite, & strepitum edo, nemine assente.

XXXVII.

Tit. Eis Εἰκόνας βακχῶν.
 Eis βάκχων ἐν Βυζαντίῳ. pag. 296.
 Οὐκ ἔστιν ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Βάκχων ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Οὐκ ἔστιν ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Εὐλαμῶν, ὅτι δὲ τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας.

XXXVIII.

In Imagines Mulierum.

Scortum ego faciem Byzantia in Roma
Vendibilem amicitiam omibus iudicemus.
Sum vero Callistae valde varia, quæ ob amorem
Infamia alius Thomæ hac posuit pictura,
*Demonstrans quantum habet amorem animæ. Equi-
 liter enim ipsi*
Cera liquifusa, liquifusa cor ipsi.

XXXVIII.

Tit. Eis εἰκόνας γυναίκων. pag. 300.
 Μαγιστὴς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Βυζαντίῳ ἐκαστῶν,
 Οὐκ ἔστιν ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Εἰ μὴ δὲ Κανδιδῆς ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Οὐκ ἔστιν ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Διαικῶν ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας,
 Κηρὸς ἀρχαῖοι τῇ ἀρχαίᾳ μελίσσας.

XXXIX.

XXXIX.

Tit. Eis Eukhras arxamion eni hroni Ioudi.

Eis Ippolytum colloquentem cum
nutrice Phædrae.
πῆς Φαίδρας. pag. 312.

Ippolytus tis xras ep' euaπi nklia mwn
Φηλεται? All' hmoi ou diwamouda xras.
Otan ei' eis Balaφarias mumatōs hēi nēstny
Oti pphēgōia mouēt' athena lēgein.

XL.

Tit. Eis hōdi eni theatōi eulammati.

Eis eukhra satyrou arxas tis akōh rōn aulōn
ēgrotos, uō apan arxomilōu. p. 339.

Aupmātes satyris eis dōas pēs hron iādai.
H ti arxomilōs oīs ēgrotos xras mōn;
Os di xelōn ēgrotos iōus ei' ai' pphēgōia mōn,
All' apan pphēgōia ēgrotos lēgein.
Oti hōdi arxas iōus iōus ei' apan pphēgōia mōn,
Otan ei' eis Balaφarias mumatōs hēi nēstny

XLI.

Tit. Eis kras.

Eis kras arxomilōu. pag. 347.

Eis eni dēkris iōus xras, ēgrotos pōntou
Krasomilōu, arxomilōu xras iōus mōn.
Eis eni hōdi iōus dēkris iōus, ai' eni pōntou
Nereides, xrasomilōu dēkris iōus mōn.
Amphōi hōdi iōus dēkris iōus, ai' eni pōntou
Krasomilōu, arxomilōu xras iōus mōn.

XLII.

Tit. Eis lēgōi.

Eis Balaφarias eni Buzantōi ēgrotos arxomilōu.
dēkris lēgōi. pag. 353.

Nō ēgrotos Krasomilōu pōntou iōus mōn,
Tō arxomilōu xras iōus mōn.
Eis eni hōdi iōus dēkris iōus, ai' eni pōntou
Nereides, xrasomilōu dēkris iōus mōn.
Amphōi hōdi iōus dēkris iōus, ai' eni pōntou
Krasomilōu, arxomilōu xras iōus mōn.

Agathos.

XXXIX.

In Hippolytum colloquentem cum
nutrice Phædrae.

Hippolytus ancila in aures crudelem firmamentum
Dicit : sed nos non possumus audire.
Quantom vobis ex oculis pro delere scripsi licet co-
gnovere
Iabet non amplius illicite dicere.

XL.

In imaginem Satyri prope autem ti-
biam habentis, & tanquam
audientis.

Sponte Satyris filula tua finitum emittit.
Aut ear incipiens aures admovet calamo?
Qui vero ridens tacuit, fortasse dicit sermonem,
Sed pro dulcedine impeditur obliuione.
Non enim certa effudit : sonus vero adamanis fi-
lentium,
Omnem avinum aduertens filula occupationi.

XLI.

In Hortos.

Communi mihi lauri sacra mentis summis, extra
mate
Iacens agrestis palustritudo deserti :
Hic Nympha arborea, & qua in pons
Nereides, communem passerunt conuentum.
Ob me enim pregnant : iudicat vero ceruleas crines
habeas,
Et me utrinque medium posuit terminum.

XLII.

In aliud in Byzantio habens Venerem
lauantem.

Iam navi Venus unde viceris certamen,
Primi Alexandri calculum auferens,
Hic dum madefaci tuum corpus, iuuenisti te cur-
gias
Iannem Iacchiu scilicet se ablucentem.
Vicit vero belicam : videtur vero hoc clamo
Pellus, vultu est equi, non Venere.

Dd

X L I I I.

In thermas Agamemnonias in
Smyrna.

*Lacus ego Danaï cura fui, ubi, totus
Podalirj abscondens arcem.
Vulnera enim post pugnam meīs saurans fluxu-
bus,
Barbarica hostis spicula assercentes.
Fide auxilia sum teilstum habens: pro honore autem,
Agamemnoniam iocenti denominationem.*

X L I V.

In domum in culmine positam
in Byzantio.

*Virtutem sudorem dij ante posuerunt,
Dixit Africus, domum hanc prædicus,
Scalam extensam ascendens de fissis pedes,
Sudare lacum madefecit crinem:
In sublimi vero cognoui marinam speculem.
Certe virtutis fidelissimus thesaur.*

X L V.

In domos.

*Lacus prius quidem ego eram fedas affectu,
E limo constructū murū undique diuisus:
Hic hostium & indigenarum & rusticorum
Vtater resinasque purgamenta profundens:
Sed pater me civitatis permotans Agathias,
Fecit honorandum, prius inobnotissimum.*

X L V I.

In Smyrna.

*Omnes mortalium delicia, & præciosa epula
Huc collata priorem deperdidit gratiam,
Nam phasiis & piscis, & in mortalis
Submentaria inivita, & tantum ciborum lenoci-
niam,
Fit hic finis, Elitici sunt tenues.
Quæcumque efficiens auspicis gætur:
Sero vero cognovisset aliquis quæ stultum consilium in-
tendens,
Auro tanto pulcrem emerit.*

X L I I I.

Eis τὰ θέρμα τὰ Αγαμμεμόνια ἐν
Σμύρῃ. pag. 356.

*Χόρως ἐγὼ δῖμωκεν μαμολημένος, ὅθι παλόντες
Τῆς ποδολιρῆς ἐκκρυπτομένης.
Εἶλας γὰρ μὲν ἔπειτα ἰσότητι πέδῳ,
Βαρβαρικοῖς δόχῃς ὡς ἀποπλάσσει.
Εἶδη ἀεζήσαντες ἐξερπύρεως ἀπὸ δι' ἡμέρας,
Τὴν Αγαμμεμόνιον ὄρεον ἐκπονήσαν.*

X L I V.

Tit. Eis domus.

Eis οἶκον ἐν ὕψει καίμηνον ἐν Βυζαντίῳ.
pag. 358.

*Τὸς ἀρετῆς ἰδρῶτα ἡλὸς ἀντιπρόσθετον ἔχοντα.
Εἰσποῖτο Ἀφρικῶς, δόμον ὅθι ἀντιπρόσθετον.
Κλίμακα γὰρ πηλῶν περὶντα κακὰ κείνη παρὰ,
Ἰδρῶτα πηλὰ διὰ τοῦ ἀντιπρόσθετου κλίματος.
Τὴν δὲ ἀπὸ ἐκείνης ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Ναὶ τὴν τῆς ἀρετῆς ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.*

X L V.

Eodem tit. pag. 361.

*Χόρως ἐγὼ παρὶς μὲν ἔγωγε ἀντιπρόσθετον ἔχοντα,
Πηλὰ διὰ τοῦ ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Εἶδη δὲ εἶπεν τὴν ἐκείνης ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου
Ναὶ διὰ τοῦ ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Ἀλλὰ πατὴρ με πάλιν οὐκ ἀλλὰ ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Οὐκ ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.*

X L V I.

Tit. Eis palatium.

Eis τοῦτο ἐν Σμύρῃ. pag. 371.

*Γὰρ ὁ βασιλεὺς ἀντιπρόσθετον, ὅθι παλόντες ἔχοντα,
Εἶδη δὲ εἶπεν, τὴν ἐκείνης ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Οἱ γὰρ φασὶν ἀντιπρόσθετον, ἀπὸ τοῦ ἀντιπρόσθετου
Τελείας, ὅθι τὴν ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Ἦντοι ἀντιπρόσθετον ἀντιπρόσθετον ἀπὸ τοῦ ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.
Οὐκ ἀντιπρόσθετον ἀντιπρόσθετον ἀντιπρόσθετον ἀντιπρόσθετον.
Χρὴσθαι ἀντιπρόσθετον τὴν ἐκείνης ἀντιπρόσθετου ἀντιπρόσθετου.*

XLVII.

Ex eodem titulo.

Eis τὸ αὐτό. pag. 371.

Τί γένειος κεφαλῇ κατακωμένος; εἰς τί δὲ περὶ
Οἰμύζεις, καλῶς πάλιν βαρυνόμενος;
Εἰς τί δὲ γαστέρα σὺν φατρίαισι ἀμφιπυπταίης,
Θαλίῃ δὲ καὶ μετὰ καὶ ἱερὰν;
Μόχθον ἑσπέρην οὐ σὺ χεῖρος, εἰ ἄρα δαγὴ
Μὰ τῷ ἑσπερίῳ περὶ πύλιν ἀνέστης.
Αλλ' ἵππερ' ἐπὶ δαίδους φρονέεις μέγα, καὶ τίς τίς
Βρομαίη, ἀντοχῶν καὶ δαγερμένων;
Εὐχόμενός ἐστις ἀγῶνας, μὴ δὲ ἀγῶνιστάς λαμῶς
Ἡ γαστὴρ ἴση πολλὰς τυττομένη.

XLIX.

Eodem titulo.

Eis τὸ αὐτό. pag. 372.

Εἶχε μὲν ἄρ' ἀνδρῶν γενομένη, σὺ βίης ἀπὸ
Μίμνῃ, καὶ ἐκαστὸς ἄλλος καὶ πένης.
Αἰεὶ δ' αὖ σὺ καὶ δῆπνα, καὶ εἰ ἐυδοχεῖται κεκοῦδος,
Υδατος ἀμολήτους λαμῶν ἀμύχοντι
Εμπερὶς δὲ ἄρπηνος ἐσὶν, καὶ εὐπείδῃ βασιλῆα κακοῦτος,
Αὐτὴς γαστέρα σὺν χεῖρος ἐλθροσπύτων.
Οὐδὲν ἐκπεπόμενος ἱερὰν φάσμα, οὐδὲ τίς μετὰ
Τύπῃς, ἀντοχῶν φόνος ἀντοχῶν.
Ταχέως δὲ ἀποκτενέει, καὶ εἰ καὶ σὺ σιωπῇ,
Οὐδὲ πάλιν ἀντοχῶν ἐσὶν εὐδοχίῃ.

XLIX.

Tit. Eis Pontem.

Eis τὸ αὐτό. pag. 374.

Καὶ σὺ δ' ἑσπερίῳ ἰσχυρῶς, καὶ μὲν Μίδας
Εἶνα, καὶ πῶτον βαρυνόμενος ἐν ἑλῶνι,
Σαφῆρας, κρατῆρ' ἰσχυρῶς ἀπὸ πύλων,
Αὐτὸς ἐν ἑλῶνι καὶ πύλωνι.
Οὐδὲν δὲ σαφῆρας ἀντοχῶν, καὶ σὺ ἀντοχῶν,
Καὶ σὺ καὶ πύλωνι καὶ πύλωνι.

L.

Tit. Eis Plutarchum.

Eis εἰκόνα Γλαυκῆρος. pag. 380.

Σὺ πολυκλήνη τύπος ἐστὶν Χερσὶν
Πλάτωνα, καὶ πῶτον ἰσχυρῶς
Αἰσθῆσι.

XLVII.

Eiusdem in idem.

Quid gemis capite laborans. Et ad quid acerbe
Eulas, membris amaris gravatus?
Quid autem ventrem tuum illibus circum undique
passus?
Nonne vultus gula opus?
Tos laboribus tibi vultus opus, si in convivis
Vitra necessitatem non multum quæres.
Sed in lecto quidem discumbens superbus, & es de-
lectus
Cibus. Felicitatem illud ratas:
In hac latrina doles. Satis vero stultitiam inglu-
tisti
Venter pennis sapius passus.

XLIX.

Eiusdem in idem.

Vitæ felix laboribus rusticæ tibi vitæ semper
Maceret, & solvitur laboris & paupertatis.
Tenuis vero tibi & convivia, & in lignis lectis
dormis.
Aqua impletus guttur insatiabile.
Tamen integris pedibus es, & hic cum parum con-
deris.
Statim ventrem tuum facis levorem.
Negotio efficitur es satrum, neque femora quid
Fulsas sponte anus olei abigens.
Miseri domites, qui cum illis viventes
Quibus magis quam somitis placere delitit.

XLIX.

In Pontem Sangarij.

Et tu post Italian superbum, & post Medorum
Genes, & omnem barbaricam gregem,
Sangarie, validis fluxus vinculis ligatus,
Ipse domitus es regali manu.
Qui prius navibus inaccessus, qui prius non vexa-
tus,
Iacti lapides vinculis compede.

L.

In Imaginem Plutarchi.

Tuam nobilium imaginem statuerunt Chæræphus
Plutarchi, satrum liberi Augustinum.

Dd ij

AGATHIÆ SCHOLASTICI

*Quod respondentibus vixit Græci priores
Roma furibus in bello commotis cum inhabitato-
ribus.
Sed tua vixit respondentem vitam aliam
Non in furibus: non enim similem habes.*

L I.

In Imaginem Ælopi.

*Bene facies Lysippe fœcis Sicione pœlter,
Imaginem Ælopi posuisti Seno,
Ante seipsum sapientes. Postquam ipse quidem neces-
sitatem
Intuerant, non persuasum suis sermonibus:
Hic vero, sapientibus fabulis & figmentis seria di-
cens,
Ludent, seria persuadet velle sapere.
Forsquæ vero astra adveniat. Senoq' vero
Dulcedo fabula pulchram habet essem.*

L II.

In Bacchantes.

*Bulleris Eurymene in siqualis currens, qua quondam
seuorum
Mulier oblongum caput habentium cervicis inci-
dit,
Qua multum ridens lenes occidentes & villorias,
Ludicrum crudelis fera habens caput,
Vale Dionysi, tuas contempni choreas,
Cypriadi insaniore potius citata sum.
Posui vero tibi hui clauas: propiciens vero hederam,
Mianum confringens auro cingente annulo.*

L III.

Eiusdem.

*Perphyris Caudia coronas, & duplicem thyrsam
Hæus lancea similem, & ornamentum circa pedem,
Quibus licenter bacchabatur cum in Bacchum cur-
reret,
Hedera pellem cervinam pœllori accommodans,
Lenicome Bacche pro thalamo appendit
Hæc palchritudinis ornamenta & furoris:*

L IV.

De Senibus.

*Tuas enim Anchises, cuius caussa sape Venus
Prius Idæum incurrisse ad litus,
Nunc vix inueneris ægrem in temporibus crinem quem
abscideret,
Posuit tibi prius reliquias atatis.
Sed Deo, (namque potes) aut iuuentem me redde,
Aut etiam castitem ut iuuentem, accipe.*

*Οὐκ ἄνδρα λυσιπύριον βίαις ἔκλυες ἀγέλης
Ρώμης ἐκπύλοντες ἔρωςας ἀνέστης.
Ἀλλὰ τοῦ βούτιο ἀνδραλίου βίαις ἀγέης
Οὐδὲ σὺν' αὐτῷ γὰρ ἄλλος· αὐτῷ γὰρ ἔρως ἔχεις.*

L I.

Eodem titulo.

Εἰς εἰκόνα Αἰώλου. pag. 381.

*Εἶδα ποτὶ Λύπητον γῆρας Σικώνα πῆλα,
Δαίκατος Αἰώλου σῖτος τῷ Σαμῶνι,
Ἐπὶ σφῶν ἐμπεσόντι. Ἰππὶ καὶ μὲ ἀνέστη
Ἐμβαλὼν εἰ τοῦτο σφῆμασι τοῖς σφαιτέρεσι·
Ὅς δὲ σφῶν μῦθος καὶ πῆλασμα χέριεν ἰδέσθαι,
Γῆρας, ὃς ἀνέστη τοῦτο ἐκσφῆρσεν.
Φέκτις δ' ἡ πρῶτα σφῆρσις. ἡ Σαμῶν δὲ
Τὸ γλυκὺ τῷ μῦθῳ κέλευσ' ἔχει δῖλαρα.*

EX LIBRO SEXTO.

L II.

Tit. Ἀπὸ βακχυμεθίων. pag. 417.

*Βασιλεὺς Εὐρώπης στυγερὸς ἄνθρωπος, ἡ ποτὶ τῶν
Πολλῶν περὶ τῶν αἰώνων ἔργα χειρὸς ἔδειξεν,
Ἡ μὲν καὶ ἡγεῖσθαι λυσιπύριος ἐπὶ τῶν
Πῶντος ἀνέστη τοῦτο ἔχοντος χέρι,
Ἰλίου Διόντι, τῶς ἀνέστη χέριος,
Κύριος βακχεῖαν μῦθος ἐπιγῆμιον.
Θῆκε δὲ οἱ τὸν ῥότον· ἀνέστη δὲ καὶ
Χείρ ἀνέστη τοῦτο χειρὸς ἀνέστη.*

L III.

Eodem titulo. pag. 417.

*Περφύρις ἡ Κηλὶς καὶ ἡμῶντος, καὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος
Τοῦτο δὲ λαλῶντος, καὶ ὁ ἀνέστητος,
Ὅς ἀνέστη βακχεῖαν ἔτ' ἐς Διόντιος ἐφῆκε,
Κίονος τῶν αἰώνων πῆλας ἀνέστητος,
Ἀνέστη δὲ Διόντιος, καὶ παρὰ τοῦτο ἄνθρωπος
Τοῦτο καὶ τῷ κέλευσ' ἔχει καὶ μῦθος.*

L IV.

Ex tit. Ἀπὸ γῆρας. pag. 418.

*Σὺς τῶν Ἀγέλης, τῷ ἔχοντος πολλὰς Κύριος
Τοῦτο ἐς Διόντιος ἐφῆκε ἄνθρωπος,
Νῦν μῦθος ἔχει μῦθος καὶ ἀνέστητος ἔχοντος
Θῆκε δὲ οἱ τὸν ῥότον· ἀνέστη δὲ καὶ
Ἀνὰ Θεὸν (διώκων γὰρ) ἡ ἀνέστητος καὶ τῶντος,
Ἡ καὶ τῶν πολλῶν καὶ τῶντος ἀνέστητος.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

L V.

Tit. Απὸ γεωργῶν. pag. 418.

Χαλκὸν ἀπορητὸν, κραμβώδεα κυτταμῆα,
Καὶ τὴν βουρβύνην βύροθι ἐπαυχαίῳ,
Καὶ βοῦν πλοκῶν ἀέρος, ἐλαφύνει τι γόμφῳ
Διὰ Καλλιμάχου ἄλγος γαστρίων,
Τρυφῆς ἀπεσπῆρτο πέλας ἰγνάδου. Εἰ δ' ἔτι πάλαι
Τὸν σῆμα κρυμμένον, καὶ ἀντιθέλῳ κρυμμένον.

L V I.

Eodem titulo. pag. 419.

Εἶδον ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ τοῦτον ἐπὶ τοῦτον
Βακχάδου, πολὺν βότρυν ἀμαργυρόν,
Αγροῖον δ' ἀργυρόν, καὶ ἰδὼν ἀσπιδὸς δι
Εὐκαρῶν πηλὸν ἀφαιδύλῳ λῆθι.
Εἶπε δὲ καὶ χαίρειν ὁ γεωργὸς, ὃς ἔσχατ' ἔδειξε
Λοῖπός τε καὶ τοῦτον μὲν ἐδίδου γεωργὸς.

L V I I.

Eodem titulo. pag. 419.

Αἰσῶν Παῖς λαφύοντα τῷ Στρατονίκῳ ἀπορητὸν
Αὐτ' ἀργυρῶν ἀφαιδύλῳ πηλῳ.
Βότρυν δ' ἐπὶ χαίρειν ὃς ἐπὶ πηλῳ, ὃς οὖν χαίρειν
Δίρην τὴν χαλκὴν μὲν πηλῳ ἀφαιδύλῳ.
Αἰσῶν ἀφαιδύλῳ ὃ ἐπὶ πηλῳ. Εἰ δ' ἔτι πάλαι
Ηγὼν πηλῳ καὶ χαίρειν ἐπὶ πηλῳ ἀφαιδύλῳ.

L V I I I.

Tit. Απὸ γεωργῶν. pag. 423.

Τῇ Παφίᾳ αἰσῶν, τῇ Παλλὰδι τὴν πηλῳ ἀφαιδύλῳ,
Αργυρῶν Ζώνῃ ἀφαιδύλῳ Καλλιέρῃ
Εἰς τὴν γὰρ μνηστὴρ ἐπὶ πηλῳ, καὶ λαφύοντα
Σάφῳ, καὶ πηλῳ ἀφαιδύλῳ ἐπὶ πηλῳ.

L I X.

Tit. Ερσηκῶν. pag. 425.

Δαφνίσκῳ βίβλῳ Ἀγαθῶν ἐπὶ πηλῳ
Αλλὰ μ' ὁ πηλῳ ἀφαιδύλῳ ἐπὶ πηλῳ.
Οὐ γὰρ πηλῳ ἀφαιδύλῳ ἐπὶ πηλῳ, καὶ πηλῳ
Οργῇ πηλῳ ἀφαιδύλῳ ἐπὶ πηλῳ.
Αἰσῶν δ' ἐπὶ πηλῳ, καὶ πηλῳ ἀφαιδύλῳ
Ηγὼν μὲν πηλῳ, καὶ πηλῳ ἀφαιδύλῳ.

L V.

De Agricolis.

Foveam aratorem, glebas frangentem, novale pro-
fundentem,
Et tauras legens cerivum super humerale,
Et boves percussentem stimulum, arantemque clatum
Ceteri Callimenes posuit agricola,
Profundens bene arabilis colliculi laevis. Si vero ad-
unus
Spicas legere, & falcem adferre.

L V I.

Eiusdem.

Vidi ego leperem iacentem prope fractum vicia
Bacchica, multum vinum decerpentem,
Agricola vero dixi, & vidi, Non prorsus vero
Cerebrum percussentem colitis lapide
Dixit vero gaudens rusticum, certe Baccho
Demoni & vilius mixtum dedi munus.

L V I I.

Eiusdem.

Semine carens Pan colibus gaudens hac Stratonicum
arat
Pro beneficio posuit tibi fana.
Paste vero dixit laeta tua armenta, & tuam fundam
Vide aratra eundem proficiscam.
Fausam innocens viderem. Hic enim tibi
Echo delictata, & nuptias perficit.

L V I I I.

De Mulieribus.

Paphia coronas, & Palladi ceterum,
Arimidi Zenam posuit Callibot'
Innocens vero prorsus quem voluit, & confecta est
aratom
Prudentem, & liberosum masculum genuit genus.

L I X.

Amatoriorum.

Daphnicorum liberum Agathy tunc sum:
Sed me qui fecit, confectavit tibi, Venus.
Non enim musis tantum cura sum, quam amari
Orgia tantum perficere amorem.
Posulas pro laboribus ut per te ipsi adju
Aut aliquam non amare, aut statim proficere.

Dd iij

L X.

Eiusdem.

*Posuit tibi clavum, & certaminem pellem misit Fan
Enie, relinquens tuum charum ob Fenerem.
Echo enim amat, & erat sed tu Bacche,
Esse propitius illi, qui solletur communem amanti
artem.*

L X I.

In Venatores.

*Tibi beate capripes litorum ad speculum
Mircum ex duplici adducis venatione.
Tibi enim canum latrocinis & trimacro cassis
Placuit, & volucis opera leporum occasioni:
Retiaque in alto expansa, & piscator
Celatus, & laboriosa fanii tellus lagena.
Posuit vero Clemicus, postquam & marinam pesca-
tionem
Perfectus, & leporis sapius perterritus.*

L X I I.

De Pastoribus.

*Eccepi bicornem, pilasque tibias habenti densam pi-
lu
Salvantem, veluti flosquem in sylvis agentis
Pani sepulus gaudenti velleis in vertice Chericles
Albidum barbatus hunc posuit hircum.*

L X I I I.

De Opificibus.

*Si amas, ne omnino animum frastuū remittas
Animum lubrica plenum suppliciente.
Sed aliquid sapias arctius, ut ut defendas
Oculos, ita ut intueri parco oculis.
Atas enim mulieribus supra modum superbus negli-
gere.
Es elato citharum irridere nimis frastuū animo.
Ille vero est optimus amator qui hac misisset,
Miserationem habens medico iunctam cum fessis.*

L X I V.

Eiusdem in idem.

*Socrum Polemanem, & ad pulpita Menandri
Tandentem facies coniugis capillos
Imior Polemo imitatus est, & Rhodentes
Capillos valde eudocius manibus praeferens est.
Et Tragici lictibus conivens opus permittens,
Flagellans tenera membra femina.*

L X.

Eodem titulo. pag. 425.

*Αἰὲν σοι χρυσῶν καὶ περὶ λείας ἡμέτερος Παι
Εἶς, κακοῖσιν σοὶ χρόνῳ ἐν Παφῶς.
Ἡρὸν γὰρ φίλεις, καὶ παλαιῶν, διὰ δὲ σὺ Βάκχε
Ἰσθὶ τῆς ἑωυτοῦ ἀμφιπότῃ τῆλε.*

L X I.

Tit. Απὸ κυνηγῶν. pag. 436.

*Σὺ μάκαρ ἀρχαῖα, ἀφ' ἧταις ἐς περὶ πύλῃ
Τὸν πῶλον ἐν δόσις ἄντῃ θηρομαίᾳ.
Σὺ γὰρ κεκτεμένῳ ὕδατι καὶ κτήνους ἀρχαίᾳ
Εὐαδί, καὶ ἄλλοις ἔργα λαχόντων.
Δίπτερά τ' ἐν βίῃσι ἀπλοῦντα, ἃ κεκομμένῳ
Κέμεν, καὶ μαγαθὸν πῶμα στυλόντων.
Αἶψα δὲ Κλαύδιος, ἐπὶ καὶ πόντῳ ἄγχι
Αὐτῶν, καὶ πύλῃσι πῶλῳσι διεφύει.*

L X I I.

Tit. Απὸ ποιμνῶν. pag. 440. °

*Διχαρὸν διέκρινε, διανοήσας διανοήσας
Ἰκαρὸν, διανοήσας λαχόντων, ὕδατι
Παλ φιλανθρωπῶν, λατῶν ἀφ' ἧταις λαχόντων
Κλαύδιος ὑπὸ πύλῃσι πῶλῳσι διεφύει.*

EX ANTHOLOGIÆ. LIB. VII.

L X I I I.

Tit. Επεγείμματα ἑρσηκά. p. 452.

*Εἰ φίλεις, μὲν πύλῃσι πῶλῳσι διεφύει
Θυρὸν ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Αὐτῶν καὶ τῶν φερόμεναις ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Οφθαλμοῖς, ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Ἑρση καὶ γὰρ ἡ γυνὴν ἀφ' ἧταις ἑλάνθῃσι
Καὶ κακοῖσιν ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Κῶντος δὲ ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Οἶκῳ ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι.*

L X I V.

Pagina 453.

*Τὸν σὺν τῷ πύλῃσι πῶλῳσι διεφύει
Κεῖνται γυναικῶν τῶν ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Οφθαλμοῖς Πύλῃσι μάλιστα, καὶ τῶν Ροδῶν
Βόρῃσι πύλῃσι πῶλῳσι διεφύει
Καὶ κακοῖσιν ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι
Μάλιστα ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι ἑλάνθῃσι.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ζαλαμάνος ὁ κλέψας· τί γὰρ ἔστιν ἕλπιε κείρῃ
 Εἴ με κακωτέρους ἦλπε τιμωρόν;
 Σχίστους ἀμφοτέρους δὲ δότμας, μέγας δὲ αὐτῷ
 Βλέμματις ὁπίσθεν ἄνθρωπε βασιλεῦ,
 Ἀλλ' ἔμμεν πολλοὺς μεμύονας· αὐτῷ ἔγχεα
 Διπλοῦς, οὐχ' ὅσον τῷ πεικροτέρῳ.

L X V.

Pagina 453.

Εἰ καὶ τῷ πατρὶ σὺ κατέλασεν, καὶ ὁ Ζυλικρὸς
 Κεῖν κατηλύνῃ καὶ ἔστιν ἑρμαιοῖς,
 Ὀφίλις ὦ Κλειώουλε, πῶς οὐκ οἶσθαι
 Νῦν καὶ ἐπικτήσῃς ἐπὶ στήθεσιν ἐδωλός,
 Μηδ' ἔτι τῆς ζωῆς κτήνι μέγα, μηδὲ καμῶν
 Τῷ πατρὶ καὶ κτήνι πικρὸν ἀπογασίης.
 Αὐτὸς περὶ τῇ πατρὶ σὺς μεμύονας ὀλοῖται.
 Καὶ τῷ ὀφειλῆς ἀντιπάρῃς γέροντι.

L X V I.

Pagina 454.

Εἰς Ἀριάδνην καθ' ἑρμείδαν.

Εἴ ποτε μὲν κούρης ἐπαφύσκειτο πηλικῶς ἔργον
 Κούρη, Τερψιχόρῃς ἀντιμύειν μῦθον·
 Εἴ ποτε δὲ παλαιὰ μνηστῆρα πρὸς αὐτὴν φωνῶν,
 Αὐτῆς Μελπομένης βασιλῆος ἀντιπλάττει·
 Εἰ δὲ καὶ ἀγροῖας κτήνι ἔσται, μῦθος αὖ αὐτῇ
 Κούρης ἐκείνη, καὶ ἐπὶ τῇ Γάερει.
 Σὺ γὰρ εἴδ' ἄμεινον, ὅτι μὲν Διόνυσος ἀνέστης,
 Τὸς Ἀριάδνης ἔργον ἔχει λήγειν.

LXVII. Pag. 461.

Πᾶσαν ἔγωγε νῦν κατὰ κούρην· ὅτι δὲ ἐπὶ λῆγῃ
 Ὀρθεῖς, ἐλπίσθαι μέγας καὶ ἐμὸν ἔργον,
 Ἀμφιπεπλυνῶσαι χαλιδῆς, ἔς δὲ μὲν δῖον
 Βάλλοντι, γλυκερὸν πῶμα πρὸς ἀνέμῳ.
 Ὡς φησὶν πρὸς αὐτὴν χαλιδῆς· οὐ γὰρ ἔγχεα
 Τῷ διδραμοδείῳ γλυκὺν ἀπὸ στήθεος.
 Ἀλλ' ἴσους κρατὶ κατ' ὄρεα, καὶ γὰρ αὐτῇ
 Εἰς αἶψα, χαλιδῆς αὐτῇ ἐπὶ τῷ ἔργῳ
 Βασιλῆα καὶ ἀνέμῳ, ὅτι δὲ πρὸς ἔργῳ
 Ὅς μὲν διδραμοδείῳ πρὸς αὐτὴν ἀνέμῳ.

LXVIII. Pag. 461.

Σὺ γὰρ, σὺ μὲν αὖτε σῶμα, καλὴν ἐστὶν ἰσὺν
 Ἀφ' ἀνέμου· καὶ τῷ πᾶσι δὲ ἔργῳ.
 Σὺ γὰρ ἔγωγε διδραμοδείῳ, ὅτι δὲ πρὸς ἔργῳ
 Νῦν κατὰ κούρην τῷ Ἀχαιοτέρῳ.

Zelusque inferens pona. Quid enim tantum deli-
quis puella
Si me miserari voluit afflicto?
Improbi ambo vero nos diuisi. Inter & ipsum
Afflictum constituitis nigram tenebram.
Sed tamen est eorum. Verum ego
Effundis, qui non intueri desistem.

L X V.

Eiusdem.

Licet & nunc senium te casu pueris, & senium
Iste etiam stultum casus amari,
Debeas, & Cleobule, desideria innocentia agros-
cens,
Nunc etiam miserum iuniorum dolores,
Neque ob commonia valde irasci, neque comis
Teneram puellam temere deformare,
Pro patre puella prius cura fuisti misera:
Ei iam statim hostis saluus es.

L X V I.

In Ariadnem citharistriam.

Quando citharam attingis plestrum habens
Tarda, Tersychoera occidis nerui:
Si vero Tragico fridura rapis vocem,
Ipsius Melpomene hominum efficit.
Si vero de pulchritudine iudicium statuitur, potius in
ipso
Venas vultu est, licet & indices Paris.
Silentium sit in nobis, ne Bacchum audient
Ariadnerum emulationem habet iustum.

LXVII.

Omnam ego nesciam lamenet. Cum vero veniat
Matutinum tempus super parum indulgens,
Circumspiciunt hirundines. In vero me lacrimam
Comiciant, suam summam asferentes,
O iuvide quisque loquacule. Non enim ego
Philetelem linguam efficitis.
Sed Iulum desiste in montibus, & ingere
Alto loco in agros domicilia insidentes:
Parum os dormiam. Forte aliquis veniet somnus
Qui me Bedanthis vinis amplectetur.

LXVIII.

Sis salua, sibi volens dicere, retrogradam vocem
Statim retraho, & rursus prope maneo.
Quam enim ego grauem dissonantem, ut au-
tem
Noctem reformida ad Acherontem.

AGATHIÆ SCHOLASTICI

*Dicit enim tua lax est similis, Sed dies quidem,
Sine voce : tu vero mihi & firmamem proferis :
Illum, qui Sircenatum dulcem, in quo amas
Sunt mea anima spes dependentes.*

LXIX.

*Sam quidem amens vini : quando vero vis me in-
brare,
Prus tu gressus adfer, & accipis:
Si enim tangas tuis labiis, non amplius sobrium esse
Facile, nec fugere dulcem pinceraam.
Transfretat enim mihi calix à te usulum,
Et mihi annuncias gratiam, quam accepit.*

LXX.

*Nunquam lychas fungum ferat, neque imbreem ex-
cites,
Ne meum quiescere facias flossum venientem.
Semper in rivosides Veneri. Quando enim Hero
Conenichos Leandram. O anima reliqua tace.
Valeas et, & credo, quod potens
Veneri, blandij; captas herilem lallum.*

LXXI.

*Quid gemis ? ama. quem ? virginem. An pul-
chram ?
Pulchra nostris oculis apparentem.
Vnde ipsum cognovisti ? Ibi ad cenam veniens,
Communi iocentem vidi in lecto decubentem.
Speras te consueverunt ? Certe, certe, amice, aperte
voto
Non quero amicitiam, sed oculatum.
Legitimas potius fugis nuptias ? Vere cognovi
Quod in opibus multum ipse desideretur.
Cognovisti, non amas mentutus es. Quomodo potest
cum
Anima insinare velle ratiocinanti ?*

LXXII.

*Duorum mulierum unus in medio iacebam,
Hanc quidem desiderans, alteri voto grafi-
cari.
Truxit voto me amans. Rursus voto ut aliquis
fer,
Latere percente allam ofolabatur.
Emulationem entians viciosa, cuius reprehensionem
Et solatiosis amoris timorem punctum.
Indignitudoas voto dixi, Mihi sunt & amari,
Et amare grane est qui bis punier.*

LXXIII.

*Prus ob pulchritudinem superba, capillos
Quasiens pectus, & inflata,
Et magnam strans ob nefriss dolores,
Manus tam regas contrallat habet, & priorem per-
didit gratiam:
Altema deprimuntur, concedens supercilis, oculos
latifolius est.
Labra bellotians loquela feniù.*

*Ηματι γδ οτι φήγες όμολογ. Διότι δ μόλις σου,
Αφήςγας· ού δέ μοι καί δ χαλκωμα φήγες·
Καίνο, δ σιρλώων γλυκερώτερον, & έπι πέρας
Είπας έμους ψυχής έλπίδεις άσχετημεις.*

LXLX. Pag. 462.

*Είπα μόλις ού φηδόντες· έσθαι δέ έθελος με μενόντων.
Πρώτη εν γυναικός ασχέτωση, καί έλξησθαι.
Εί γδ έπι-φωδούς έπεί χαλκωσι, εύλαιν πέφωσι
Εμώμεις, στίβι φορμαί τώ γλυκώει ενέχουσ.
Περθμείεις γδ έμοι γα εύλινδ ασχέτ· σου δ φίλημος,
Καί μοι άσχετήσθαι τώ χαλκω έμώ έλξεν.*

LXX. Pag. 462.

*Μήποτε λυγρή μύκωτα φήγες, μαλ' έμδους έθελος,
Μαθ έμ έμνι πάσους κομψών έλξέμωσιν.
Αίει ού σφωδής τή Κυρία. καί γδ έμ' Ηρώ
Ημερσι Λυαυδής· θυμώ δ λυπητή έα.
Ηφάρου πλέτους, & πύλησιν, έπεί χαλκώσι τω
Κύριδι, γυναικός άσχετημεις έμώμωσιν.*

LXXI. Pag. 462.

**Τί ανάχρης; ή φίλιν. * Ένα; ή ασχέτωση· ή έμώμω
καλώς;
* Καλώς ζευγίσεις έμμεσιν κομψωμώσιν.
* Πύ δέ μοι εύλινδους; ή όλοι στίβι δύσπας έπείλυν,
Ζωή κεκομωμώ έδραση έμ στίβω.
* Ελπίεις ή τυχών; ή εμί ται, φίλιν. άμφαδίνω δέ
Ού ζήτω φίλιν, άνα' άσχετημεις έμώμωσιν.
* Τένειμωσιν μωδών φάλησιν; ή άπεικεί έγρω
Οτι γα τή άπεικεί πωλδ δ λαιπημώσιν.
* Εγρω. ού φίλιν. έ-έλινος, πώς διώκωσιν γάρ
Τυχέ έμμεσιν έμνι λαιπημώσιν;*

LXXII. Pag. eadem.

*Διαού γλυκώτερος μωδός πωσι μωσιν καθήμωσιν,
Τες μόλι έφείμωσιν, τή δέ χαλκώμωσιν.
Ελκε δέ μ' ή φίλιν. πώλιν δέ έμνι εύλινδ πεί φώρ,
Χείλει φηδόντως πώλιν έμνι έθελωσιν.
Ζήλω άσχετημεις τής γαίτης, έμ πόν έλξης
Καί έμ λυπημώσιν έπείμωσιν άφείλιν.
Οφείεις δέ άβρα έ-έμνι, έμνι έλξω ή δ φίλιν,
Ός δ φίλιν, χαλκωσιν διώκωσιν καθήμωσιν.*

LXXIII. pag. 463.

*Η στίβος άδωδής μεμώσιν, ή σπουδαμώσιν
Ζευγίωσιν πείλιν, καί σφωδρωμώσιν.
Η μεμωδωμώσιν καθ' άμμεσιν μωδωσιν,
Χείρεις έμμεσιν, πώλιν στίβι άφείλιν.
Μαλός άσχετημεις, πίνωσιν έφείλιν, έμμεσιν πίνωσιν,
Χείλεις βαμωμώσιν φηδόντως γλυκώσιν.*

Τω

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὼ πάλιν ; καλὸν Νέμεσι πῶν, ὅτι ἀνέβη
Εἴσομα, ὅτι σὺ βαρὺς δύναι ἐπιχαρδόν.

*Canticum voco Nemesin amari, quod indicat
Ista, superbi citius superborescenti.*

LXXIV. Pag. 463.

Αἰτὶ μοι Κοήρια καὶ ἰμωμέντοι ἔρωτες
Τῶσόντι κατὰ ἀνέχοντο καλῶν,
Αἰσῶσις Εἰ ἀνὸς φίλος πᾶσι τοῖσι,
Μὴτ' ἰπποδρόμου μάλιστα ἀντιπαλῶσι.
Αἰσῶσις ἡλυτρώσι ἀντιπαλῶσι, καὶ καλῶν
Καλῶν δὲ καὶ ἀνέχοντο Πηλοδρόμου.

LXXIV.

*Ipsi mihi Venas, & desiderabiles amores,
Tabefaciunt vacuum dolere afflictiorem,
Fines si festino amare aliquando, neque voti campis
ero,
Neque dilebar ad maiora crimina:
Sufficiunt feminae peccata, illa sequor:
Reliquum vero paucis sinita Pistola.*

LXXV. Pag. eadem.

Ἡ γὰρ καὶ οὐ φίλος φέρεις πῶν, ὅτι ἀνέβη
Καλῶσις ἀνέχοντο ἔρωτες πηλοδρόμου,
Ἡ οὐ καὶ ἔρωτες ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Φέρεις δὲ οὐ καὶ ἔρωτες ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Εἰσῶσις ὅτι ἔρωτες, πᾶσι δὲ ἀντιπαλῶσι
Αἰσῶσις ἡλυτρώσι ἀντιπαλῶσι,
Καλῶσις γὰρ πᾶσι δὲ ἀντιπαλῶσι, καὶ καλῶν
Εἰσῶσις, ὅτι ἔρωτες ὅτι σὺ βαρὺς δύναι.

LXXV.

*An & tu Philiana feres amorem. An & ipsa
Liberas fides oculis amantibus fallit?
An vero tu quidem summum habes delictissimum, no-
stra vero
Cura neque ratio habetur neque numerus?
Invenies similia. Tuam vero superba genus
Fideba assiduis lacrimis titulum.
Venas quidem tam alta, rursus ista: tuum vero
pulchrum
Serena est, edit enim superbus.*

LXXVI. Pag. eadem.

Ἡ γὰρ καὶ Μελέτις, πᾶσι δὲ ἔρωτες ἀντιπαλῶσι
Τὼ καὶ οὐ καὶ ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Αἰσῶσις ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι, ἔρωτες δὲ ἔρωτες
Οὐ καὶ ἔρωτες ἀντιπαλῶσι, ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Μελέτις ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι, ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι, ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι.

LXXVI.

*Mellie Mellie longa in similitudine limine
Invenitur depasit gratiam,
Sed adhuc marmorea mala sunt, oculus vero deli-
cious
Non laet. Annorum vero decas non perna.
Manet vero infelicitas invenit, Hinc cognoscat
Quod naturam tempus vincere non possit.*

LXXVII. Pag. 464.

Σπιδῶσι Εἰ φίλος με καλῶσις ἀντιπαλῶσι,
Πηλοδρόμου καλῶσις ἀντιπαλῶσι,
Βίσησις ἐς καλῶσις ἀντιπαλῶσι, μέμνη δὲ καλῶσις,
Αἰσῶσις, ἀντιπαλῶσι μελέτις ἔρωτες πῶν.
Ἡ δὲ καλῶσις ἀντιπαλῶσι, καὶ ἀντιπαλῶσι, ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Πηλοδρόμου, καὶ ἀντιπαλῶσι μελέτις ἔρωτες πῶν.
Καὶ με καλῶσις ἀντιπαλῶσι, ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Οἰμασις ἀντιπαλῶσι μελέτις ἔρωτες πῶν.
Οἰμασις ἐς πῶν Εἰ καὶ ὅτι μελέτις ἀντιπαλῶσι,
Πηλοδρόμου ἐς καλῶσις ἀντιπαλῶσι.

*Festinas an amari me cognoscere pulchra facie E-
recho,
Experiebar cur simulatione luctosa.
Ite in hospitum quandam terram. Mane vero pulchra,
Dicam, nostri recordationem habens amari.
Hac vero multum ingemuit, & silens, & faciem
Percepisti, & bene composita vnam decemque coma.
Et me memore supplicabat. Ego vero velis agere per-
suasum,
Oculo fratre annui me mansuram.
Felix ob amorem sum, quod volebam enim perficere,
Omnium in magnam hoc dedi gratiam.*

LXXVII.

LXXVIII. Pag. eadem.

Εἰσῶσις με καλῶσις ἀντιπαλῶσι, ὅτι ἔρωτες ἀντιπαλῶσι,
Φηλοδρόμου ἀντιπαλῶσι πᾶσι δὲ καλῶσις,
Εἰσῶσις δὲ καλῶσις ἀντιπαλῶσι, ἀντιπαλῶσις
Οἰμασις, ἀντιπαλῶσι μελέτις ἔρωτες πῶν,
Καὶ ἀντιπαλῶσι μελέτις ἔρωτες πῶν, καὶ ἀντιπαλῶσις
Τῶσις, ἀντιπαλῶσις ἀντιπαλῶσις ἀντιπαλῶσις.
Αἰσῶσις πᾶσι δὲ καλῶσις, ὅτι οὐ καὶ μελέτις ἀντιπαλῶσις,
Ἡλυτρώσις δὲ καλῶσις ἀντιπαλῶσις ἀντιπαλῶσις.
Agathias.

*Hic quidem vitens farenti gleba ramulo.
Foly sullasi omnes ostendit gratiam:
Hic clangenti sub umbra Cypridis
Aves, rutilantem matrem impudicum pulcrum,
Et suaviter cantilant cardeles, & credula
Streps, horrida habitans in caverna.
Sed quid mihi horum suavitatis? possidem tamen ser-
monem audire
Potius quam cithara pulsus Apollinū.*

Ec

AGATHIÆ SCHOLASTICI EPIGRAMMATA.

Et mihi duplex amor circumfergitur. Inveniri enim
Et te beatæ cupio, & suorum Demetrii,
Cuius me vocant cura: sed me leges
Cohibent tunc precia à Dercalide.

LXXIX.

Invenit non est tantum amor qualis nobis
Paphlagonibus adeo mulieribus.
Hic enim adjunt æquales, quibus carerem
Dolores dicunt sermone confidenti:
Ludicraque circumstant solatia, & circa vicus
Errant tabularum picturæ vagabundi,
Nobis vero neque locum videre sui est, sed adi-
lum
Abscondimus, tenebrisque nostris conspecta.

LXXX.

Nihil nimium sapiens dixit: ego vero ut in amore,
Tanquam pulcher elatus fui superbia.
Et animum putabam totum in manibus meis
Sicam pueri lacrosa & delicta.
Hæc vero elata est: festinusque cecidit frontem,
Tanquam prius moribus reprehensa.
Et nunc affectu immotis, ferrens, & difficultas per-
fusa,
Præ in ætre ambulant decidi sitium.
Omnia vero contraria falsa sunt: cadens vero ad ge-
nua patula,
Clemam, sis propitia, precantis innocens.

LXXXI.

Qualem aliquis ad amorem terat viam? Nam in vicis
Scoris desicchi auro insanas delicias:
Si vero ad virginis accedas lectum, ad nuptias ve-
nies
Legitimas, aut in parva à corruptoribus.
Pucillis vero feminis in voluptuositatem venerem exci-
tere
Quis sustineat ad delictum tractus?
Adulterum thalami pressum & extra amorem sunt:
Cum quibus pueri insaniens lætas malina.
Vidua vero inornata habet voluptatem amorem,
Et omnia sapit consilia libidinis:
At temperans, vix amore commiscetur,
Accipit inornata formales mutabilitatis,
Et odit commixtum concubinum. Habens vero reliquias
pudoris,
Invenit angustiarum solatrix vixit dilationes,
Si vero miscetur propria ancilla, perfer & ipse
Sermos alternat serena fieri.
Si vero cum externa, tunc tibi lex turpitudinem
tenet,
Circumscissum perforans corporis aleni:
Omnia sane Diogenes effugit hæc: nuptias vero
Perfecit deinde, Laide nihil opus habens.

Καὶ μοι διπλὸς ἔσται περιεργισμός. Εἰσέρεσθαι γὰρ
Καὶ σε μακάριον πόθῳ, καὶ γυναικίῳ Δερκαλίδι,
Ἡς με περιεργίζει μολὼντες δόλῳ με ἡγεῖται,
Εἰρηναίου πατρὸς πατρὶς Δερκαλίδος.

LXXIX. Pag. 465.

Ἡθῆς οὐκ ἔστι τις πόνος ἐπὶ τοῖς ἡμέ-
ταις ἀπολυτρίσις ἔξωθεν ἡλυντήρας.
Τῷ δὲ γὰρ πῶς οὐκ ἐμὴς αἰσθητικῆς, οἷς δὲ μεμνημένος
Ἀλγέα μολῶντος φθῆμασι διαπολλῶν
Πατρὶς τ' ἀμφιέπειται πῶς οὐκ ἐμὴς
Πατρὶς, γυναικὶς γυναικὶς ἡμετέρας.
Ἡμεῖς δ' οὐκ οὐκ ἀλλοτρίῳ ἡμετέρας μολῶντος
Κρητὶς αἰσθητικῆς, ἡμετέρας φθῆμασι διαπολλῶν.

LXXX. Pag. cadem.

Μαλὶς ἄλλοι, ποῖος οὐκ ἐμὴς δὲ πῶς οὐκ ἐμὴς
Πῶς οὐκ ἐμὴς, πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας.
Καὶ οὐκ ἐμὴς δὲ πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Καὶ οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Ἡ δ' οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Πῶς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Καὶ οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Πῶς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Πῶς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Πῶς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας

LXXXI. Pag. cadem.

Πῶς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Μαλὶς ἄλλοι, ποῖος οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Εἰ δ' οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Εἰς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Κοιμηθῆς δὲ γυναικὶς ἀπορτίῃ πῶς οὐκ ἐμὴς
Τῆς καὶ οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Μαλὶς ἄλλοι, ποῖος οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Χῆρς δ' οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Καὶ οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Ἡ δ' οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Διγυνῆς ἀπορτίῃ πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Καὶ οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Ἡ δ' οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Εἰ δ' οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Υπερ οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Πῶς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας
Ἡμεῖς οὐκ ἐμὴς πῶς οὐκ ἐμὴς ἡμετέρας

ΤΕΛΟΣ.

BONAVENTURA VULCANIVS

LECTORI S.

CVM aliquot paginæ essent vacaturæ, visum est paucula Agathiae Epigrammata Latinis versibus à me reddita adiicere. Reliqua omnia partim à me, partim ab aliis versa alias fortasse dabo. Interea hæc æqui bonique consule & Vale.

Εἰς τὸν ἀγάρτος λίθον,

Cuius initium Μά μου τὸ ἀγάρτος, &c.

*Tollere hunc lapidem hunc ne visere quasi viator,
Qui fortis petitus Priamida foret.
Sunt scaber & niger i immensi sed ut impete frangi
Hæstera, diuinum consule Mænadem.
Nunc agred me homines hodierni approbria sciti
Tentillum vultant fide inuere sua.
Quin aliquis potius terra qui me obruit esto;
Ludibrium inualidis nam pades esse viris.*

Εἰς τὸν ἐν ἰλίῳ τῶν Ἀχαιῶν,

Cuius initium Ἰλῆος πηλὸν, &c.

*Præfata diua sunt angusto tua numina templo
Troia, prout sui est, si cului misera.
At in me exponis præda, malumque ob adentiam
Ithaci mari preteris omne decus.
Morte satis fueras luens si Passar iniquam
Indicium i culpa est non patria, at Paradis.*

Εἰς Πηλεΐδαν,

Cuius initium Τὸν Πηλεΐδαν ἢ Φηλεΐδαν, &c.

*Cut metatis mortem causam matremque quietis,
Quæ perimis morbos, pauperemque necas?
Vna semel testis calcanda est semita cunctis,
Nec cuiquam omnino mori iterata venit.
Morborum multa exortens variaque figura
Nunc hos, nunc illos i ipse alij ex alijs.*

Εἰς ναυπλίαν,

Cuius initium Εὐδα μὲ πόντος περὶ πόλιν, &c.

*Parparum placide iacet æquor, nullaque venti
Et flament fluitum vis animosa facit.*

*Nec iam ultra scopulis illis minacibus vnda
Rursus precipitans in maris ima ruit.
At Zephyris spirans, verna arguetur hirundo,
Et thalamum e polcei quousque sitis facit.
Ponit nauta meum, salanda est sibi Syris,
Sine parum Siculi fida erepido maris.
Tantum, præfatus est qui portibus, vix Priapo
Sed docem rabio tergore, sine Scaram.*

E Tit. Ἀπὸ γάρδων, Epigramm.

Cuius initium Σὺς πόνος Ἀλγῆς, &c.

*Vir tuus Anchises, cuius Veni illa calare
Littus ad Idæum currere sæpe soles:
Nunc vix temporibus crinem iuuenis ut fecit atrum,
Eui hunc reliquias floridioris habet.
At dea (namque potes) vel florem reddis inuenta,
Aut adama canos ut inuenire decus.*

Vel ita.

*En tuus Anchises, cuius te littus ad Ida
Sæpe olim præteram Cypris traxit amor:
Vix modo de cano nigrum hunc fies vertice crinem,
Quem de quo reliquias floridioris dico.
At dea (nam potes es) vel me flentibus annis
Reddite, vel canum blanda fove ut inueniem.*

Vel ita.

*Anchises, cuius iuuenis te Cyprî frequenter
Iussit ad Idæum currere litus amor:
Nunc æge iuuenis nigrescentem vertice crinem,
Reliquias aui quem tibi de viridis.
At me annis, potes ut, dea reddere prius, aut sit
Grata hac canities ut inuenire bonas.*

CORONIS

SIVE

AGATHIÆ EPIGRAMMATA

LIBRI SEPTIMI ANTHOLOGIAS,

LATINE VERSA

Per IOSEPHVM SCALIGERVM IVL. CÆS. F.

Numerus singulis Epigrammatibus præpositus, significat numerum Epigrammatum Græcorum Agathiz, quæ ad eius calcem adiecta sunt.

LXIII.

ΕΙ ΦΑΛΛΟΣ, ΜΑ ΠΕΡΙΠΟΝ, &c.

QVISQVEIS amas, censeis deiecto pectore fra-
ctus
Supplicibus solus stebilis ora modis.
Proposui sibi tibi cura sis, & tibi consensit
Lumina contracto parca supercilio.
Non nimis elatus conueniens summa fastus,
Et nimis abiectum ridet amica vitium.
Iste peritus eris, quicunque hac miset, emaret:
Et modico in fassu pectus fracta gerit.

LXIV.

Τὰς σελάρη πολέμου.

Quod Polemo ille facis, Glyceres qui coniugis aufert
In Thymela crimes, deile Menandre, tua,
Hec nouis insinxis Polemo moni. Ille Rhodanthes
Audaci cultas absistit vique comas.
Criminibus Tragici montem Comica gessit.
Insinxit tenera verbera sana tui.
Ah sceler indignum! Nostros miserata dolores
Quod tantum admixti turpe puella miset?
Probi dolor. Enspulpenque ocales radicitus ambo
Inuidia inferres duxit in ore notat.
Sed tamen si fueris Misimeneus: est ego contra
Dysioles, afficiens nec Pericratemeneus.

LXV.

ΕΙ ΤΗ ΤΩ ΠΑΛΙΩ.

Quemuis cana ætas iam te deprecetur, & in te
Ille cupidini mœra furoris habet:
Debetur inueniunt curas miserrare, ceram
Expertas novis tam, Cleobule, faces,
Nec saper affectus stomachari rebus, honestam
Fœminas capitis nec populare decus.
Ergo momento aunc illi versus in hystem es,
Quæ te olim perit patris amare loca.

LXVI.

ΕΙ ΠΟΤΗ ΡΩ ΠΕΡΙΠΟΝ.

Plectra gerens, cithara tetigit si fla canora,
Amula Terysibetes orsa canis fidibus.
Grandiloquam Tragico vocem si rumpis hiato,
Melpomene bombas exprimit ore gromi.
Si meta est forma hi de terminis, villam
Cyprida vel index dixeris ipse Peris.
Sed melius tacitam, ne Bacchi inandiat, ac ne
Concupitus fueris hunc, Ariadna, tui.

LXVII.

Γὰρ τὸν ἐγὼ τὴν νύκτι.

Tota mihi in gemitu nox versatur. Ast ubi venit
Dans miarionum mihi lux prima quiete frui,
Circum perque strepente citatur hirundine. Somnus
Abruptus, lacrimas integrat illa mihi.
Quid mihi voluisti est? absistite gerralla turba.
Non, Pholomelo, mihi lingua refecta tua est.
Flore Iylian datus in montibus, atque sedete,
Scraposam canes qua dabit alta domum,
Dormire ut liceat. Surreptis forte Rhodanthes.
Amplexanda mihi brachia, Somne, debis.

LXVIII.

Σὺ γὰρ, σὺ μύθων οἰκτιρα.

Dillurus tibi, Vita, vale, vocemque citatem
Refreno, rursus sustinere gradum.
Vique odium niger ille dies Abrocanis amari
Sic mihi distidit causa inuenda sui est.
Vultus enim tuus est lux altera. Lux tamen amari
Vix caret. contra, tu mihi verba refers
Dulcia Sirenum verbus magis, e quibus omnis
Pendula spes anima statque caduque mora.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

LXIX.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλότιμος.

*Non sum vinctus : vin' me depunere vino ?
Hæc, si tu libes pecula, lege libam.
Admoris tua labra, nequibus sobrius esse :
Nec fas temere posse carere mihi.
Nam transmissa tui ad me feri suavia labra
Iste calix, parvensi duma superba sua.*

LXX.

Μένειντι λόχει μάλιστα φίλεις.

*Ne quæ concitatus tibi sanguis concocet imbres :
Vir vides : huic nullas necesse, lucerna, moras.
Nulla fuit Venus. Nam cum conduxerat Hero
Leander, ah, Anime, cætera parce loqui.
Vulcano ferui. Hinc, ne aduerseri heruli
Cura, tu Veneri semper iniqua, puto, et.*

LXXI.

Τί φιλότιμος ; φίλεις.

*Dixi agredum, quid sustinet ? Amo. Quamne ? Puel-
lam.
Pulchram ? Pulchra oculis est ea visa meis.
At vbi vidisti hanc ? ad cenam forte vocatus
Vidi. communem presserat illa torum.
Sper est posse frui ? Spes, o bone. Denique aperte
Non amo. Fortunæ venit amicitia.
Legitimas thalamos fugis ergo ? vere potasti.
Quod fieri huic multas nempè reliquit spes ?
Omne tenes. Ignotusne amas bene ? Fallere. Nunquam
Recla putans animos impatientior amat.*

LXXII.

Διοσκὸς ἡλιότητος.

*Fortè duas inter silus mediusque iacebam.
Illam ardebam, hanc non ledere certis eram.
Meque trehebat amans : ego furabundus at isti
Nim totis labris oscula parca dabam :
Alterius fœdens ardoris scilicet, eius
Diffridit causas amula verba timens.
Ingenius, dixique simul, Fortassis amari
Vndique supplicium par, & amare mihi est.*

LXXIII.

Η ἄρτος ἀλάλιον μετόπισθε.

*Ille prius festo surgens, iallare capillos
Sucta prius, precis illa superba comis
Sucta meis desideris illudere ; formam
Perdidi : huic dignos ruga senilis erat.
Vtera subsidant, cecidis frons, lumina mercens,
Anagisti tianbens habita labella sano.
Canicem vixit voco nomen Amoris, & equum
Indicat, & tumidis strepera popa venit.*

LXXIV.

Αὐτὴ μαι Κυθήρια.

*Et Cytherea potens, & Amorum candida turba
In tabem silentes iam cor inane mibi.
Non potior, pueris propterea si stultus amare,
Et culpa, qua non turpius vlla, cadem.
Vna sit in culpam mulier satis : hoc ego peccem,
Pituitæ. At potius, stulte, relinque tibi.*

LXXV.

Η ῥῆμα ἐν τῷ φίλιν.

*An desiderio mea tangeris ergo Philinna ?
Languis exhaustis tabida luminibus ?
An placidus carpi summas, & nullus Amoris
Reffellus ? cura, cura nec vlla, mea est ?
Excessant te sana vices, stentemque videbo
Imbre per indignas vixisse cadente genas.
In multis Venus est variatum & mutabile. Solo hoc
Extremis : elatis semper iniqua suis.*

LXXVI.

Η ῥῆμα Μιλῆται.

*Nondum etiam senis sub lumine, pueris ani
Ineruit, Melite, gratia prima tui.
Malarum sed adhuc splendet nitor. Emittit illex
Vix oculi. Annorum est sed neque summa brevis.
Atque puellaris manet illa prerativa. Et istud,
Tempus, naturam vincere posse nego.*

LXXVII.

Σπώδους εἰ φίλεις.

*Experiens quam me concorditer ardet Ereabo
Sic ego cor felle compositisque dolis
Adgrediebar : Ego, dicam, iam uigro : peregre
Ibo. vale, ac nostri vine, puella, timer.
Ingenius, neque sustinuit, stentemque ferivit,
Et crinem e turta discidi vixit coma,
Vt maneamque regas. fracto nam tardis oculo
Credere do vixit volutate manas.
Sum felix totis, non quod fecisse voluim
Officium, & momeis hoc quasi grande dedi.*

LXXIIX.

Εὐφράδῃ μὲν χροδάου.

*Hic ager umbroso ramentum tegmine vernans
Fructifera frondis explicat omne decus.
Hic clangis versus cupressorum inter arces
Pulverum mater rauca coarctat aus,
Hic fringulæ Acantibus, & hic Acridula quæbus
Ingenians inter densa robeta sedet.
Quis mihi ludus in his, cum vos madere loquentes
Malum, quam Phæbe quæ sinat illa chelys ?
Atquin me duplex exerceat cura, videre
Nam vobis, summe vitæ, te, Domalimque meam
Qua calo : sed me aris tutela pueræ
Dorsalide à terra iam prout arce honor.*

Ec iiij

AGATHIÆ SCHOLASTICI EPIGRAMMATA.

LXXIX.

Hîs tunc est totus mors.

Non tantis patitur invenum natura labores,
 Quamvis imbellis nec muliebres scias.
 Aequales illis adjungit, curaque dolores
 Intrepida scias pandere voce licet.
 Nec desunt, mentem qua pascunt, ludicra : vicis
 Perreptant ; animam picta tabella caput.
 Nobis nec fas est eali connexa iuncti,
 Incultas curis sed demus atra coquit.

LXXX.

Mudis ἄλφ, σφδς ἔμνι.

Prudentis fixum est, Ne quid nimis. Ast ego solus
 Inductum, quasi sal, ans mihi firma foret.
 Credideram viciis, neque ea est sine fraude, puella
 Totam animam in manibus semper habere meis.
 Hæc, quasi punitent morum, vixique prioris,
 Intumes elato vana supercilio.
 Sic prius ille ferax, ille aereis, ille ego tarde
 Cerdulus, ac tangens astra, repente rursus.
 Nam versare vices, et supplex clamo : Nocentes
 Atatis vitio, perire puella, sumas.

LXXXI.

Παύτ τις ἄλφς ἔμνις ἰν ἔλκω.

Quodam iter infestas in amoribus ? ecce petaces
 In trivitiis luxus non patiere lupa.
 Sin te virgo capis : vel tam tibi nubere ius est,
 Vel corruptorem est parna ferenda tibi.
 Nuptas sollicitare ad supra, quis, unde voluptas
 Nulla est, quantumvis cogitur ipse, potest ?
 In nuptas furtis multa alet, fructus Amoris
 Nullus : in his pueri est turpis habendus amor.
 Volginage viduas passim suis extas amator,
 Quippe animam, mores et meretricis habet.
 Cessat est ? tibi vix succumbere, vixque coalla
 Atrox stimulas ody concipit agra noni.
 Fallum odis : quia nec perit pudor amnis, Amori
 Aptas soluendo quæritas vixque mores.
 Sin magis ancilla cupidis amplexibus hares :
 Sine tua est, famula servas et ipse tua.
 Sine aliena, notam tibi lex sament irrogat, in te
 Atencip hand proprii namine probra cunctis.
 His si Diogenes pulchre exercitant : Et illi
 Pellex, absque villa Laide, palma suis.

IANI DOVSÆ
DOMINI A NOORTWICK
EPIGRAMMATA VERSA
EX AGATHIA.

LXVII.

Πόντος ἔγω τῶν τοῦτον,

NOCTE querit saxa, refuso nascente sed Ortu
Lumina quom in sinum vincta dolare cadant,
Ecce meis lachrymis veniens causa altera, cuncto
Mox oculis sinum pelvis heranda suo.
Parce argutrix, parce invidi: non ego linguam
Germana volucar praefuisse tua.
Flete inani notum t' montes pete & aëia: per te
Panxillum ut summo lachryma fossa leuam;
Si vici sic placitis recreet me amplexibus agram,
Forte Iula referas Morpheus era mea.

LXVIII.

Σελῶς, οὐ μὲναις εἰς τὸν.

Dilata tibi, Fida, vale, vox defixit ari,
Eque fuga reducem me tibi silistis Amor.
Damnata nec sic inamena silentia noctis,
Disidium heresit, quem, mea dina, tuam.
Antora nam lux similis tua; muta sed illa,
Continua est luci blanda loquela tua.
Sirenam illa sua superans doletidine nectat,
De qua tota mea pendula spes anima est.

LXIX.

Εἰμὶ πόσις οὐ φιδόμινος.

Haud meti ego cupidus: modicum sed reddere si vis,
Perge multa ante labris pocula tasta tuis.

Liberis modo, iam fieri haud pote solvius va sim,
Nec fugere est lepida iussa Valeria manu.
Offula transiens abs te venit vada, leporem
Mique refert, transis quem tas ab ore calix.

LXX.

Μάμνη λῆξεν μὲναις Φίλογ.

Parce tuis ab hyeme imbres praedicere sanguis,
Ne remora iuveni sis nova causa mei.
Amule tu usque quidem Venas: mihi testis Aegypti
Et testis iuvenis, latera muto queri.
Lamni opus et, Veneri hinc credo adparfari, heri-
lem
Dum placare iram hoc te inuas invidi.

LXXI.

Τὶ τῶνδ' αὖτις; Φιδά.

Suspiri qua causa t' vis me virgo, et amari
Digna t' regas t' certe digna ex visa mihi.
At quo visa loca primum hac tibi t' continguum hages
In cura lecto sinu, huiusque mei.
Spes potiri autem hac t' quid ni t' sed Cyprin apertam
Non amo: furioso si fruar igne, sui est.
Ergo dum non vis hanc ducere t' nolo. quid t' abs-
que
Dote vixet, patiar, detor ex illa mihi?
Iam sis; meminis: nec amas, nec enim pote dici
Vere amor hic, vti qui ratione potest.

FINIS.

PARISIIS,
IN TYPOGRAPHIA REGIA,
CVRANTE SEBASTIANO CRAMOISY,

Regis ac Reginae Architypographo.

M. DC. LVIII.

